

Özgür gelecek

16 - 30 NİSAN 1994 SAYI: 25 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

NİSAN '72 KURULUŞ NİSAN '92 BİRLİK

Sayfa 5

GÜLSUYU HALKI YİNE SOKAKLARDA

Sayfa 6

ZONGULDAK İŞÇİSİ SARI SENDİKALARIN PEŞİNDE

Sayfa 10-11

OYLAR KURŞUN OLDU BİZE

BİRER BİRER HEPEMİZE

Sayfa 6

BÜTÜN MESELE; TUTSAK DÜŞMEK DEĞİL,

DİRENMEKTİR

Sayfa 12-13

BU ACI İLAÇ YUTULMAZ

Sayfa 10

EV KADINLARI!

KAVGANIN DESTEKÇİSİ DEĞİL SAHİBİ OLUN!

Sayfa 21

GENEL-İŞ'TEN EYLEM KIRICILIĞI

Sayfa 7

ZAMMA, ZULME VE SOYKIRIMA KARŞI Emekçiler atakta

İsyân ateşini körükleyerek, zulmü rüzgarı savur.

□ Sadece mideye ekmek yollamakla kısırlaştırılmış kavgayla sınırlı kalan öfkemiz bizi kurtarmıyor.

Özgürlüğümüzü kazanamadığımız, devrim hakkımızı kullanıp kendi yönetimimizi kuramadığımız sürece bunun çözümü olmayacaktır. Kendi beynimize ve ellerimize güvenmek, kavgayı ve zaferi nakış nakış dokumak zorundayız.

□ Geleceğin belirleyicisi üretkenlerin yönettiği bir ülke, çalışanların yüzdürdüğü bir özgürlük gemisi olacaktır. Ve bu geminin bandirasında hiç kuşku yoktur ki, Türkiye proletaryası ve emekçilerinin kızıl bayrağı olacak, orak ve çekicinin temsilcileri kızıl yıldızı daha bir görkemle dalgalandıracaklardır.

Sayfa 3

İbrahim KAYPAKKAYA

İbrahim diyor ki

□ "Türkiye'de millî baskı, hakim Türk milletinin hakim sınıflarının, sadece Kürt halkına değil, bütün Kürt milletine, sadece Kürt milletine de değil, bütün azınlık uyruk milliyetlere uyguladığı baskıdır."

Sayfa 20

Partizan'a bir ay kapatma

□ Sosyalist basının desteği ve çalışanlarımızın haklarını aramaları sonucu, Umur Yayıncılık'ın ve katlardaki kapıların mühürlerini açtırdık. Fakat bu işlemden bir saat sonra İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin yeni bir kapatma kararı geldi.

Sayfa 22

Ankara büromuz hâlâ mühürlü

□ Ankara büromuz 12 ocakta mühürlenmiş, temsilcimiz Badegül Atav ve muhabirimiz Nebahat Polat işkenceli sorgulardan geçirilmişti. Polat hâlâ Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunuyor.

12 nisan günü yapılan duruşmada büromuzla ilgili herhangi bir gelişme yok. Çalışanlarımızın örgüt üyesi olduğu iddia ediliyor.

Sayfa 9

"Haydi dağlara!"

□ Tuzla deri işçileri; Aydınlı Köyü ve Şifa Mahallesi halkıyla birleşerek 4 bin kişilik bir kitleyle yürüyüş yaptı. İşçiler sınıf kardeşlerini ve emekçileri mücadeleye ve dağlara çağırdılar. Sayfa 11

"Demokrasi Platformu" TC'nin koltuk değneğidir

□ Şimdi tam da TC'nin bunalımında çırpındığı bir aşamada yedek unsurlardan bazıları; Türk-İş, Hak-İş, DISK, bazı meslek odaları, DKO vb.leri mevcut durumdan çıkış için düzenin kendilerine yüklediği "yedek güç" misyonunu yerine getirme peşindedirler. Sayfa 14

TİKKO TC güçlerini yine vurdu

□ 5 mart günü boyalı basın Erzincan'ın Kemah ilçesine bağlı Meyvanlı Vadisi'nde Skorsky ve Kobra helikopterleriyle "kısıtlanan TİKKO'cuların 20 kayıp verdiği"ni iddia etti.

□ Fakat gazetemize posta kanalıyla gelen, gerilla kaynaklı açıklamalar, TC'nin bu büyük saldırısında TİKKO'nun değil kendisinin perişan olduğunu gösteriyor.

Sayfa 4

TİKKO gerillaları direniş destanı yaratıyor.

Okurdan mesajlar

Yeniden birlikteyiz

Özgür Gelecek; ezilen, sömürülen, harılansa, ulusal kimliği inkar eden çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın gözü, kulağı, sesi oldu ilk sayısıyla birlikte. Ve faşizmin azgın saldırısına uğradı her sayısında. Ama yılmadı, tüm engellemelere rağmen boyun eğmedi. MLM çizgisinde sürdü oldu, taviz vermedi.

Kılı geriliminin dağıdan yılan saskın meydanlara taşıdı. Kılı meydanlardaki işçilerin-köylülerin, öğrencilerin, memurların, dar gelirlilerin emelinin iktidarı hedefleyen ayak saskınını dikenini ıçra koşullarına taşıdı.

Onuru bir mücadeleyle omuzlayan Özgür Gelecek 1 hazinedermişi faşist Türk devleti. Bir yılını doldurduğu günlerde 15 günlük yayın durdurma ve Umur Yayıncılık'un kapısına mühür vurma kararıyla yarı bir saldırıya geçti. Bir yıldır birlikte olduğumuz okurlarımızla bu seviyeyi paylaşmamızı ve yeni saldırılara hazırlanmamızı engellemek istendi. Ama ne oldu!

Okurlarımızın ve dostlarımızın Özgür Gelecek'in sürdürülmesi için sesiz kalmamaları bizimle omuz omuza mücadele etmeleri sonucu bu günün boşa çıkması. Ve devrimci-sosyalist basının mecrisi taviz verilmeyen tekrar kazanılmamızın habercisi eklendi. Şimdi mücadele daha boyutlandı ve faşizme bir kez Partizan çizgisine bir aylık yayın yasası koydu.

Dostlar,

Tarih göstermiştir ki devrimler, bedel ödenerek zafere ulaşmıştır. Enzüm ne kadar azgınlaşsın, argümanlar, Yarınkite tutuşturuları kıyılmıy, söndürmediği gibi herimde ödünlemez yayın mücadelemizi durdurmazacaktır!

Bu sayımızla siz okurlarımıza bazı verimlerle ulaşıyoruz. "Kavramın Güncelleme" sayfasında, bundan böyle "İbrahim diyor ki" köşesinde İbrahim Kaypak'ın 24 yıl önce Türkiye devriminin karakteri ve yolu konusunda yaptığı tespitlerden itibaren ilikta yapılarımla yazdıkları her lafızımız. Ünlü İbrahim Kaypak'ın 24 yıl önceki tespitleri günümüzde tek tek doğrulanmaktadır. Ve okurlarımızın bugün bunları her zamankinden daha çok alıyorlar. Yani bu sayfada özetli tarih bilgiler vermeye devam edeceğiz. Önceden yazdıkları bir hatırlama olsun diye kısa kısa vereceğiz.

Kültür Sanat sayfasında bazen "Resimlerin Dilinden" adlı bir köşeye bir örnek (bu konuda okurlarımızın desteğine de ihtiyaç duyulmaktadır) bazen de devrim mücadelesinden yazgılarla öyküler yer alacak. Ayrıca elimize ulaştığı mücadele ay ay faaliyetlerimizin içeren bir fotoğraflı sunacağız.

Yaşanan zam fırtınadan sonra ekonomik olarak oldukça zor duruma düşürdü. Bu sayıdan itibaren Özgür Gelecek'in fiyatını 15.000 TL yapmayı zorunda kaldık. Tüm okurlarımızın anlayışla karşılayacağını umut ederiz. Yeni bir sayıya ulaşmak dileğiyle.

Dostlarla...

Özgür Gelecek

Umur Yayıncılık çalışanlarına,

TC, zihinin en ağır bunalımını yaşamakta. Buna paralel olarak her geçen gün biraz daha ivme kazanarak yükselen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında egemenler çaresizleşerek her zaman başvurdukları yöntem; katliamlara, baskılara başvurmakta, ekonomik krizin faturasını ise çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza; düşük ücret, işsizlik, özelleştirme, taşeronlaştırma ve yüksek zamlar şeklinde çıkartmaktadır. Emekçi halkın gözü, kulağı, sesi olan Özgür Gelecek gazetesi, üstlendiği misyonu yerine getirmemesi için birçok engellemeye karşılanmaktadır. Son olarak verilen kapatma cezasını nefrete kınıyor, vermeye başladığımız haklı mücadelede yanınızda olduğumuzu belirtiyoruz. Yayın hayatınızda ve mücadelede başarılar dileyerek devrimci coşkuyla selamlıyoruz.

TKP/ML davası tutanakları adına
Ali İhsan BATASUL-Çankırı

Bu saldırı sürpriz değil

Özgür Gelecek gazetesi merkez bürosunun ve bununla birlikte diğer yayın bürolarının (Partizan ve YDG) kapatıldığını basından takip ediyorum. Bu sonucu sürpriz olarak karşılamadım, çünkü bunun zemini aylar öncesinden hazırlanmaya başlanmıştı. Bu gerçeklik tek bir şeyin kanıtıdır: Sizin haklılığı ve doğru yolda ilerlediğinizin, baskıların ise açlığıdır. Kendimden emin olarak şunu rahatça söyleyebilirim; varın saldırılarını kalıncılaştırınlar, tarih her zaman doğruları yazmaya, Özgür Gelecek ezilen halk katmanlarının konuşan dili, susmayan iradesi olmaya devam edecektir. Dostlar haklı olduğunuz tüm girişimlerde sizleri güdüden destekliyoruz. Özgür Gelecek'e bir an önce kavuşabilmeyi umut ediyorum. Dostluk duygularıyla birlikte sizleri özlem ve coşkuyla selamlıyorum.

Sakarya Kapalı Cezaevi
20. Koşu'dan Leyla KARTAL

Birinci yılında;

Dağda kopan ateşin sesi,
Şehirde Partizan nefesi
SÜSTURULAMAZ!
Halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm mücadelesinde tüm gericilerin kağıtan kaplan olduklarını haykırarak Özgür Gelecek'in yanınızda olduğumuzu duyuruyoruz.

Basel, Özgür Gelecek okurları

Özgür Gelecek'in yanındayız

Umur Yayıncılık bünyesinde çıkarmakta olduğunuz Özgür Gelecek gazetesinin

yayınınin durdurulması kararını protesto ediyor, devletin bu tür saldırılarını, Özgür Gelecek gazetesinde bütün devrimci sosyalist basına yönelen saldırılar olarak görüyoruz. Umur Yayıncılık'la dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtir, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Berfin Yayınları-İsmet ASLAN

Selam sana özgürlüğün sesi!

Dünya ezilen halklarının baş düşmanı olan emperyalizm ve emperyalizmin ülkemizdeki uşaklarının kendi asalak yaşamlarını devam ettirmek için her türlü insanlık dışı uygulamalarını, yaşamın her alanında, artık yaşamın bir parçası haline getirdiği bir süreçteyiz. Ezilen halkların ülkemizdeki sesi Özgür Gelecek gazetesi de bu uygulamalardan nasibini almaktan geri kalmıyor. Her türlü baskı, kapatma, para cezaları, ve çalışanlarının tutuklanmalarına rağmen bugüne kadar üstlendiği bu misyondan asla taviz vermedi vermeyecek de. Özgür Gelecek gazetesinin 1. kuruluş yılı

dolayısıyla bu gazetenin yaratılmasında ve devam ettirilmesinde emeği geçen tüm arkadaşların yüreklere kuluyor, başarılarını devrimini diliyoruz. Her zaman yanınızda olduk. Ve yanınızda olacağız, Şiiriniz bizimde şiarımız

Biz Halkız Gelecek Ellerimizdedir

Grup Munzur

Mücadelenizde başarılar

Halkımızın gözü, kulağı ve sesi Özgür Gelecek'e ve tüm sosyalist basına uygulanan bütün anti-demokratik baskıları protesto ediyoruz. Özgür Gelecek'in bir yıllık aklif ve cesur mücadelesini destekler, gelecek mücadelesinde başarılar dileriz.

Vorarlberg Özgür Gelecek okurları
Avusturya

Özgür Gelecek gazetesine,

Ülkemiz koşullarında, işçi sınıfımızın, kamu emekçilerinin, yoksul halkımızın ve öğrenci gençliğimizin demokratik halk mücadelesinin gözü kulağı olan gazetenizin yayın faaliyetinin birinci yılını doldurduğu bu günlerde; Baskı ve yıldırımaların genelde sosyalist basını, özede Özgür Gelecek'i karartmaya güçlerinin yetmeyeceğini belirtir, bundan sonraki yayın hayatınızda başarılar dileriz.

Hıdır ATEŞ- Tüm Bel-Sen İstanbul
1 No'lu Şube Başkanı
İbrahim SÖYLEMEZ- Tüm Bel-Sen
İstanbul 6 No'lu Şube Sekreteri

Daha nice yıllara

Benzersiz kahramanlıklar yüklenen ve kahredici didişmelerden, insanlığın büyük erdemi ile çıkan siz altın çocuklara bin selam!

Acının ve gözyaşının tarifsiz hükmünü kesen, dehşetli özgürlük tutkunlarına bin selam!
Bin selam, bize özgür geleceği taşıyanlara
Vahşetin süngü çeliğine göğüs açarı çığır insanlara selam.
Selam, aşka koşulu kır çiçeklerine.
Kazanılacak dünyanın isimsiz nefelerine kucak dolusu selam.
İnancın, bilincin ve cesaretin muhtesem evlatları!
Sizin bu güzelliğinizle gururluyuz.
Ey yolunuzu ışıtan özgür geleceğin çocukları!
Birinci yaşınızı sözcüklere sığmayan bir coşkuyla kutluyoruz.
Sizi, her daim; insanlığın kurtuluş kavgasında hep en önde görmeyi istiyoruz.
Yanınızda ya da arkanızda değil, ta içimizdeyiz.
Zalimler kaçınılmazdır.
Daha nice yıllara...

Özgür gelecekte buluşmaya

Devrimci Demokrat Sendikalar Birlik
Partizan Kamu Emekçileri

1. Yaşınız kutlu olsun

Gelecek de
Bir gün gelecek
Hem de...
Özgür Gelecek...

Tarım-Sen Tiler

Özgür Gelecek'in 1. Yaşını Kutluyoruz!

Proletaryadan, iyiden, güzelden, hakıdan yana yayın çizginizin yanınızda olduğumuzu belirterek, TC'nin öğrenci saldırılarını kınıyor, başta Partizan, Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik olmak üzere sosyalist basının yanınızda olduğumuzu büyük bir coşkuyla haykırıyoruz.

Umur Kültür Evi
Amheim-HOLLANDA

özgür gelecek

Abone ol, Abone bul!

OKU,
OKUT!

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 180.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 360.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmeti/STANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 180.000 TL/260.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yabırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı: 3001530-5 yurtiçi hesabına yabırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Musa YILDIZ,

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmeti-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 00 20 Faks: (0212) 518 23 23,

BÜROLAR: KARTAL: İstasyon arkası, Pınar Pasajı-İşhanı Kat:5/7 Kartal/İSTANBUL. Telefax: (0216) 353 38 12 ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27,

İZMİR: Kemalpaşa Cad. Çarşıbaşı Mah. No: 17 Kat: 2, İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı Kat:2 No:212 Konak Tel: (0232) 4 419 309,

ÇUKUROVA: Cemal Gürsel Cad. Özgül İşhanı, Kat:5, No: 26 Tel: (0322) 4 573 780 Adana,

MALATYA: Tabaklıca Mah. Bakırçılar Çarşısı Yeni Serbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefax: (0422) 322 08 04

KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 NO:805. Tel: (0352) 222 52 10 TOKAT: Meydan Çarşısı Köfçüoğlu İşhanı Kat:3 No:83, Tel: (0356)- 2149278

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkın Erişim Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi, Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya Şifresi: 3001531-3,

Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Basıldığı Yer: Aydınlar Matbaası Dağıtım: YAY-SAT

DYP seçim öncesinde "bize verilecek her oy terörizm (devrimci mücadeleye) sıklıkla bir kurşundur." demişti. Bugün o kurşunlar devrimcilere, yurtseverlere sıklıkla Emekçilere ise, zamlarla, işsizlik, polis copu ve baskılarla geri dönüyor. Devrimci ve ulusal kurtuluşçu mücadeleyi "terörizm" gösterenlere kanılar, kendi gerçek yerinin sömürücü azınlığın yanı sıra, "terörizm" denilerek kötülenmeye çalışılan devrimci safıya olduğunu yaşayarak görüyor.

27 Mart seçimleriyle BP şahsında güçlenen şeriatçı akımın ve ona karşı mücadelenin gündemi belirlediği koşullarda koalisyon hükümetinin açıkladığı "5 Nisan Kararları"yla gündem bir anda değişti. Şeriatçılık karşısında barikat oluşturmakla yükümlenen devrim cephesi, faşizmin yeni saldırı akımına karşı da barikat oluşturma ve püskürtme görevini üstlenmiş.

Herşeyin daha fazla kâr ve daha fazla sömürüye endekslendiği paranın imparatorluğu uzun zamandır dibine oturmuş, duvara dayanmıştı. Emperyalizme bağımlı ekonomik-politik sistem hem efendilerine taze kan taşıyor, hem de onun bunalımının yükünü omuzlayabiliyince omuzluyordu. Fakat yük ağır ve sistemin çıkmazı o kadar derindir ki; sözde serbest pazarda günlük kur'a bağlanan TL tepetaklak oluyor, iki kez resmi ve toplam olarak son aylarda % 100'ü aşan devalüasyona rağmen para piyasası henüz durulmuyordu. İşsizlik zaten çılgın gibi büyürken şimdiki 5 Nisan Kararları'yla kapatılması tasarlanan ve özelleştirilecek KİT'ler, işletmelerle bir işsizlik patlaması yaşanacaktır. Gelir-gider dengesi ve döviz açığı hergün TC aleyhine açılıyor, döviz girdisinin artması için iç tüketimin kısılması gündeme getiriliyor. Enflasyon üç rakamlı düzeye çıkmak üzere. Halkın alım gücü gerçekte hergün biraz daha düşüyor. Kısacası ekonomik göstergeler ve üretim süreci tam bir iflası yaşıyor. Zira hem emperyalistlere ve usakları komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarına peşkeş çekilen, hem de gerek halkın sınıfsal kurtuluşu, gerekse de Kürt Ulusunun Kendisinin Kaderini Tayin Hakkı mücadelesini bastırarak için yürüttüğü kirliliğe harcanan milyarlar emekçilerin ürettiklerini alıp götürüyordu. Yeni yatırım yapacak dermanı kalmamıştı. Özcesi, TC'nin girdiği iflas süreci kendilerinin deyişle onları duvara dayamış, ekonomilerini dibine oturtmuştu.

Yaratılan bu tablo tam bir tükeniş ve çaresizliği gösteriyor. Devrimin objektif koşulları alabildiğine uygun iken MLM'leri bir kez daha kanıtlanıyor, düzen kendiliğinden çürüme de yıkılmıyordu. Yıkılması için iradi bir müdahale gerekiyor, proletarya partisinin tarihsel müdahalesine ihtiyaç duyuluyordu. Köylü gerilla savaşının süreklilik içinde giderek daha fazla derinliğe inmesine ve yaygınlaşmasına ihtiyaç had safhada kendisini dayatmıştır. Kürt ulusal mücadelesi sistemin bunalımını arttırıyor ama çözüm gücü taşıyor. Çünkü sistemin alternatifli değildir. Ulaşma durumunda ise yaratacağı soluklanma geçici olmaya mahkumdur. O nedenle bunalımın tek alternatifidir o da, bunalımı yeniden yeniden üreten bataklığın kurutulmasıdır. Proleter öncünün iradesinin ve disiplininin yaygınlaşması; emperyalizme karşı bağımsızlığın, faşizme karşı halk demokrasisinin ve ÜKKTH'nin en özgür kullanım koşullarının sağlanması. Yeni Demokratik Toplum'un yaratılması perspektifiyle ilerleyen proletarya partisinin tarihsel dönüşüme imzasını atmasıdır.

71 yıldan bu yana bunalımlarla; direniş, başkaldırı ve bunlara karşı ırkçı faşist terörle yürütülen sistem bugünkü DYP + SHP koalisyonuyla bunalımın doruklarını yaşıyor. 12 Eylül Anayasası ve uygulamalarını kaldırıp demokratik ve şeffaf bir yönetim getireceği vaadiyle iş başına gelen hükümet bugün tam da 12 Eylül ruhunun en iyi şekilde sürdürücüsü olmuştur. Fakat gemi de karaya oturmuştur! Açılan deliklerden dolan sularla aynı zamanda batma tehlikesi

İşine, ekmeğine sahip çık, özgür geleceği yarat!

yaşayan gemi nasıl kurtarılacak? Günün en önemli sorusu budur. Bu soruya yanıt olarak faşist egemen sınıflar, IMF ve Dünya Bankası'nın emperyalist paketini, her zamanki gibi yine kendi bağımsız paketleri olduğunu söyleyerek, çözüm adına bir kez daha dayatıyor. "Ülkenin geldiği koşullarda herkesin fedakarlık yapması gerekir" diyerek 5 Nisan Kararları'nı gündeme soktular.

Açıklanan ekonomik paketin en önemli unsuru halkın bir anda % 100 oranında yoksullaşmasıdır, yani zamlardır. Peşinden gelecek ve varolana 120 bin kişi daha ekleyecek olan işsizlik. Çalışma hakkını koruyanların ücretlerinin dondurulması, gerçek alım gücünün düşürülmesidir. Daha fazla vergi kesilmesi vergi iadelerinin yılda 1 kez olması, KDV oranlarının arttırılmasıdır. Köylülerin vahşi rekabet ortamında açlığa mahkum edilmesi, ağalarla beylerin güçlenmesidir. Memurlara ikinci yarı yıl zammının verilmemesi, bazı demir çelik fabrikalarının, Çankırı, Petrol, Zonguldak ve Ereğli kömür ocaklarının ve bir dizi temel tüketim yönelik üretim yapan işletmelerin Sömerbank, Tekel, Et Balık Kurumu, Denizcilik İşletmeleri, Erdemir, Tüpraş, Ditaş, Petrol Ofisi, Petkim, THY, PTT gibi kuruluşların kapatılması ya da bunlardan bazıları da dahil olmak üzere bir dizi KİT ve işletmelerin büyük patronlara ve emperyalistlere peşkeş çekilmesidir. Yıllardır teknoloji yenilenmeyen, genel müdür ve yönetim kadroları politik olarak atanarak ehliyetiz elere teslim edilen, kısacası kötü işletilen, neredeyse iflasa sürüklenen ve kimilerinin fazlaıyla arpalandığı bu KİT'lerin sorumluluğu yine çalışan emekçilere yüklenmek isteniyor. İşten çıkarılma, ücreti dondurulma ya da tamamen işsizliğe mahkum edilme işçilere dayatılıyor. Hele bazıları var ki, o işletmenin kapatılması o ilde yaşayan insanların yaşantılarıyla ve o ilin varlığıyla oynamak demek iken panik içinde gözü dönmüş patron-ağalar ifla da kararlar uygulansın diye direyorlar.

Bir kere şunun alınım kalınca çizilmesi gerekir: Eğer gemi karaya oturmuşsa bunun suçlusu kesinlikle işçiler, köylüler, memurlar, esnaf, kısacası gemiyi yürüten emekçiler değildir. Bunun suçlusu sefahat içinde yaşam sürdüren, yatırımları ilgisiz, sadece tüketen faşist sömürücü komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarıdır. Suçlu, tükenen yeraltı-yer üstü tüm olanak ve güzelliklerini, emekçilerin alın terini emperyalistlere peşkeş çeken ve bu yemlikten oluşan sömürücü azınlıktır. Başka bir deyişle geminin yönetimidir. Şimdi bu asalaklar çetesi, tüm kafa ve kol gücünü sömürdükleri gemi çalışanlarını bu suça ortak etmeye, gerçek sorumlusu gibi göstermeye çalışıyor ve tükennin yükünü yine onların omuzuna yıkmak istiyorlar. Bu kabul edilemez! "Herkesten fedakarlık" söylemine çanak tutan Türk İş başkanı Bayram Meral'den katılaşçı faşist Türkeş'e kadar hiçbir düzen destekçisi bu oyunu gizleyemez ve halkın "acı ilaç" sesizce içmesini sağlayamaz. Türk-İş'in bir yandan TV'de patronlarla öpüşerek kucaklaşarak fedakarlık sözü verirken, diğer yandan 6 Nisan'da toplanan Başkanlar Kurulu Kararları'yla, 5 Nisan Kararları'na karşı direneceğini ilan etmesi ciddiyetsiz bir yaklaşımdır. İki işle birden oynama çabasıdır. Gerçekle ise, yapacakları göstermelik birkaç ayımla işçilerin radikal tepkilerini törpüleyerek esas görevlerini "sorumluluk içinde" yerine getirmeye çalışıyorlar.

Faşizm dört başı mamur saldırya geçmiştir. Oyle bir organizasyon ki; hem ülke ekonomisini iflasa sürükley-

yeceksin hem faturayı yine emekçilere çıkaracak, bu arada aldatmak için de "biz de fedakarlık yapıyoruz" komedisini sahneleyeceksin... Emekçilerin bir anda % 100 oranında fakirleşmesi, yaşamlarının ekonomik olarak karabasına dönüşmesi karşısında, bir kereye mahsus maaşının yarısını hazineye hibe eden ve bunu diğer parlamentörlere ve bakanlara da öneren Türkeş ve yandaşları kimseyi kandıramazlar. Parlamento ahırdakiler bu kervana katılmakla sadece komedyanın oyuncu sayısını arttıracaklardır. 150 milyon maaş alan sendika ağası Bayram Meral'lerle, halkın sırtından geçinen parlamentörlere ve bakanlara öfkeyle bir kezcik yanı maaşlarını veriyorlar diye, yaşama yoksulluğun girdabında an an tükenen emekçilerle yükü ortak omuzlamış olamazlar. (Eğer adalatten ve ortak omuzlamaktan söz ediyorlarsa acaba bu öneri sahipleri neden işçilerin de birer maaşları ya da yarısı üzerinde "eşit" bir fedakarlık önermiyorlar?) Yine patronlara bir kezcik ve az miktarda ek vergi getirileceği söylenerek de oyun tamamlanamaz. Hiçbir yasal hazırlığı ve garantisiz olmayan ek verginin alınmasının koşulu da fazla yoktur. İkinci ev ve ikinci arabaların tespiti olanaklı olmadığı gibi, az miktarda ek verginin, vergisini zaten verenden alınacağı ama onun da gelecek yıldaki vergiden düşülerek yeniden iade edileceği gerçeği de oyunun esasta emekçiler üzerinde oynandığını gösteriyor. Bunların hepsi "acı ilaç"ın dışına çikolata görünümlü vermekten ve sistemin hastalığını emekçilerin üzerine yıkmaya çabasından başka bir şey değildir.

Kaldı ki, en başta cadı başbakanın, denetlemekle adız kaldığını açıkladığı ve para piyasalarındaki oynamaları ve paniğin nedeni olarak gösterdiği "kayıt dışı ekonomi"ye bu pakette hiç yer verilmemiş, halkın deyimleriyle "eşegin büyüğü ahırda unutulmuş"tur. Günlük raporla, borsa oyunlarıyla, döviz piyasalarını ve ekonomik hayatı sarımsak kadar etkili güce sahip olduğu söylenen bu rantçı kesimi hem kaosun sorumlusu ilan etmek hem de "dokunamamak" ne demektir? Nasıl dokunacaklarını bilemiyorlarmış. Bu düpedüz halka alay etmektir. Bu, bir avuç sömürücü azınlığın halkı ilhine kemine kadar sömürecek, kanını emerek beslediği ve bunu ürdürmekte "kararı" olduğu demektir. Ancak bu kararlılığın düzeyi apaktır ki, emekçilerin kararlılığıyla bağlantılı olacak ve sonucu dağ kartallarının işçiyi bütünleşen emekçi halklar belirleyecektir. Şimdi daha fazla sokakları şenlendirmenin, özgür geleceğin şiarlarıyla alanları çınlatmanın zamanıdır.

Bugün "aslan" sosyal-demokratları da sahneye oturtup halkı daha kolayca aldatmaya çalışan faşist diktatörlük bunda çok da başarılı olamayacaktır. Gerçekte, asil şimdi ciddi bir

ihtimal olarak gündeme gelebilecek olağanüstü hal, sıkıyönetim, ya da askeri faşist darbeler de fazla başarı şansına sahip değildir. Acilen gündeme getirilecek iller yasası ve anti-terör yasasının bir kez daha revizyona tabi tutularak ağırlaştırılmasının hayat hakkını da çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız belirleyecektir. Ve sadece direnenek hakları korumak değil, aynı zamanda yeni hakları ve yaklaşmakta olan işçi sınıfının uluslararası birlik dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'ı da hak olarak resmen kazanmak ve meşruiyet anlayışıyla görkemli bir şekilde kutlamak bir görev olarak durmaktadır.

Üretenlerin kıt kanaat geçirdiği, sömürücülerin lüks içinde tükettiği bu ekonomik sistemin tıkanmasının değil ama sürmesinin sorumlusu, evet kabul ediyoruz; işçisi, köylüsü, memuru, esnafıyla çeşitli milliyetlerden biz emekçileriz! Bizler tüm enerjimizi, herşeyimizi ortaya koyarak üretiyor, faşist egemen sınıfları besliyor, emperyalistlere taze kan taşıyoruz. Yetmiyor daha fazla taşıyoruz. Onların sefahat için kendi yaşamımızı tüketiyoruz. Bugün açlık ve işsizliğin daha fazla dayatıldığı koşullarda artık buna dur demek zorundayız. Sadece mideye eklemek yollamakla kısırlaştırılmış kavgayla sınırlı kalan öfkemiz bizi kurtarmıyor. Özgürlüğümüzü kazanamadığımız, devrim hakkımızı kullanıp kendi yönetiminizi kuramadığımız süreci bunun çözümün olmayacaktır. Kendi beynimize ve ellerimize güvenmek, kavgayı ve zaten nakış nakış dokumak zorundayız.

Bu bunalımın sorumlusu çeşitli milliyetlerden biz emekçiler değiliz ve geminin yerinden egemen zorbalara eline teslim edilmesini de bizim çıkarımıza değildir. "Üreten biziz, yöneten de biz olacağız" şiarı yaşam buluncaya kadar bu böyle sürer, bunu unutmayalım.

Faşist sömürücüler adına elini taşın altına soktuğunu söyleyen SHP'nin eli elbette taşın altında kalıp ezilecektir. Çeşitli milliyetlerden biz emekçiler ise avuçladığımız taşlarla faşizmden hesap soracağız. Biliyoruz ki, gerek bu "istikrar paketi"ne, gerekse de benzerlerine kızıl yıldızlı dağ kartallarının vereceği yanıt belirleyici olacak, elinde çekiç, silah ve özgürlük taşıyıcısı taşlarıyla metro-pol emekçileri de bu yanıtın bütünleyicisi olacaktır.

Geleceğin belirleyicisi bu yanıt üretmelerin yönettiği bir ülke, çalışanların yönlendirdiği bir özgürlük gemisi olacaktır. Ve bu geminin bandirasında hiç kuşku yoktur ki, enternasyonalist proletaryanın bir parçası olan çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve emekçilerinin kızıl bayrağı olacak, orak ve çekiçin temsilcileri kızıl yıldız daha bir görkemle dalgalandıracaklardır.

Şimdi daha fazla alanlara, sokaklara ve dağın gümbürtüsüyle bütünleşmeye!

Lam feryatıyla "son dar utunu" da kullanan faşist TC emekçilerin görkemli yürüyüşü altında ezilecektir.

"Bir Yıldız Daha Kaydı"

Haber Merkezi- 1 Mart 1994 tarihinde, TIKKO gerillalarının gerçekleştirdiği başarılı Çemişkezek baskınından 3 gün sonra, TC güçleriyle TIKKO gerillaları arasında aralıklı olarak çıkan çatışmalar sırasında Kader Kılıç isimli kadın gerilla şehit edildi. Çatışmada TC ordusu 4 kayıp ve onlarca yaralı verdi. Konuyla ilgili olarak TKP/ML Basın Bürosu tarafından gazetemize fakslanan açıklama şöyle: "Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TIKKO) savaşçısı Kader Kılıç (Yıldız), 4 Mart 1994 tarihinde başlatılan TC ordusuyla giriştiği çatışmada şehit oldu. Partimiz TKP/ML önderliğindeki işçi-köylü kurtuluş ordusuna bağlı bir gerilla birimidir. 1 Mart 1994 tarihindeki başarılı Çemişkezek baskınından sonra aralıklı olarak çıkan çatışmalarda Halk Ordumuz TIKKO'nun yılmaz savaşçısı Kader Kılıç (Yıldız)'ı şehitler kırvanına kattı. TKP/ML Basın Bürosu tarafından yapılan açıklamaya göre, "Saadettin diye bir sınırdışı çatışmalarda düşmana 4 kayıp verilirken, onlarca düşman asker ise etkisiz kaldı. Açıklamada, "Partimizin varucu gücü karşısında acizleşen TC ordusu tam bir acz içinde köylülere saldırmakla ve onlarca insanı gözaltına almakla yetindi" şeklinde bir değerlendirme yapıldıktan sonra "Her türlü baskı ve yıldırma çabasına karşın, Partimizin yükseldiği Kızıl Siyasi İktidarlar için Köylü Gerilla Savaşını hiçbir güç engelleyemez!" vurgusu yapılıyor.

TKP/ML Alibeyköy duvarlarını boykot çağrısıyla doldurdu

Haber Merkezi- TKP/ML militanlarının, Alibeyköy'de Cengiz Topel, Sayayokuşu, İmar bloklar, Öğretmen blokları, Asik Veysel gecekonduları ve Çöplük gecekonduları civarında seçimleri boykot ve TKP/ML propagandası yapan yazılamalar yaptığı bildirildi. Gazetemize PTT kanalıyla gelen açıklamada "Ayrica Cengiz Topel Caddesi'nde bulunan ANAP seçim bürosu molotoflanmıştır. Maddi zarara yol açan bu eylemi Özgür Gündem ve Aydınlık gazetelerine bildirmişizdir. Bizim yayınlarımızın, eylem yayınlarımızın buradan her iki gazeteyi de protosto ediyoruz." denildi. Öte yandan gazetemizi arayan TMLGB militanları, 21 Mart günü seçimleri boykot amacıyla Poligon mahallesinde ANAP ve Refah Partisi seçim bürolarını bombaladıklarını söylediler. Bu eylemin de seçimleri boykot için yapıldığı militanlar tarafından bildirildi.

BOYALI BASIN KONTRA HABERLERİ YAZMAYA DEVAM EDEDURSUN TIKKO, Meyvanlı'da ava giden TC'yi avladı

Haber Merkezi- 25 Mart günü, boyalı basını, "Erzincan'da TIKKO Operasyonu", "Kobralar Kistirdi: 20 TIKKO'cu ölü" tipi haberler dolduruyordu.

"Erzincan'da TIKKO Operasyonu" başlığını atan Günaydın gazetesini; "Erzincan bölgesinde silahlı terör faaliyetinde bulunan yasadışı TIKKO'cu 25 militan Meyvanlı vadisinde sıkıştırıldı" diye başlayan bir "haber" yayınlarken, Vali Recep Yazıcıoğlu şu açıklamaları yapıyordu: "Kemah ilçesi Sarıyazı köyünden başlayan ve 30 kilometre uzunluğundaki Meyvanlı vadisinde birimimize çalınan bu gruba yok etmekte kararlıyız. Savaş uçaklarının ve helikopterlerin de katıldığı operasyon sonucu burundıkları yerler bombalandı. Vadi Munzur dağlarına çıkıyor. Buralara kaçmalarını önlemek için vadinin bütün giriş ve çıkışları tutuldu. Şu anda güvenlik kuvvetleri arazi taraması başlattı. Çok sayıda ölü olduğunu tahmin ediyoruz."

Hürriyet ise, önceki "TIKKO- PKK çatışması" sonaryolunun aramayacak şekilde bir başlık atarak "Kobralar Kistirdi: 20 TIKKO'cu Ölü" manşetiyle sunular yazıyordu: "Dün sabah Meyvanlı Vadisi'nde kısırlan teröristlerle çatışma gün boyu sürdü. Skorsky ve Kobra'ların kullanıldığı operasyonda, ilk belirlemelere göre 20 teröristin öldüğü, 1 erin yaralandığı bildirildi."

İSTE GERÇEKLER

Fakat gazetemize posta kanalıyla gelen gerilla kaynaklı açıklamalar, durumun hiç de öyle olmadığını gösteriyordu.

Munzur dağları, Dersim ile Erzincan arasında bir piramit gibi yükselir. Bu dağların kuzeybatısında Erzincan'a bağlı Kemah, güneydoğusunda ise Dersim/Ovçelik bulunur. Her iki yönünde Munzurların eteklerine sıra sıra dizilmiş köyler bir zincirin halkaları gibidir.

İşte çatışma bu halkalardan biri durumundaki Sarıyazı (Meyvanlı) köyünde çıktı. "24 Mart sabahı 04:00'de" diye kaydediyor gerillan kaynakları "TC'nin faşist ordusu; tankı, topu, özel timleri, Skorsky ve Kobra'lardan oluşan 6 adet helikopterle bu vadiye saldırdı. Alınan istihbarata 60-70 TKP/ML TIKKO gerillasının, derinliği yaklaşık 1.000-1.500 yüz metre civarında olan bu vadiye üslandıkları öğrenilmiş olacak ki, tam da gerillanın üslandığı noktaya karadan ve havadan tank-top-helikopter desteğinde yürümlerle asker ve özel timle saldırıya geçti." Açıklamaya göre ilk çatışma 06:30'da başladığında TC güçlerinden 1 er öldürüldü, 1 er de yaralandı. "Bu ilk çatışmada böylece bir kayba uğrayan TC güçleri, buldukları yerde bu süre ne yapacaklarına dair beklendikten sonra korunaklı bir şekilde tekrar ilerlemeye çalıştı. Tam da bu esnada gerilla 3-5 Kalashnikov'la ateş ederek cevap verdi. Gerillanın silah bakımından zayıf olduğunu zanneden özel timlerle operasyonu yöneten tümgeneral arasındaki telbis konuşmasından sonra, tümgeneral "Herleyin ve imha edin!" emrini özel tim ve askerlere verdi." şeklinde TC güçlerinin ikinci girişimini anlatan açıklama şöyle devam ediyor: "Bu emre birlikte TC güçleri yaklaşık 50-60 metre kadar ilerlediler.

Baharın her haber dhu geniş alanlara yayılan TIKKO birliklerini TC durduramıyor.

Kobralar kistirdi: 20 TIKKO'cu ölü

TİKKO'nun 20 kadar TIKKO'cu teröristin Priliman'ın Kemah ilçesindeki birimimize üslandıkları Sarıyazı Köyü yakınında gün operasyonu sonucu Meyvanlı Vadisi'nde öldürüldü. 1 er de yaralandı. Bu çatışmada gerilla kaynaklı olarak "Erzincan'da TIKKO operasyonu" başlığını atan Günaydın gazetesini; "Erzincan bölgesinde silahlı terör faaliyetinde bulunan yasadışı TIKKO'cu 25 militan Meyvanlı vadisinde sıkıştırıldı" diye başlayan bir "haber" yayınlarken, Vali Recep Yazıcıoğlu şu açıklamaları yapıyordu: "Kemah ilçesi Sarıyazı köyünden başlayan ve 30 kilometre uzunluğundaki Meyvanlı vadisinde birimimize çalınan bu gruba yok etmekte kararlıyız. Savaş uçaklarının ve helikopterlerin de katıldığı operasyon sonucu burundıkları yerler bombalandı. Vadi Munzur dağlarına çıkıyor. Buralara kaçmalarını önlemek için vadinin bütün giriş ve çıkışları tutuldu. Şu anda güvenlik kuvvetleri arazi taraması başlattı. Çok sayıda ölü olduğunu tahmin ediyoruz."

ERZİNCAN- Erzincan'da TIKKO gerillasının, derinliği yaklaşık 1.000-1.500 yüz metre civarında olan bu vadiye üslandıkları öğrenilmiş olacak ki, tam da gerillanın üslandığı noktaya karadan ve havadan tank-top-helikopter desteğinde yürümlerle asker ve özel timle saldırıya geçti." Açıklamaya göre ilk çatışma 06:30'da başladığında TC güçlerinden 1 er öldürüldü, 1 er de yaralandı. "Bu ilk çatışmada böylece bir kayba uğrayan TC güçleri, buldukları yerde bu süre ne yapacaklarına dair beklendikten sonra korunaklı bir şekilde tekrar ilerlemeye çalıştı. Tam da bu esnada gerilla 3-5 Kalashnikov'la ateş ederek cevap verdi. Gerillanın silah bakımından zayıf olduğunu zanneden özel timlerle operasyonu yöneten tümgeneral arasındaki telbis konuşmasından sonra, tümgeneral "Herleyin ve imha edin!" emrini özel tim ve askerlere verdi." şeklinde TC güçlerinin ikinci girişimini anlatan açıklama şöyle devam ediyor: "Bu emre birlikte TC güçleri yaklaşık 50-60 metre kadar ilerlediler.

Ancak aniden gerilla cephesinden makineli silahlar, roket ve el bombalarının da kullanıldığı yoğun bir ateşle karşılaşılar. Ne yapacaklarını şaşırın özel tim ve askerlerin bir kısmı korkudan kaçarken, bir kısmı "Vuruldum anam!" diyerek yere düştü ya da kendilerini yere attılar. Kırınlığa kadar süren çatışma boyunca, gerillanın yoğun ateşinden dolayı beyaz ordu 1 metre dahi ilerleyemedi."

Tank ve topların 4.500-5.000 metre uzaklıktan devamlı gerillaya ateş açtığı, Kobra ve Skorsky'lerin vadiyi sürekli bombaladığı, açıklama, özellikle belirtiliyor. Ancak bir-iki kez vadiye dahi yaprak isteyen helikopterlerin yoğun gerilla ateşi karşısında bir daha alçalmaya cesaret edemedikleri, 1.000-1.500 yüz metreden bombalarını bırakmak zorunda kaldıkları vurgulanıyor.

Açıklamada halkın anlatımlarına göre 8-10 civarında asker ve özel tim öldürüldüğü, ancak devletin bu ölümleri halkın güvenliği için vadiye karandılgı kadar beklettiği, ölü ve yaralı sayısını gizlediği de kaydedildi.

Açıklamada, çatışmaya dair şu değerlendirmeler yapılıyor: "TC'nin bu saldırısı, bugüne kadar Erzincan'da gerillaya karşı girişilen en büyük saldırıydı. Saldırı hem TC için, hem de halkımız ve partimiz için önemliydi. Çünkü bir çatışma, eylem ve savaş politik ve psikolojik sonuçları bakımından bir tarafı güçlendirir, bir tarafı zayıflatır. Eğer gerilla imha edilseydi, bu, Erzincan'da devlet ve gerici-faşist kesim ve güçler arasında zafer olacaktı ve devrimci-demokrat güçler ve halk için çok ciddi bir psikolojik yenilgi olarak tarihe geçecekti. Ama gerillanın hiç kayıp vermeden gerçekleştirdiği bu destansı direniş, halkımızı son derece mutlu kılarken, moral ve güveni de perçinlemiştir. Yani artık gerici-faşist kesim çok iyi anladılar ki, TC Kİ BOŞ BİR HALONDUR. Özel timiyle, tankıyla, Kobra ve Skorsky'yle, GERİLLA KARŞISINDA BİR HİÇTİR."

Sivas temsilciliğimize BBP saldırısı

Sivas/ Özgür Gelecek- "SOL TERÖRİSTİ BELEDİYE-DE AMİR OLARAK ÇALIŞTIRILAR- Metris cezaevinden tünel kazarak firar eden teröristlerden Hüseyin Eren'in kardeşi Mehmet Eren, 1991 yılının üçüncü ayında Sivas belediyesinde işbaşı yaptı. Bu kişi beş ay sonra TIKKO mensubu olarak bir hücre evinde yakalandı. Mehmet Eren, belediyenin alt yapı ve su işlerinde amir olarak görevlendirildi ve su depolarında görev yaptı. Halen tutuktu." Yukarıdaki haber Sivas'ta her tarafa ücretsiz dağıtılan Yeni Hafta gazetesi ekinde 25 Mart 1994'te yayınlandı. **BÜYÜK BİRLİK PARTİSİ** yanlısı yayın yapan bu gazetenin bir paragrafık haberinde bir çok yalan var. Bunlar; 1) H. Öğren'e (Yukarıda Eren diye gazetenin yazdığı

şekilde yazıldı.) Metris değil, Kayseri Cezaevi'nden firar etmişti. 2) H. Öğren, yerel seçimlerde MHP Kayseri Belediye Başkan Adayı Durdu Özer'in başkanlığını yaptığı heyet tarafından DGM'de beaati verildi. 3) H. Öğren'in ağbeyi, a) Hücre evinde yakalanmadı, iş yerinden polislerce alındı, b) Belediyede amir veya su depolarında görevli gibi yakıştırma- lar yalan olup, masabaşı görevindeydi. c) 1993 Mart'ında tahliye oldu. Bu haber, BBP'nin RP'yi yıpratma maskesi altında devrimci-demokrat düşüncüye saldırısının basit bir örneğidir. Hüseyin Öğren'in Özgür Gelecek Gazetesi Sivas Temsilcisi olduğu da düşünülürse, durum daha iyi anlaşılır.

Sivas'ta TKP-Mİ/TIKKO...

Baştarafı sayfa 1'de

afiş yapıştırmak, pankart asmak, güvenlik güçlerine yönelik eylemler planları hazırlamak, çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarına yönelik soygun planları hazırlamak, örgüte eleman kazandırmak maksadıyla il ve ilçe komitelerini teşekkül ettirerek sempatizan toplamak suretiyle silahlı çete oluşturdukları tesbit edilen 16 kişinin adları ise şöyle: "Kazım Karaca, Mehmet Ekiçi, Eşref Avcı, Şifai Şahin, Arif Sönmet, Yılmaz Korkmaz, Hüseyin Eren, Muammer Aydoğmuş, Ali Asker Yıldırım, Cemal Acar, Benhur Duygun, Zeki Kubat, Hüseyin Karasar, Şenay Öztürk, Cennet Avcı ve Sevda Karakuş".

Sivas'ta BBP yanlısı gerici gazete kupa- larından biri.

Aliğa işçileri yeri göğü inetti

Izmir/Ozgür Gelecek- Aliğa Petkim işçileri 8 nisan'da özelleştirmeye ve kapatılmalara karşı sloganlı ve pankartlı bir yürüyüş düzenledi. İş çıkışında fabrikada toplanan 2500'e yakın işçi ve 500 kadar işçi ailesi, Çanakkale- İzmir karayoluna doğru yürüyüşe geçti. Okurlarımızdan edindiğimiz bilgiye göre yürüyüşte TUMTİS İzmir Şube Başkanı Sükrü Günsül, Hava-İş İzmir Şube Başkanı Hasan Coşkun ve Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı Mustafa Öztaşkin de hazır bulundu. İşçilerin gelen sehlükeye karşı öfkeli oldukları gözlemlendi. Akşam ve sloganlı protesto geliştiren işçiler, "İşçi-Memur El Ele Genel Greve!", "Özelleştirmeye Hayır!", "KIT'ler Satılmaz!", "Vur Vur İnlesin Ankara Dinlesin!", "Hükümet istifa!" sloganlarını okudu. Fabrika- Çanakkale yolu kavşağında çevik kuvvet ve jandarmaların tarafından barikat kurularak engellenmeye çalışılan işçiler, kenetlenerek barikatlardan ortasına kadar geçtiler. Yolu işgal eden işçiler düzenli kordon oluşturarak yolda yürüyüşe geçti. Asfaltta 6 bin ayakla yere vurarak sarsılan işçiler "Ankara Ankara Duy Sesimizi, Bu Gelen İşçinin Ayak Sesidir!" sloganını okudu. İşçilerin tempolu ayak vuruşları ile bir süre daha devam eden yürüyüş bir saat sürdü. Eylemde konuşan Aliğa Petrol İş Şube başkanı Mustafa Öztaşkin: "Bu paket IMF ve Dünya Bankası'nın isteğiyle hazırlanmıştır. Yani bu satış uluslararası sermaye ve Amerikan şirketleri içindir. Biz bu halkın, bu ülkenin fabrikalarına, madenlerine sahip çıkıyoruz. Kapatılmayız, özelleştirmeyiz, satılmayız." dedi.

Ülke çapında genel grev çağrısı yapan Öztaşkin, zant paketi ve istikrar paketi adlı saldırılar geri alınmazsa Petkim'de üretime yönelik eylemler yapacaklarını ilân etti.

Zonguldak'ta madencilerin Karabük Demir Çelik'in ve Petlas'ın kapatılması ve tersanelerin lağvedilmesi protesto eden işçiler ve ailelerinin ayak vuruşları Çanakkale-Izmir karayolunda ve devletin koluk güçlerinin beyninde iz bıraktı.

Newroz'da Diyarbakır

Haber Merkezi- 18 Mart günü kuruluşuna ilan eden İstanbul Demokrasi Platformu 21 Mart Newroz'da Diyarbakır'daydı. Bölgeye giden heyet adına Zeynep Baran İHD İstanbul şubesinde bir basın açıklaması yaptı. Heyetin Diyarbakır Bismil ve Lice köylerinde yaptığı konuşmaları izleyen ve gözlemler açıkladı. TC, güçlerinin haksızlık çok yoğun olduğunu, halkın heycerle konuşmakta zorlandığını, çekindiğini ve gözlemlerini "resmî güçlerin yakın ilgisi altında" gerçekleştiğini belirten Baran, heyetin izlenimlerini şöyle anlattı: "Halkın Newroz kutlamalarına katılmadı. Askerler ve korucular resmi Newroz kutlaması yaptı. Korucu olmayı kabul etmeyen köylüler güç zorlanarak ve muhtemelen bu politika askerî, stratejik nedenlere dayandırılmaktadır. Oysa kendine yeten bir ekonomik birim olarak köylerin boğaltılması işsizlik, sağdan hücumlar ve ciddi toplumsal huzursuzluklar yaratılmaktadır." Lice ve köylerinin yakılıp, yakılması bir harabe halinde olduğunu anlatan Baran, daha önce yakılmış olan bir kıyve ziyaret etmeye gittiklerinde engellenerek gözaltılar yaşandığını belirtti. Bu gözaltılar sırasında Alman ve Fransız heyetlerinin de bulunduğu grupta yabancı delegasyon üyesi üç bayanın çatışma sonrası ilanı ve materyallerine el konuldu. 22 Mart'ta Newroz kutlamasına katılan İTÜ'de öğrenci Vela Han Gülşenoğlu'nun Kasımpaşa'da katledilmesi de konuşan Baran sözlerini şöyle bitirdi: "Devletin, resmi kutlamalarının dışında hiçbir kutlamaya tahammülünü olmadığını ve bunları, şiddet kullanarak, gözaltılarla bastıracağını gözlemledik."

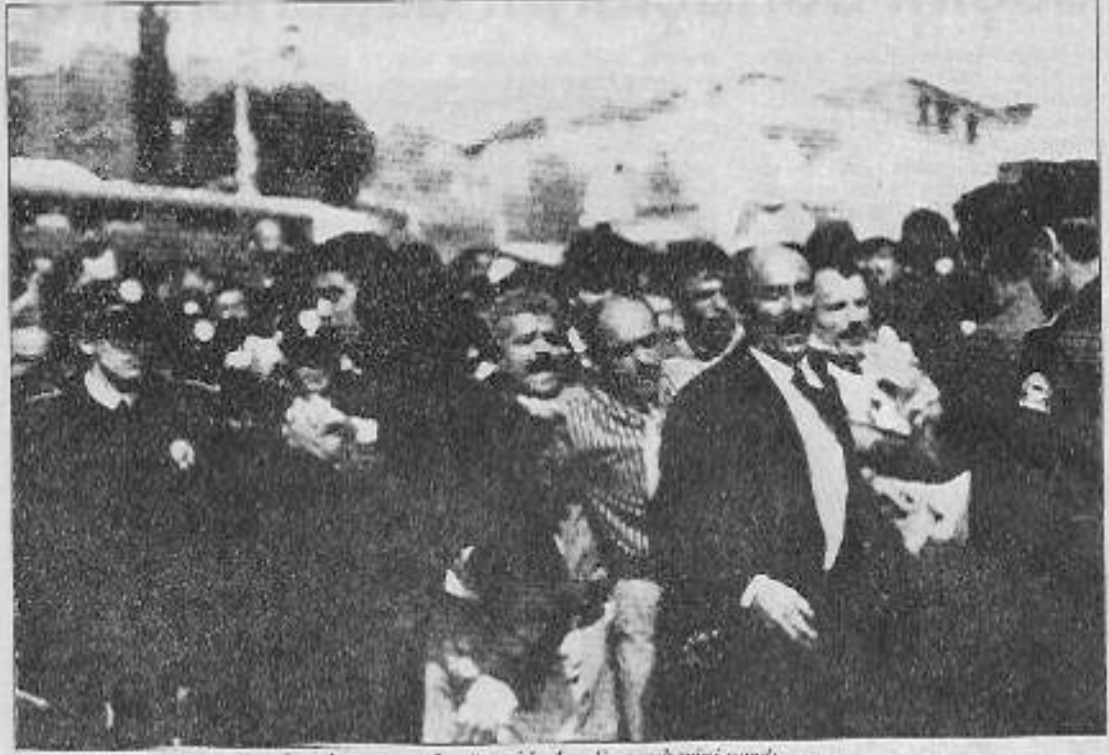
Gülsuyu halkı yine sokaklarda

Kartal/Ozgi - Gelecek- 10 nisan günü saat 5'te Maltepe'ye bağlı Gülsuyu se. ot sakinleri yaklaşık 1500 kişilik bir katılımıyla ekonomik paketi protesto yürüyüşü gerçekleştirdi.

Ekonomiyi düzeltmek için yapılan yasal düzenlemelerden, en çok konda ve yoksul halk nasibini aldı. İşte geçeköndü semtlerinden biri olan Gülsuyu ve çevresindeki sınırlı sakinleri, yasal düzenlemeye (?) karşı tepkilerini pankartlı-dövizli bir yürüyüşle dile getirdiler.

"Zamlar Geri Alınsın!", "İşçi Memur el ele Genel Greve!", "Yasasın Özgürlük Mahkamlarının Onurlu Direnişi!", "Halkımız Safflara, Seçim Bitti, Umut Dağlarda!", "Vur Vur İnlesin Ankara Dinlesin!" dövizlerinin yanı sıra "Acı İlaç İçmeyecöçüz!" pankartları açıldı. Gençler olarak kadınların yoğun olarak katıldığı yürüyüş Gülsuyu tepesinden Fatma Hanım durağına kadar devam etti. Yürüyüş esnasında polislerin barikat yaparak engelleme girişimleri halkı durduramadı. Halk, polislin bu girişimlerine de tepkisini barikatları "Halkı Susturamazsınız!", "Zamlara Paydos!", "Hükümet İstifa!" sloganlarıyla yazarak gösterdi.

Polislin engelleme çabaları, Fatma Hanım durağında dövizleri kez halkın karşısına çıkınca, çevre halkının yakından tanındığı bağımsız Belödiye Başkan adaylığını koyup daha sonra çekilen Şükrü Bulut "Arkadaşlar tepkilerimizi yeteri kadar gösterdik. Başka güçler ile karşılaşırsanız sakın bir şekilde dağılın." diyerek yürüyüşü gerçek

Gülsuyu halkı ekonomik pakete karşı yaptığı gösteride 4 polis çemberini yarıdı

leştirilen halkı geri çevirdi.

Gülsuyu'nda yürüyüşü geri dönülerek bitmesini isteme tavrını polis de onayladı.

Tenceresini eline alan halk, alana iniyor ve daha önce alınan karara göre semtin dışına çıkmayı düşünmüyor. Fakat nedense "başka güçlerle karşılaşmak istemeyenler"

halkın adına karar alıyorlar.

Yürüyüş sırasında iki polis aralarında şöyle konuşuyordu: "Bunları burada sessizce durduralım, diğer yerlere sızmadılar." Kim kimsen çekiniyor hay Şükrü Bulut?

Gülsuyu'nda gerçekleşen bu eylem yaklaşık bir saat sürerek olaysız bir şekilde sona erdi. Böylece

alınan kararlar oportünist bir anlayış ile Fatma Hanım durağına gömüp ertelenmiş oldu. Ama buna rağmen halk, öfkelerini gelinen yoldan geri dönmekten de kustu. Eyleme katılmasını canı gönülden isteyen bir ana, kızına "Tivde kalmak istemiyorsan zamları protestoya sende katıl." diyordu.

Oylar kurşun oldu bize, birer birer hepimize

Izmir/Ozgür Gelecek- İzmir'in Yamanlar semti pazarında zamları protesto etmek için toplanan elli kişilik grup, kısa zamanda halkın sempati ve desteği ile yüzelli kişiye ulaştı. "Zamlar Geri Alınsın-İmek ve Özgürlük Cephesi" imzalı bir pankart açan göstericilerin, eylemin barışçıl bir atmosferde geçmesi için çaba gösterdikleri gözlemlendi. Göstericiler "Tezahürün önünü kapatıyorsunuz" diyen bir esnafi bile ikna edip eyleme katmaya çalıştı. Süpürgeciden, yeşillikçiye, gençlerden, zabıtaya kadar bir çok emekçinin yapıldığı eyleme sempatiyle baktığı gözlemleniyordu. "Vergi Yasası Geri Alınsın" "Faşizmi Devrimle Ezeceğiz", "Eylemimizi Yıkılmaya Çağır", "Halkız, Haklıyız Kazanacağız" "Çükin Ellerimizi Cebimizden" yazan dövizlerin açıldığı gösteride birde konuşma yapıldı. Konuşmada: "Bırakın aç kalmayı, artık hiç yiyemeyecöçüz. Ağrıyı çalışıyorlar, eylemlerini yıkıyorlar, bir de bizi kahraman ilan ediyorlar. Arkı kazanmaz. Arkı kazanma sırası bizde, işçi sınıfı ayakta, önderlik yapıyor. Biz de işçi sınıfıyla beraber onun önderliğinde kazanacağız. İstikrar egemenlerin istikrarıdır. Bizim ise sefaletimizdir" denildi. Sembolik olarak bir de paket yakan göstericiler çeşitli sloganlar okudu.

Polislin "Bizim de canımız yandı, biz de sizimizyiz" diyerek sinsi sinsi yaklaşmasını sozen kitle, polisli atandan uzak tutmaya çalıştı. Video çekimi yapan ve Hürriyet gazetesi adına çekimini süzleyen iki kişiye basın kartı söndü. Kart çıkarılmayınca teğir ederek filanı sildi.

Saat 14.00'te başlayıp 14.30'a kadar süren barışçıl gösteri dağılmak üzereken polis havaya iki el ateş ederek provokasyon çıkardı. Sivil bir taksiye iki kişiyi ate kaka bindirdi. Üçüncü ateşinde Veli Akdağ'ı hedef göstererek bacağından vurdu. Eylem yerinden alınan Mustafa Ceylan, Sami Güneş ve vurularak alınan Veli Akdağ'ı 150 metre ilerdeki Yamanlar polis karakoluna götürüldü. Polislin saldırısına tepki

Ambar işçileri de zamları sokaklarda protesto ettiler

gösteren halk karakola doğru yürüyüşe geçti. Karakolun önünde "Arkadaşlarımızı isteriz" sloganı atılan zamlar üzerine resmî ve sivil polisler kitlenin üzerine yeniden saldırdı. Burada ise Nazmiye Aksoy ve Bilge Şahin adlı iki kadın simüleklerle karakola alındı. Sivil ve resmî polisler ellerine kazma sapı, cop olarak pazar yerinde insan avına girişti. Sokaklardaki kovalamaca sonunda Ali ve Kamer isimli ve aynı adı soyadını öğrenemediğimiz üç genç gözaltına alındı.

İstikrar paketinin halk üzerindeki tepkisi eylemlerle bir etkiye dönüştürme emperyalızının ve onun yerli kompadorlarının Martazaları olan polis pervasızca halka ateş açarak paketten kanında çıkacağını provasını yaptılar. Yamanlar pazaryeri esnafının "Vicdansızlar, küçükük çocuktan ne istiyorlar? Sanki zamlar onlara dokunmadı, ama gene de istiyorlar." diye tepki gösterdi.

Gösteriden hemen sonra "Yasasız İş Etmek, Özgürlük Mücadeleimiz, Zammın Zulme ve İrkiçliğe Son. TKP/ML Hareketi" yazan kuşlar atıldı.

Olayın devamı olduğu sanılan polis operasyonu geçecle sürerek

Bedia ve Dinçer Ergün kardeşler evlerine yapılan baskın sonucunda gözaltına alındı. 10 nisan pazar günü istikrar paketi Yamanlar pazar yerinde ilk kırım akadı.

7 nisan'da ise İzmir Ambarlar Sitesi'nde TUMTİS üyesi 600'e yakın işçi zamlar, özelleştirme, tahorlaştırma ve anti-terör yasasını protesto etmek için yürüyüşü. İzmir Belkavne çıkışındaki Ambarlar sitesinde sloganlar atarak yürüten işçilerin kararlılığı, kamyon şoförleri ve diğer işyerlerinden birçok işçiyi de korteje kattı. Coşkunun arması sonucu, bazı işçilerin "Yumruklarını kaldırarak slogan atın" diye kitleyi uyordıkları dikkat çekti. Yumruklarını havaya "Yasasın İşçi Sınıfının Birliği!", "Yasasın Özgürlük mücadelemiz", "KIT'ler Halkın Kapatılmaz", "Yasasın İş Etmek Özgürlük Mücadelemiz", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla yürüyüş sürdü. Ambar işçileri "Bu işyerinde Grev Var: 517 Gün" yazan bir pankartın önünde forum düzenine geçtiler. Burada bir konuşma yapan TUMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günsül: "Ülkedeki durumdaki işçiler mi sorulmuşunuz?" dedi. Bunun üzerine Ambar

işçileri "Hayır!" diye bağırıldılar. Altını çizdiği noktalarda konuşması sık sık kesilen Şükrü Günsül, "Bu yerel seçimlerden sonra istikrar paketinden KIT'lerin uluslararası sermaye ve yerli sermayeye peşkeş çekilmesi çıkmıştır. Yaşadığı ve yaşanacağı gibi bu da işçi kıyımı, açlık ve sendikassızlaştırmadır. Ambar işçisi KIT'lerin özelleştirmesine "benim sorunum değil" diyemez, Anti-terör yasası "benim sorunum değildir" diyemez. İşsizleştirme hepimizi etkiler. Anti-terör yasasının kapsamı hakkını arayan emekçileri de içine alacak biçimde genişletiliyor. Özelleştirmeye karşı Türk İş süreciyle eylem kararı almıştır. Biz de katılacağız. Türk-İş'in eylem programına bütün işçi sınıfının önderliğinde üretime gelen gözümüzü genel grev genel direniş olarak dikmemiz gerekir" diyerek konuşmasını bitirdi. Bir saat süren Ambar işçilerinin sloganları, Ambarlar sitesinin tepesindeki Belkavne'ye dikilmiş olan kaipaklı, kışık ve asker çizmeli Atatürk heykeli ve kompador kapitalistlerin kutlaklarını çöktürdü.

Ayrıca örgütsüz kamyoncu ve taşımacılar mazot fiyatına duydukları tepkiden dolayı Çankaya Nakliyeciler Hanı'ndan başlayarak Cumhuriyet Meydanı'na kadar yürütdüler. Şöförler Derneği'nin kısmi organizasyonu yürütytisi insiyatifisiz ve başarısız. Çankaya'ya geri dönen kamyoncular, tepkilerine yön verebilmek için saathıcc tartıştı. Araya katılan faşistlerin "Biz zamları karşı değiliz, fakat bu kadar da olmaz. Daha sakin olmalıyız." diyerek kamyoncuların örgütsüz eylemini yatıştırmaya çalıştığı gözlemleniyordu. Kamyoncular 10'ar kişilik gruplara ayrılıp İzmir'in çeşitli semtlerinde bulunan kamyon garajlarından yükleb kamyonu çıkışlarına engel olma önerisini mantıklı buldu. İzmir'in giriş ve çıkışlarına giderek yükü kamyonların giriş ve çıkışlarını engellemeye kararı aldılar. Üç gün taşımacılığı durduracaklarını ilan ettiler. "Kamyoncular isterse hükümeti bile devirir." diyerek diğrıldılar.

Genel-İş'ten eylem kırılcılığı

İstanbul/ Özgür Gelecek- 10 mart günü başlayan Bahçelievler direnişi, 29 Mart tarihinde, Genel-İş'in özel çabaları sonucu başarısız bir şekilde sona erdi.

Herbirinin 20 milyonu bulan alacağı için direnişe başlayan 700 işçi, direnişi oldukça başarılı bir şekilde sürdürüyorlardı. Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube ile birlikte RP'li Belediye Başkanı Muzaffer Doğan'a karşı olumlu bir direniş gösteren işçiler, bu direnişte oldukça kararlı görünüyorlardı.

Yetki çekilmesinin, Genel-İş 6 No'lu Şube ile Belediye-İş 2 No'lu Şube arasında olduğu Bahçelievler Belediyesi'nin bütün işçileri direnişi destekliyor ve katılıyorlardı. Bir takım bedeller ödeme pahasına olsa da, direnişçilerden 8 işçi 15'ten atıldı da, Ferhat Ozkan ve Ali Özdemir isimli işçiler başkan Doğan tarafından tekme-tokak dövülse de, işçiler lakli bir mücadelenin güçlü olan tarafıydılar.

AYAK OYUNU İLE YETKİ GASPI

Eylem sürerken konuştuğumuz sendikacı ve işçiler, bu eylemin başarı ile biteceğinden hiç kuşku duymuyorlardı. Hatta ekonomik taleplerin ötesinde, prestij konusu olan talepler de ileri sürülüyordu. İşçilere küfür eden, saldırıp dö-

ven başkanın, işçilerden özür dilemesi isteniyordu. Atılan 8 işçi alınmadan kesinlikle işbaşı yapılmaya çağırılmıyordu.

İşyerinde direniş bu durumdakiyken, 23 mart tarihinde, Genel-İş 6 No'lu Şube yöneticileri aniden Belediye-İş'i referandumu çağırdı.

Genel-İş'in günlerdir bu referandumun hazırlığını yaptığını bilmeyen Belediye-İş yöneticileri, bu çağırışı kabul ederek referandumu gittiler. Genel-İş, bu referandumu hazır olduğu için kondisyon oyu verecek bütün işçiler orada hazır bulunuyordu. İşyerinde yapılan oylama sonucu, Belediye-İş 267 oy alırken, Genel-İş bir oy farkla, 268'le seçimleri kazandı. Fakat Belediye-İş'in 134 üyesi, bu oylamadan haberdar olmadığı için oy kullanamadı. Kendi aralarında yandaşları anlatmaya göre oylamayı kaybettiler işyerinden çekilecekti. Fakat, Belediye-İş oylama oldu bittiye getirildiği için bu sonuçları kabul etmiyor. Bütün işçilerin katıldığı bir oylamaya razı olduğunu söyleyen Belediye-İş, o takdirde gerçek iradenin belli olacağını belirtiyor.

BÖYLE TESLİM OLUNUR

27 mart yerel seçimlerinde, Refah'ın kaybettiği belediyeyi ANAP kazandı. Yeni belediye başkanı ile

görüyen Genel-İş'li sendikacılar yetkiyi aldıklarını, bundan sonra kendileri ile görüşme yapılacağını söylediler. Etrafa da bu söylenti yayılan Genel-İş'li sendikacılar, Belediye-İş'in sonuçları kabul ettiği yolunda söylentiler çıkarttılar.

Daha sonra belediye ile pazarlığa oturan Genel-İş 6 No'lu Şube, alacakların daha sonra ödemesine razı olarak, atılan 8 işçinin işe alınması koşulu ile anlaşta. Genel-İş 29 mart tarihinde direnişi bitirdi. Buna rağmen belediye başkanı 8 işçiyi işe almadı. Şu anda bekliyorlar. Ne zaman işbaşı yapacakları da belli değil.

Ne işçiler işe alındı, ne de işçilerin alacakları alındı. Genel-İş'in bitirdiği eylemin hiçbir kazanımı yok. Tamamen yenilgi ile sonuçlanan eylem, sendikal rekabetin ve Genel-İş'in gerçeklerini birkez daha gözler önüne serdi. Gelinen aşamada, yasal prosedür gereği 3 ay boyunca hiçbir sendika yetki alamıyor. Ve verilmesi gereken hak alma mücadelesi de 3 ay geriletilmiş oluyor.

Halen sorunları çözülmeyen Bahçelievler Belediyesi'nde, önümüzdeki günlerde bu sendikal rekabetin yeni boyutları yaşanacaktır. Ama bu kez tercih yapacak işçiler, bu direniş ve yenilgisini gözardı etmeyeceklerdir.

Mahkemeler gerçek tanıklara yasak

Gözaltında katledilen devrimci, Remzi BASALAK

Malatya/Özgür Gelecek- 1992 Kasım ayı içerisinde Adana Emniyeti tarafından işkenceyle katledilen, ancak Adana Emniyeti ve burjuva basın tarafından "beyin kanamasından öldüğü" söylenen TIKB'li devrimci Remzi Basalak'ın işkenceyle katledildiğinin canlı tanığı olan ve bu konu da tanıklık yapacağına dair mahkemeye başvuran TIKB davasından yargılanan Mustafa Yaşar'ın tanıklığı kabul edilmiyor.

Remzi Basalak'ın öldürülmesi üzerine, devrimci, yurtsever, sosyalist basın ve DKÖ'lerin göstermiş olduğu dayanıklılık sonucu Adana 1. ve 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 14 işkenceci hakkında dava açılmıştı.

Cinayetin en önemli görgü tanığı Mustafa Yaşar'ın "Remzi Basalak'ın katillerini tanıyorum... duruşmada bulunmak, tanıklık etmek

istiyorum" diye suç duyurusu ve dilekçeleri olmasına rağmen, tanıklık etmesi engelleniyor, mahkemeye gönderilmiyor.

Malatya Cezaevi'ndeki, TIKB, TKP/ML-TIKKO, TKEP, TDKP, Ekin, PKK, DHP, TKP/ML Hareketi davasından yargılanan tutuklu konuyla ilgili olarak yaptıkları basın açıklamalarında:

"Mustafa Yaşar'ın birinci dereceden tanığı olduğu Adana 1. ve 3. nolu ağır ceza mahkemesine gönderilmesi için, bu davanın açılmasında sosyalist, devrimci, yurtsever basın ve DKÖ'lerin daha önce gösterdikleri dayanıklılığı göstermesi gerekir. Bugün de devrimci dayanışma içerisinde Mustafa Yaşar'ın tanıklık etmesi ve mahkemeye gönderilmesini sağlamak amacıyla kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz" dediler.

Konya'da minibüsçülerin sırtından vurgun

Konya/Özgür Gelecek- Ülkeimizin birçok ilinde olduğu gibi Konya'da da, minibüsçülük, belediye den açtığı ihaleler sonucu, genellikle iki veya üç ailenin biraraya gelecek yapabildiği, sermayesine güç yetirebildiği bir meslek.

Minibüsçüler günde 14 veya 18 saat çalışıyorlar. Üstelik haftanın her günü. Yaklaşık altı yüz minibüsçünün çalıştığı Konya'da sigortalı şoför bulunamayacak denli az veya yok. Şoförler çalıştıkları 14 saate karşılık 150 bin lira yevmiye alıyorlar.

Konya'da bir de Minibüsçüler Odası var. Söz konusu oda, mini-

büsçülerden her ay belli bir miktar para topluyor.

Bunun yanı sıra tanıtma kartı parası, üyelik parası ve son olarak da Konya Belediyesi'nin tüm minibüs plakalarını tek harf olarak değiştirmesiyle Minibüsçüler Odası büyük bir vurgun verdi. Altı yüz minibüsün birer milyon verdiği hesaplanırsa ve alüminyum misali plakaların maliyeti ile karşılaştırılırsa; oda başkanı Muhsin Dinek ve yandaşlarının cebine ne miktar para girdiği bulunacaktır.

Dinek bürda bunlar yetmiyor muş gibi trafik ekipleri ve belediye ekipleriyle bir olup minibüsçülere

kas kusturuyor. Sözüde "çok hassas" olan Konya Belediyesi, 60 kişilik otobüse 200 kişi bindirince hiç ses çıkmıyor. Ancak 14 kişilik minibüse 17 kişi bindi mi trafik polisi yakalansa 150 bin lira, belediye zabitanı yakalansa 60 bin lira alıyor. Muhsin Dinek'in adamları yakalansa ilk yakaladığında araba yarım gün bağlanıyor. Kontak minibüsçünün elinden alınıyor. Arabanın tamir, lastik, sanayi veya yağda işi varsa dahi anahtarlar verilmiyor. Bir kez daha yakalanan minibüs üç gün bağlanabiliyor.

Kaymakamlıktan izinli haraç

Elbistan/Özgür Gelecek- İlçemizde orta öğretimde okumak isteyen öğrenciler okuyacak okul bulunmadı. Bu sene 450 öğrenci lise yeteri olmadıkları için açtıkları kalfın. Açıkta kalan öğrenciler bu yüzden orta okulun lise haline getirilmesi suretiyle okuyabiliyorlar. Ceyhan Lisesi geleceğin dinici kadrolarını yetiştirmekle meşgul.

Esat Coşar'ın müridlerinin açtığı Ceyhan Lisesi, 8 mart cuma gün-

üğü iftar yemeği için davet verdi. Okul müdürü Cevdet Avcıoğlu'nun daveti üzerine iftar yemeğine katılanlar şöyle:

Elbistan Kaymakamı Şükrü Görücü, Nurhak Kaymakamı, Çeluk Kaymakamı Erol Ayyıldız, Elbistan Jandarma Bölük Komutanı Ahmet Üstün, Elbistan Millî Eğitim Müdürü Hanifi Şahin.

Söz konusu okulda 112 öğrenci

var ve bu öğrencilerden 85'i yatılı.

Her ay maaşların dağılıdığı günlerde bu okul ve okulun ait yurt öğrencileri ile cami yaptırma demekleri, ellerinde kaymakamlığın izin belgesiyle işyerlerine gelecek makbuz karşılığı para topluyorlar.

Bu, özellikle Aşkın Elbistan Linyi'te yapılmaktadır. Gerçekler, kendilerine karşı çıkan işçilere "İlimizde kaymakamlığın izni var" diyorlar.

Özgürce

İsmail Yıldız

Güvencemiz SHP imiş

Bir şiddetli düşerinde durmak istediğim bir konu var. SHP'nin hükümette olma konusundaki kararı? Birinci sorunu bu. İkinci "seçimde boykot tavır alınması RP'nin öne alınması hizmet etti. Şeriat geliyor. Şu anda bunu önleyecek tek güç SHP'dir. Boykot tavayla bu engellendi" vb. benzeri görüş ve değerlendirmeler.

Dikkat edilirse iki konu da birbirleriyle ilintili. Ve ikinci noktaya onaylayıcı yaklaşanlar aynı zamanda SHP'nin koalisyonunda kalmaması da gerekli görmekteydiler.

Sorunun 3. devrimcilikle reformizm arasında ki çelişki de dikkatlenmelidir. Önce ve temel bir yaklaşımla bu sorunu alanın çıkarmak gerekiyor. Düzenin temelinden değiştirilmesini isteyen, insan ve gömü taşıyanlar, çoğul milliyetlerden emekçilerle bu güne sahip olduğuna inanışlar sorunu çok kolay bir şekilde kavraya bilirken, diğerleri anlamıyorlar, anlamak istemiyorlar. Güncel korku ağır basıyor ve aldatıcı "acı durum" adına gelecek temel çözümleri engelliyorlar.

Halkımızın bu konuları "denize düşen yelama sarılır" ve "yağmurdan kaparken doğuya tutulmak" deyimleriyle ifade ettiği gibi, bazılarının bu konuma düşüyorlar. Daha çok düzene bir uyanık yananın isteyen enik solcularla, sonuçta objektif olarak örneğin bu yerel seçimlerde düzenin bir suçsuzluğu konumuna sürüklenen, seçimi meşrulaştırmaya hizmet eden reformist partiler ve halktan bilginler insanları bu konuma düşüyorlar.

SHP yöneticileri koalisyonunda kalmalarının gereğini "Hükümet dışında olursak, hiçbir etkimize olmaz. Hükümette yer alarak keskiye gidici engellemeye ya da azaltma şansını yakalayacağız" diye açıklıyorlar. Ve hemen her uygulamada ve kararda "şu yönlere dönüştürüldük" türünden savunmaya başvuruyorlar.

Bir keresi SHP gibi partilerin, halkın faşist-feodal düzene hoşnutsuzluğu sorun sistemlerle düzen içine çekmek ve düzene desteğe dönüştürmek amacıyla oluşturulduğunu görmek gerekiyor. İşçilerin sınıfı sağa sağa, soluna solun, ortasına ortama (ortanın sağ-solu gibi) partiler kuruyor ve herkesi düzen içine çekecek kanalları açıyor. Üstüne düzen partileri dediğimiz bu partilerin nitelikleri ve hedefleri aydınlar: Tek farkları çıkarımı konusundaki emperyalist ofensleri (bu anlamda egemen sınıfların bir diğer kılığı) ve söylemleridir. O nedenle de düzen içi çekilme ve yanışta "ayrı" yanları mevcuttur.

İkinci, faşist diktatörlük, dikkat edilirse zaten her uygulamada ve kararda bir "ayrı" yanın bulunmasına da dikkat etmekte; en azından faşist kararın çıkarılmasında bile bir de halkın çıkarımı gözetilmediği düşünülürken örneğin ya da kararın parçası bulunulmaktadır. Örneğin, anti-terör yasası çıkarırken, şartlı tahliye de gündeme getiriliyor. Ya da deşifreleme yapılırken işçilere "sosyal güvenceler" de sağlanıyor. Şimdi, en az 24 Ocak Kararları kadar halkın düşünmesi kararları alınırken de ayrı "sosyal güvenceler" verilmekte ve sahte bir sözle "herkesin fedakarlık" istendiği-yaptırıldığı belirtilmektedir. Bunda SHP'nin özel bir rolü olduğunu sanıyorum. Ve eğer belirtmek gerekirse gerek devletim/ hükümetim alacağı kararlarda gerekse de o kararlarda ilgili halkın "çıkarması" sağlanmasında SHP'nin muhalefet konumuna "betimler daki" konumundan çok daha etkilidir. SHP tarzını bunu göstermekte, seçimlerde aldığı oy oranları da bunu doğrulamaktadır. O halde "hükümette daha etkilisiz" sözleri bir yalandır.

Diğer yandan ve SHP'nin de birinci yapıya gibi düzeni/ devleti korumak, faşist kararların halkı işerinde daha kolay kabullenmesini sağlamak için SHP'nin koalisyonunda olması egemen sınıflar için daha yararlıdır. Zira "solcu" makyaj nedeniyle halkı göpleni ni sanki "millî birlik" ve "millî çıkarlar" koruyorlarmış sanısıyla aldatılmaktadır. İşçilerin çıkarı buradadır ve SHP'nin koalisyonunda kalma ısrarının gerçek nedeni de budur.

Boykot tavrının RP'nin ekmeğine yağ sürdüğü olayı da görüyoruz olarak; "az bir oyda aradan sayılma" pozisyonu doğmuş olsa da bunun temel nedeni boykot, egemen sınıfların faşist partilerinin birbirine benzerliklerini had safhaya çıkması, SHP'nin "ayrı" bir özellik taşıyor muş gözetilmesini yaratmadır. RP de dinici-gerici için oluşturulmuş bir düzen partidir. Diğerleri ile farklılık ve çelişki de düzen bir motive sahip olmaz. Şimdi Arabistan'ın Türkiyelileştirilmesi demektir. Aynı emperyalistlik de sahiptir. Fakat halk itirazları içinde yaratıldığı farklılık mesajı nedeniyle işi odağı olarak görülmektedir. Halkın dinsel düşüncesi ve göçlerinin yaygınlaşması da hesaba katıldığında sorun çok kolayca anlaşılır.

Eğer şeriat geliyor, bu ABD uşağı Saudi Arabistan tipi şeriat olacak, yani ABD'lerin ifadesiyle "RP Türkiyelileştirilmiştir". İkinci; şeriatçılığın panzehiri sahte laiklik söylemleriyle dinsel söylemlerle içine geçirmek değildir. Tam tersine Atatürkçülüğün iki yüzlü laikliğidir bu "laik"nin gelişmesinde nedeni. RP'ye karşı bir ritak olacağını söyleyen SHP ve öncülü CHP gibi partiler birazlık onurları olsa bu iddiaları yansıtan üstlerinin kararlarına gerekirdi. Yine buna inanış/ inanış isteyen ötek aydınların da burası daha onurlu davranması ve gerekçeleri şeriatçılığa karşılar "laik" kendilerinin de kışkırtılması gerekirdi. Dün Maras, Sivas, Çorum katliamları ve provokasyonları, bugün Sivas'ta 37 sanatçı ve öğrencinin göre göre yakılmaları hep sosyal-demokratların itidatı dikkatinden almıştır. Ama örneğin Sivas'ta 37 canın yakılması olayını SHP'ye sorarsanız, "biz itidatında olmasaydık ölü sayı 40 olurdu, biz bunu azaltık, halkın kararını az da olsa engelledik." benzer savunma yapacak kadar alçaklardır.

İşte SHP'nin halka ve Alevilere, Kürtlere yani ezilenlere yarası budur.

Hunları bitirdiği halde halk SHP'nin inşurduğuna taktiken Karvan derjisi ve çevresi gibi, Alevi dedeler gibi, sendikacılar (genellikle DİSK'lier) gibi, emir ve korkak aydınlar gibi kesimlerin şerit halka saygıları varsa günceliden buna karşı tavır geliştirmeleri en azından desteklemekten vazgeçmeleri gerekirdi.

24 Ocak'a pabnes okutur tarzında ve şu ana kadarlık darbe, şeriat, yığın, olagüstü hal vb. tartışmalar arasında en ciddi olan bugünkü durumun yaratılmasında SHP'nin çok büyük payı vardır. Halk SHP'ye desteklenmiş şekilde düşünen, hükümette kalarak halkın hizmet ettiğini savunan varsa onlar ya dünyadan en saf insanları ya da egemen sınıfların kemik lavantasına bekleyen o peldirdir.

SHP'nin içinde bugüne kadar yer yer elastikler yapan Erkan Karakış, Fetmi İşler, Murtaz Soycul vb.leri şimdi "ses payı" verilmek ödüllendirilmek istemiyorlar. Onlar dün hezî kipi olarak güçtan kurtulmaya, hem de "halk SHP'de umut var" düşüncesini yaymaya çalışıyorlardı. Şimdi sesiz alınıyorlar. Bakalım bu sahaya hayri diyen olacak mı?

Görnek isteyen her şey gün ışığı gibi ortadadır.

İzmir'de operasyon

İzmir/Özgür Gelecek- "26 martta" Buca- Kozagaç ve İzmir'in çeşitli semtlerinde polislerin yaptığı operasyonlarda EKİM üyesi olmak iddiasıyla 8 kişi gözaltına alındı. Görgü tanığı yerel kaynaklara basına ilettikleri bilgiye göre üç kişinin sokaktan, üç kişiyi evlerine karakol kurulmuş ve iki kişiyi ise okullarından alındığı yönünde. Aynı kaynaklar polisler "Kirliliği seçimler Boykot Et/ Ekim" sloganı taşıyan afişleme yapmak ve Ekim üyesi olmak suçlamasıyla gözaltındakilere yoğun işkence uygulandığını iddia eder. Gözaltından 10 gün sonra İzmir DGM'ye çıkarılan Hüseyin Turan, Gulay Turan, Recep B. Ataman, Yusuf Karataş, Hidir Duman, Hasan Türedi tutuklanarak, Buca Kapalı Cezaevi'ne gönderildi. Erhan Ercan ve Semra Seystimer ise tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Paket eylem getirdi

İzmir/Özgür Gelecek- 8 nisan'da Konak Belediyesi önünde toplanan Tüm Bel-Şen 2 No'lu Şube üyesi memurlar zamların geri alınması için sloganlı gösteri yaptı. Ekonomik ve siyasi saldırılar için cephe oluşturarak mücadele edeceklerini ilan eden memurlar "Acı ilacı içmeyeceğiz" dediler. Üzerinde "Hükümet İstifa!", "Krizin Sorumlusu Hükümet ve İşverendir!", "Zamlara Karşı Direneceğiz!" yazılı dövizler taşıdılar. Memurlar, zamlara karşı mücadeleyi ilk olarak burdan başlattıklarını ve zamlar geri alınmaya kadar eylemlerinin süreceğini, bunun için hazırlıkların sürdüğünü duyurdular. Memurlar sık sık "İşçi Memur Elele Genel Greve!" sloganını attılar. Ayrıca Kamu Çalışanları Platformu'nun 13 nisan'da İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde istikrar paketine karşı yapacağı toplantıya zamlara karşı tepki dayanı herkesi çağırarak dağıldılar.

Sağlıkçılardan "Acı Reçete"ye hayır

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Tepecik SSK Hastanesi'nde sağlık öğretilerinin öncülüğünde, zamlara karşı bir yürüyüş düzenlendi. İzmir Tabipler Odası, Tüm Sağlık Sen ve Sağlık İş üyesi personelin ve hasta yakınlarının katıldığı eylemde sembolik protesto paketleri açıldı. Açılan paketlerden "Zam, Zam, Zam-Okuma, Yeme, İçme, Eğlenme Şükret." "İMF'nin Fırını Uyguluyoruz." hediyeleri çıktı. Hediyeye paketini gönderen, Çiller ve Karayalçın'ın her işçi, köylü, memur, küçük esnaf ve emekliydi. Akışlı ve sloganlı protestonun yapıldığı yürüyüşte "Zamlar Geri Alın!", "Acı Reçeteye Hayır, Özelleşmeye Hayır!", "Hükümet İstifa!" sloganları atıldı.

Özgür Gelecek'in kapatılmasına tepkiler

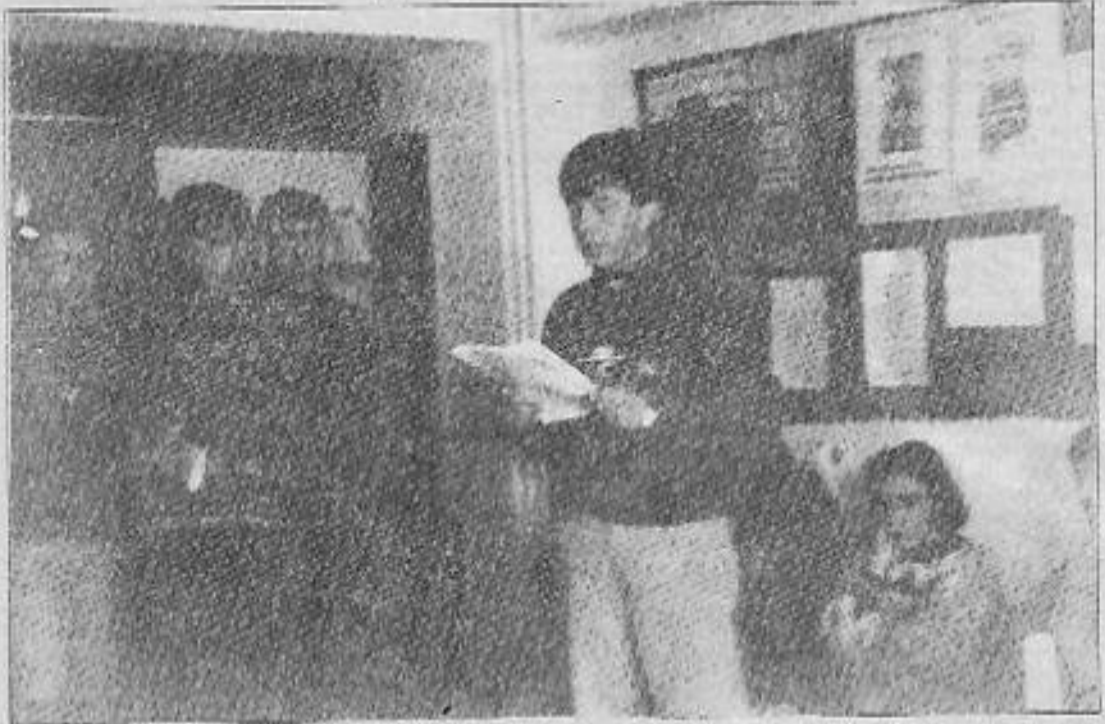
İzmir / Özgür Gelecek- Gazetemiz Özgür Gelecek'in 24 martta devleti yargı ve kolluk güçleri tarafından kapatılması üzerine 26 martta İzmir temsilciliğimiz bir basın açıklamasıyla olayı protesto etti.

İzmir İnsan Hakları Derneği'nde yapılan basın açıklamasına Sosyalist dergilerden birer kişi ve Odak dergisi okurları katıldı.

Açıklamada faşist diktatörlüğün kanlı, kirliliği savışı açık katliamlara dönüştürmek için ön hazırlığını tamamlamaya çalıştığı vurgulandı.

Özgür basına yönelmesinin amacının ise katliamları örtbas edebilme ve dikensiz gül bahçesini yaratma çabası olduğunun altı çizildi. "Halkın mücadelesinin yanında yer alan basın çalışanlarının gönüllüdür ve gönüllü olan hiçbir süreç geri döndürülemez" denilen açıklama, "Gazetemiz Özgür Gelecek sosyal ve ulusal kurtuluş isteyen halkımızın uğradığı saldırıları teşhir etmeye devam edecek." şeklinde bitirildi.

Özgür Gelecek'ten sonra bir basın açıklaması yapan Odak dergisi ise özel sayı biçimindeki "Kirliliği Seçime Hayır" alışılması yapan okurlarına yönelik gözaltıları ve devletin iki yüzü tutumunu teşhir etti.

İzmir temsilcimiz İHD'de basın açıklamasını okurken.

Daha sonra DGM'ye çıkarılan 7 Odak okurundan 6'sı serbest bırakılırken Erdal Aygül keyfi bir gerekçeyle tutuklanarak ceza-

evine gönderildi. Odak okurlarının aileleri de olayı protesto etti.

Özgür Gelecek'in kapatılması, Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik dergileriyle birlikte tüm Umur Yayıncılık'ın yargısız

infaza uğratılmak istenmesini protesto eden Yeni Demokrat İşçi Gençlik'ten bir işçi genç, "Baskılar devrimcileri ve devrimci basını yıldıramaz" diyerek destek konuşması yaptı.

Haliç Tersanesi işçileri kararlı

İstanbul/Özgür Gelecek- Haliç ve Camialtı Tersanesi işçileri zamları ve tersanelerin kapatılmasını protesto etti.

8 nisan günü Haliç Tersanesi önünden yürümeye başlayan işçiler Taksim/Sıraselviler'deki SHP İstanbul İl Merkez önünde toplandı. Burada SHP'ye üye olan işçiler istifa dilekçelerini içeriye verdi.

Dok Gemi-İş sendikası Genel

Başkanı Nazım Tur yaptığı konuşmada, kapatılmama karar verilen Haliç Tersanesi'nde 1500 kişilik iki tane Marmara hatı geminin yapımının sürdüğünü, Camialtı'nda ise 10'a yakın tamir olmaı bekleyen geminin olduğunu söyledi. İzmir Alabey Tersanesi'nin işkenderin Körfez'den İstanbul'a kadar 40 yerin sivil amaçlı tek tersanesi olduğunu belirten Tur, "Bunların

kapatılması halinde olan bir deniz faciasında mürettebatı Yunanistan'ın Pine Limanı'dır." dedi.

Tur'un konuşmasından sonra işçiler slogan atarak Beyoğlu-İstiklal Caddesi'nde ilerlemeye başladı. Halktan büyük ilgi gören tersane işçileri, sık sık alkışlandı. İşçiler, Galatasaray'dan Kasımpaşa'ya ilerlerken "Satılmış ATV!", "Satılmış Civaoglu!" sloganlarını attılar.

Bilindiği gibi Civaoglu, tersanelerin satışının gerekliliğini savunmuştu. İşçiler polislerin baskı ve engellemesine karşı karaklı bir şekilde Haliç'teki işyerlerine kadar yürüdüler. Silah çekip tehdit ettikleri işçilerin kararlılığını gören sivil polisler geri adım atmak zorunda kaldılar. İşçiler sık sık "İşçiler Elele Genel Greve!", "Hükümet İstifa!", "Tanrı Amerika'ya!", "Zam Zulum işkence İste SHP!" sloganlarını attılar.

Tersane işçileri iki saatten fazla süren bu eylemden sonra işbaşı yaptılar.

Ayrıca Haliç ve Camialtı tersanesi işçileri 12 nisan günü tekrar yürüdüler. İşçiler İstanbul/Beyoğlu DYP binası önünde toplandı. Burada DYP'ye üye kaydı olan işçiler istifa dilekçelerini verdi. İşçiler "Doğru Yol değil, yalan yol partisi ve benim işçiyi yalan, benim yetimim yalan, benim fikrime yalan, benim garibim yalan, benim memurum yalan. Hükümet istifa" sloganını attı. İşçiler Tünel'den Kasımpaşa istikametine doğru yürümeye başladılar. 2 saate yakın süren eylemden sonra işyerlerine döndüler.

Haliç Camialtı Tersanesi işçileri İstiklal Caddesi boyunca yürüyüş yaptılar.

Mayna Lokantası işçileri direnişte

İstanbul/Özgür Gelecek- 8 şubat 1994'de grev pankartı atan, Mayna Et Lokantası işçilerinin grevi 2. ayına yaklaşıyor.

DISK'e bağlı OLEYİS sendikasının örgütlü olduğu işyerinde 105 işçi çalışıyor. Bunlardan 58 işçi sendikalı ve şu anda grevde bulunuyor.

Benzer ve değişik alanlarda çok çeşitli yanırımları olan Mayna patronu Ömer Doruk, yıllardır işçilerini aşağı ücret düzeyindeki parayla çalıştırıyordu. Halen kapalı bulunan işyeri için Einlak Banka-

si'na 100 bin dolar kira ödeyen patron, işçilerle anlaşılacak için hiçbir adım atmıyor. 17 şubat tarihinde lokavt ilan eden Doruk işçilerle anlaşmak için sendikasıyla ilk şart olarak 1000 dolar maaş ödemeyi istiyor. Gerekirse iş yerini kapatacağına söyleyen Doruk, işçilerin sendikadan istifa etmeleri halinde anlaşacaklarını söylüyor. "İstifa edin 4 milyon maaş vereyim." önerisinde bulunan patrona, işçilerin cevabı, "Tır çok bir ay bu parayı verir, sonra atılır." şeklinde oldu. İşçilerin kararı ile çıkılan grev-

de, herhangi bir yalınlık olmadığı gibi, anılandaki dayanışmaya çok güvenen işçiler bu direnişi devam ettirmeye oldukça kararlılar.

Yeni sendikalı olmalarına rağmen, örgütlülüğün önemini kavrayan işçiler, işten atılsalar da sendikadan istifa etmeyeceklerini söylüyorlar. Aynı patronun sahibi olduğu Gelik Restaurant'ta da toplu sözleşme görüşmeleri devam ediyor. Gelik'te de halen bir anlaşma noktasına gelinmedi. Oradaki işçilerin de, ücretler ve sendikalaşma konusunda Doruk'un uzlaşmaz tutumu ile karşılaşıncakları kesin gibi görünüyor. Buna rağmen, henüz Mayna ve Gelik işçileri arasında güçlü bir dayanışma kurulmadı.

Mayna işçilerinin bu grevden başarı ile çıkmaları, birçok işyeri olan Doruk'un diğer işletmelerinde de işçiler için de bu deneyim olacaktır. Aynı zamanda bu grev, çok sık direniş ve eylem yaşanmayan, otel, lokanta ve eğlence yerlerini kapsayan iş kolunda örgütlü bulunan OLEYİS sendikası içinde, sendikal anlayışın pratiği ile sorgulama alanı.

İzmit'te 10 bin işçi yürüdü

İzmit/Özgür Gelecek- Zım ve kapatma baryasını protesto eden 10 bin işçi yürüyüş yaptı. 8 nisanda, Yarımca Petkim tesislerinin kapatılma girişimini protesto eden işçiler, Petrol-İş Sendikası İzmit Şubesi'nin öncülüğünde çarşıya kadar bir yürüyüş yaptılar. Yürüyüşe Petrol-İş'in yanı sıra Hürh-İş, Belediyeye-İş, Selülöz-İş, Laspetkim-İş İzmit Şubeleri ve KÇSP katıldı. İşçiler, yaptıkları gösteri sırasında E-5 ulusal arteri karayoluyla trafiğe kapattılar. Petrol-İş İzmit Şube Başkanı Ali Büyüdayıcı'nın işçilere yaptığı konuşma sırasında, "Petkim Kapatılmaz!" ve "Hükümet İstifa! Tansa Amerika'ya!" sloganının sık atılması dikkat çekti. Ota yandan 10 nisan günü, İzmit İsmet Paşa Stadyumu'nda yapılan Kocaeli-Fenerbahçe futbol karşılaşması sırasında, izleyiciler "İşçi Kayınana Son!" yazılı bir pankart açtılar.

Elbistan'da baskılar bitmiyor

Elbistan/Özgür Gelecek- Maras'ın Elbistan ilçesinde, İğit-Sen, 1 yıl aşkın bir süredir valinin emri ile tabelası sökülmüş ve kapısı mühürlenmiş bir vaziyette. Mahkemeye yürütmeyi durdurmasına rağmen, sendikamız kapısı valilikçe açılmıyor. Öte yandan ilçedeki DEP ilçe başkanları ve üyeleri gözaltına alınıyor, yasadışı örgütlerle ilişki halinde oldukları iddia edilerek işkenceye uğrattırıyor. Böylece DEP'liler sindirilmeye çalışılıyor. DEP'in ilk ilçe başkanı olan Hüseyin Yılmaz, hiçbir gerekçe gösterilmeden 8 aydır Malatya Cezaevi'nde tutuklu bulunuyor. Ondan sonraki tüm ilçe başkanları da, güya "mülitaulağın üzerinden isimleri çıktıği için" gözaltına alınıyor. Elbistan'da, devletin baskıları yüzünden DEP'in hâlâ ilçe başkanı yok. Devlet güçleri Mücadele gazetesinin bürosunu kapatarak büro temsilcisi ve gazete okurlarını "gözaltına" almış, böylece Mücadele bürosunun 3 ay kapalı kalmasına sebep olmuşlardı. İlçe, tamamen askerler, polisler ve korucuların ablukası altına alınmış durumda. Malatya'da, Nurhak'ta, Engizek'te, Gökson'da, Çela'da ve Elbistan'da baskılar artarak devam ediyor.

Şırnak'ta katliam

Haber Merkezi- 26 mart günü Te savay uçaklarının bombalanan Şırnak merkeze bağlı Bêvê ve Besuke köyleri ile Güçlökönak'a bağlı Gewce, Uludere ve başlı Şiir köylerinde yapılan katliamlarda 48 kişi katledildi, bir o kadar da yaralı var. Bombalanan 5 köyde TC güçlerine birçok kez baskın yapılmış, köylüler göçe ve korucuların zorlanmasından dolayı ya da korucuların kabul etmemeleri durumunda ise tehdit edilmişlerdir. Daha önce de 25 mart günü Cizre ve başlı Sax (Çağlayan) ve Hebler (Hisar) köylerinde yapılan baskılarda 4 kişi katledilmişti. 31 mart günü İHD Kürt Komisyonu, Şırnak'ta yaşanan bu katliamları ilgili bir basın açıklaması yaptı. İHD İstanbul şubesi Kürt Komisyonu adına Eren Keskin, yaptığı basın açıklamasında, Kürtlere yapılan baskıları ve tüm bu katliamları kaynatarak "Ölü ele geçen gerillaların, Ermeni ve sınımsız olduğunu yarım saatte tespit edip açıklaması ile unlu" Özgürleştirilmiş Hal Valisi Ural Erkan'ın, TV'de bu olaydan haberi olmadığını (!) dediği. Köstür, "Şırnak'ta yaşananlara, nasıl kılıf bulunacağı düşünülmüştü" dedi. Bu katliamlar karşısında susulmaması gerektiğini vurgulayan Keskin "İnsan haklarından ve demokrasiden yana tüm güçlerin seslerini duyurma zamanının gelip de geçmekte olduğunu bir kez daha hatırlatıyoruz" dedi.

Zonguldak işçisi sarı

Zonguldak-Karabük/Özgür Gelecek- 5 nisan paketinin direniş merkezlerinden belki de en önemlisi; biri saatan, diğeri de kapatılan iki demir-çelik fabrikasının bulunduğu Ereğli ve Karabük. Ve, 28 bin işçisi sokağa atılmak istenen kömür

madeni şehri Zonguldak...

Varlığını ağır sanayiye borçlu olan bu milyonluk il, yokolmamak için adeta direnmeye mahkum. Öyle ki, sadece Zonguldak madencilerinin kapatılması, işçisiyle, marmayla, esnafıyla yüzbinlerce insanın

ellerinden emeklerinin alınması anlamına geliyor.

**YAŞAM SAVAŞI VEREN
FABRIKA KENTİ: KARABÜK**

3 Nisan 1937'de temeli atılan ve

30 milyon sermayeyle 1939 yılında üretime başlayan demir-çelik fabrikası açılmadan önce haritada yeri bile olmayan bir köy olan Karabük, bugün, 150 bine yaklaşan nüfusuyla Batı Karadeniz'in önemli merkezlerinden birisi. Demir-çelik fabrikasının açılması, Karabük'ün doğması anlamına gelirken, kapatılması da ölümü anlamına geliyor. Öyle ki geçtiğimiz yıl 2.500 işçinin fabrikadan zorunlu emekliliğe sevk edilmesi ve fabrikasının kapatılmasına ilişkin çıkan söylentiler, Karabük'ten dışarıya doğru bir nüfus göçüne neden olmuş.

Bu kapatma işlemini yalnızca işçi ve esnaf değil, varlığını fabrikaya kuşatılan onlarca haddemahendeki binlerce işçiyi de ilgilendiriyor. 1989'da 187 gün süren grevle ekonomik ve sendikal haklarını söke söke alan çelik işçisi, şimdi çok daha çetin bir varoluş-yokolu savaşına hazırlanıyor.

**EYLEMLER BASI ADI,
ÇAKALLAR SAHNEDE**

Fabrikasının kapatılmasına ilişkin ilk eylem kuruluş tarihi olan 3 nisan pazar günü, Karabük-Beyliktaş marşında gerçekleştirildi. Maçı lükümete karşı siyasal bir gösteriye dönüştüren Karabük halkı, pankart ve sloganlarla kapatma kararını protesto etti. 4 ve 5 nisan günlerinde de fabrika önlerinde toplanan işçiler eylemlerini sürdürdüler.

Bu acı ilaç, yutulmaz

İstanbul/Özgür Gelecek- 5 Nisan günü açıklan ve istikrar paketi denilen, yeni sömürü tedbirlerine karşı yükselen muhalefet, bu ilacın kolay içilemeyeceğini gösterdi.

Bu tedbirler paketine yönelik muhalefet birçok yerde eylemlere dönüştü. Sendikalar, DKÖ'ler, çeşitli örgütlü eylemler bu pakete karşı çıkarken, çoğu yerde de kendiliğinden eylemler gelişti.

İstanbul'da, bu çerçevede yapılan çeşitli eylemlere sahne oldu.

Tüm Maliye-Sen, 6 Nisan tarihinde kitlesel bir basın açıklaması ile pakete karşı çıktı. Tüm Maliye-Sen'in İstanbul 1.2 ve 3 No'lu şubelerinde örgütlü yaklaşık 300 kişi, İstanbul Defterdarlığı önünde devleti protesto ettiler. Tüm Maliye-Sen'li kamu emekçileri, sendikalarının üstündeki devlet baskısını ve yeni sömürü paketini kınadıklarını bildirdiler. "Zamlara Hayır!" ve "Baskılar Bizi Yıldıramaz!" gibi sloganlarla, basın açıklaması yapan Tüm Maliye-Sen, "Siyasi iktidarın ağzından düşürmediği ekonomik krizin sorumlusu biz emekçiler değil, sermaye ve siyasi iktidardır."

dedi.

Bu arada, bir çok ilde kamyoncuların kendiliğinden gelişen eylemleri oldu. Akaryakıt ücretlerine gelen % 100'e yakın zamana protesto eden kamyoncular, nakliye ücretlerine de zam yapılmasını istemediler. İstanbul Sirkoci'de iki gün boyunca toplanan kamyon sahipleri, valilikte eylem yapmak için izin almaya çalıştılar. İsrarla zamlara karşı olmadıklarını söyleyen kamyoncular, "Biz zamları protesto etmek için toplanmadık, nakliye ücretlerine de zam yapılmasını istiyoruz." dediler. Hiçbir örgütlülüğün ve önderliğin olmadığı, geri düzeydeki kamyoncu eylemlerinde, özel nakliye komisyonculuğunun önlenmesi ve bunun devlet tarafından yapılması isteniyordu.

Tüm Sağlık-Sen, eylemini 7 Martta Cerrahpaşa'da yaptı. 100-150 kişilik eylemde, yeni sömürü paketini simgeleyen, üzerinde anti-terör yasası, işsizlik, zam, özel leştirme yazan bir siyah paket ateşe verildi.

Himporyalizmin temsilcileri ve uygulayıcıları olarak tanımladıkları

emegem güçlerin, Türkiye emekçilerine saldırılarını yoğunlaştırdıklarını söyleyen Tüm Sağlık-Sen, "Bu paket, egemenlerin sunduğu bir reçete değil, emekçileri açlığa ve işsizliğe götüren bir zehirdir." dedi. "Savaşın Faturasını Emekçi Halka Ödememeyeceksiniz!" gibi dövizlerin taşındığı eylemde "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni!", "Ekmeğ Yoksa, Barış da Yok!" gibi çeşitli sloganlar atıldı.

"Sömürü vardır, sömürüye karşı başkaldırı olacaktır!" diyen sağlıkçılar, tüm demokratik güçleri direnmeye, mücadele etmeye çağırıldılar.

Aynı gün Cibali Sigara Fabrikası'nda çalışan 750 işçi fabrikayı işgal etti. Çoğu kadın olan işçiler, fabrikasını kapanma kararına karşı, iki vardiya birleşerek fabrikaya yerleştiler.

Aynı şekilde Tekel'in bünyesinde bulunan bira ve tükör fabrikaları içinde kapatma kararı varken, burarlarda henüz bir eylem başlamadı. Sendikaların görüşüğü Tekel Genel Müdürü, işçilere iş güvenesi vermesine rağmen,

Cibali işçileri işgali kalmamıştı. Kapatma kararı geri alınmaya kadar işgale devam edeceklerini söyleyen işçiler, bu süreçte üretime ara vermediler. "Biz fabrikamızı koruyoruz" diyen işçiler, işçide üretime devam ediyorlar.

Tes-İş 5 No'lu Şube'nin örgütlü bulunduğu Susur ve İğdaş'a ait işyerlerinde 8 nisanda protesto gösterileri yapıldı. Aynı saatte 29 işyerinde yapılan gösteriler 2 bin kişi katıldı. Daha sonra Yenikapı'daki Susur'den yürüyüşe başlayan 750 işçi, Tes-İş'in öncülüğünde Akşaray'da ki İSKİ'ye kadar yürüdü. "Zamlar Geri Alınmalı!", "İşçi Marmar Elele, Genel Greve!", "Özelleştirilmeye Hayır!" sloganlarının atıldığı yürüyüş, sağanak yağmur altında yapıldı.

İstanbul'da yaklaşık 4 bin kişilik bir eylem de KÇSP tarafından gerçekleştirildi. Sarıcahane-İtihat Parki'nde kitlesel bir basın açıklaması yapan KÇSP, yeni sömürü paketini "Toplu İmha Paketi" olarak değerlendirdi. "Emekçilere yöneltilen bu topyekün saldırı, topyekün direnme hakkının kullanılmasını zorunlu kılmaktadır" diyen KÇSP, "Hükümet ve sirtını dayandığı çevreler, kamu çalışanlarının, işçiler ve tüm ezilenlerle birleşen gücünü karşılarda bulacaklardır." şeklinde, direniş kararlı olduklarını belirtti.

İşçi sendikaları ve demokratik güçleri, emekçi cephesi halinde direnmeye çağırarak KÇSP direnme hakkını kullanmaya başladığını ilan etti.

Aynı eylemde EKB (Emekçi Kadınlar Birliği) de "Kadınlar! Faşizm, Irkçılık, seriatçılığa ve her türden gericiliğe karşı duralım. 5 nisan kararlarına karşı çıkalım. Haklarımızı ve geleceğimizi sahip çıkalım." konulu bir basın açıklaması yaptı. RP yaygarası koparanların, Atatürk'ün mezarına yüz sürmekten başka birşey yapmadığını söyleyen EKB, ayrıca "Cehennemde nasıl varılır kararlarına karşı, tüm ezilen kadın kitlelerini, mücadeleye çağırıyoruz" dedi.

Devrimci tutsaklardan emekçilere destek

Haber Merkezi- Sağmalcılar Cezaevi'nde kalmakta olan TDKP, TKP/ML, THKPC/ HDÖ, MLSPB, TDP, TKP/L, HKG, Ekim, TKP/K, Devrimci Yol, TKP, Direniş Hareketi, TIKB, TKİH ve TKP/ML Hareketi davası tutsakları, 12 nisan'da yaptıkları "Kamuoynuna" başlıklı açıklamada "Dünya emperyalist kapitalist sisteminin bugün içinde bulunduğu ekonomik durum, bu sisteme göbekten bağlı ülkemizdeki egemen güçlerin de içinde bulunduğu kriz sahip olduğu faşist devleti de ha derinden sarsmaktadır. İşbirlikçi egemen güçler; ekonomik, siyasi, askeri, ideolojik, kültürel olarak tam bir açmaz ve bunalıma düş-

müştür." belirlenmesinde bulundu-

lar. Ülkemizdeki hakim sınıfların bir bütün olarak içine düştükleri bunalımdan kurtulmasını yollarını aradığını ve bu bunalımın yükünü başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen ve sömürülen emekçi halkın üzerine yıkmaya çalıştığını kaydeden tutsaklar, devletin çok yönlü saldırılarına şöyle değindiler: "...Faşist devlet... birçoğ fabrikamızın kapısına kilit vurmaya, maden ocaklarında, tersanelerde, bir çok fabrikada üretimi durdurmaya, bir çok fabrikayı özelleştirmeye, taşeron sistemi oturtmaya çalışırken bunun sonucunda yüzbinlerce işçiyi sokaklara atmaya çalışmaktadır. Sermaye sa-

hıpları ve sömürücü sınıflar benleri yapmaya çalışırken, işçi sınıfını ve emekçileri örgütsüz bırakmaya ve var olan örgütleri dağıtmaya hazırlanmaktadır. Öte yandan zamları peşpeşe sıralamakta ve ücretleri düşürmektedir."

Bu saldırıların "herkesin feda karlığında bulunması" demagogleriyle üstünün örtülmesiyle çalışıldığını dikkat çeken tutsaklar, "Biz Sağmalcılar Cezaevi'nde bulunan siyasi tutsaklar fabrikalarda, tersanelerde, maden ocaklarında direnen ve mücadele eden işçi sınıfının diricisine, mücadelesine destek veren emekçilerin yanında olduğumuzu belirtiyor ve destekliyoruz." şeklinde desteklerini belirtiyorlar.

Ankara büromuz hâlâ mühürlü

Haber Merkezi- 12 Ocak 1994 günü, aralarında Ankara Temsilcimiz ve muhabirimizin de bulunduğu, TKP/ML TMLGB taraftarları oldukları gerekçesiyle gözaltına alınan 13 kişinin yargılanmalarına başlandı.

81 tutuklu olan sanıkların 12 nisan günü yapılan ilk duruşmalarında tahliye kararı çıkmadı.

Hatırlanacağı gibi 11 Ocak günü yapılan bir operasyon çerçevesinde Ankara temsilcimizin evi basılmış, ayrıca Ankara büromuz basılarak karakol kurulmuş, muhabirimiz Nebahat Polat gözaltına alınmış ve büromuz mühürlenmiştir.

Polis, yasadığı örgüt üyesi olduklarını iddia ettiği 11 okurumuzu gözaltına alırken, Ankara temsilcimiz Badegül Atav ve muhabirimiz Nebahat Polat da aynı gerekçeyle gözaltına alınmış.

İşkenceci sorgulardan sonra savcılığın çıkarılanlardan Ankara temsilcimiz Badegül Atav serbest bırakılken, muhabirimiz Nebahat Polat tutuklanarak Ankara Merkez Kapalı

Cezaevi'ne gönderilmiştir.

Yapılan ilk duruşmada örgüt üyesi oldukları iddiasıyla Okan Ünsal, Berna Saygılı, Ergün Bütüner, Mustafa Kaya, Gönül Aslan, Erdal Çetinkaya, Müslim Gazi Doğan ve muhabirimiz Nebahat Polat tutuklu yargılanırken, Kamil Escri, Zeliha Doğan, Arilla Kaçıkpırmaksız, Esef Özat ve temsilcimiz Badegül Atav'ın yargılanmalarına tutuksuz devam edildi.

3 aydır mühürlü bulunan büromuzla ilgili herhangi bir gelişmenin olmadığı duruşma, 18 Mayıs 1994 tarihine ertelendi. Büromuz herhangi bir mahkeme kararına dayanılmadan ve tamamen keyfi olarak polis tarafından mühürlendiği halde, DGM'nin bu konuda hiçbir işlem yapmaması oldukça anlamlı.

Şimdi kısaca büromuz üzerindeki polis senaryosunun nasıl tezgahlandığına göz atalım.

Hatırlanacağı gibi 3 Ocak günü Arvin'in Boreka ilçesinde kiralık alanda katledilen TIKKO gerillası

Nilüfer Atav'ın görkemli cenaze töreni, polisin Ankara büromuza saldırmasına bahane teşkil etmiştir. Zira Nilüfer Atav, Ankara temsilcimiz Badegül Atav'ın kardeşidir.

Nilüfer Atav'ın cenaze töreninden iki gün sonra, 11 Ocak gecesi, Atav ailesinin Sincan-Fatih'deki tarihi evi polis tarafından basıldı. Temsilcimiz ve nişanlısı polis tarafından tutaklanarak 5 katlı apartmanın merdivenlerinden sürüklenerek indirildiler.

Ertesi gün Ankara büromuza zorla giren polis, içerideki demirbaşları ve yayınları "Emniyet" müdürlüğüne taşıdı. Bu arada büroya gelen muhabirimiz Nebahat Polat da gözaltına alındı. Senaryolar bunlarla da bitmedi. Temsilcimiz ve muhabirimize 9 gün boyunca yoğun işkenceler yapıldı. 17 Ocakta çalışanlarımız ve operasyon dahilinde gözaltına alınan okurlarımız, önelimlere 3 tabanca konmuş bir vaziyette burjuva basına gösterildi. Tabii arşivimizdeki yayınlar ve polisin içad ettiği TKP/ML başlı maktubular da senaryonun vazgeçilmez parçalarıydılar.

430 işçi mahkeme kapısında

Kayseri/ Özgür Gelecek- Kayseri'de Çetinkaya Fabrikası'nda başlayan işçi kıyımı, on ayda 110 işçinin alınmasıyla devam ediyor. On ay önce patronun yaptığı komuk zammın protesto amacıyla yemek boykotu yapılmaları üzerine 11 işçinin (Birisini Teksif işyeri temsilcisi) tazminatsız çıkarılması.

Tazminatsız çıkarılan iki işçi büromuza ziyaret ederek, Sendika Başkanı Tahir Horoz- patron işbirliğini ve fabrikada oynan oyununu anlattılar.

Tazminatsız olarak çıkarılan işyeri Teksif temsilcisi Temel Aydın fabrikada oynanan oyunu şöyle açıklıyor: "92-93 toplu sözleşme döneminde işverenle sözleşmeye oturdumuzda çok komik ve yasal olmayan bir uygulamayı bize dayattı. İş Kanunu'nun 35. maddesinin 2. bendine göre enflasyon+10 puan zammı yapılabilmekte. Daha önceki sözleşmeler hep böyle yapıldı. DİE'nin belirlenmiş olduğu enflasyon oranı % 63 iken Çetinkaya Fabrikasının patronu bu oranı kabul etmeyerek % 24 olarak kabul ettiğini açıkladı. Böylece işçilere yaptığı zammın % 24+10= % 34 olacağı halde bunun % 4'unu da zamura sayarak toplam % 30 zammı yaptı. % 43 puan işçilerin hakkı patron tarafından gasp edildi."

Buna protesto amacıyla ve kendi haklarını almak için pasif bir yemek boykotuna yaptılar. Yemek boykotunun yapılmasıyla toplam 11 kişi tazminatsız çıkarılmış. Bu insanların en doğal hakkı olan yemek yeneme hakkı yasal olduğu halde İş Kanunu'nun 17-2 maddesine göre çıkarılmışlar.

Bu olay karşısında Teksif Sendikası Başkanı Tahir Horoz hiçbir direniş eylemi yapmaksızın kendisinin sendika başkanı olduğunu bir

kez daha gösteriyor.

Bu hakkı almak için toplam 430 işçi 10 aydır mahkeme kapılarında surlunuyorlar.

İşçiler bu olayı mahkemeye verirken dahi sendikamız hiçbir faydası olmuyor. Hatta sendikamız avukat tazminatını alacak işçilerden tazminatın % 7 oranında kendisine pay verileceğini talep ederek işçilerle anlaşıyor.

Sendikamız avukatıyla, başkanıyla, çalışan personelleriyle tam bir sendika başkanı kurumu oluşturduğuna açıklayan işçiler, Tahir Horoz'un 70'li yıllardan bu yana sendikacılar yaptığını, yaptığı sendikacılığın işçi sınıfının hakkını savunmak değil, patronlarla işbirliği yaparak işçileri emek temelinde olduğunu söylüyorlar.

İşçiler bu oyunun Tahir Horoz tarafından planlandığını, kadrolu işçilerin çıkarılıp yerine asgari ücretle işçiler alınmak istendiğini, sendikamızın yazılı belgesi olduğu halde TİS gerçekleştirmediğini ve bununla da kalmayıp sendika işyeri temsilcilerinin işten atıldığını açıkladılar.

Sendika başkanı Tahir Horoz'un odasına dahi girmenin, başkanının odasına girmekten daha zor olduğu işçiler tarafından sık sık ifade ediliyor.

Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasının Kayseri Şube Başkanı Tahir Horoz'la görüştüğümüzde sadece bireysel anlamda patronu suçlayarak işin içinden çıkıyor. Sanık diğer patronlar çok adaletti, işçinin emeğinin hakkını veren, işçiyi işten atmayan insanlarını gibi...

Çetinkaya'da sürdürülen bu işçi kıyımı için sendika olarak ne yaptıklarını sordüğümüzde, yasal olarak işçinin hakkı olduğundan dolayı Kayseri İş Mahkemesi'ne verdiklerini, avukatın tüm masraflarını son-

dika olarak karşıladıklarını açıkladı.

Çetinkaya'da çalışan tüm işçilerin Teksif'in üyesi olduğunu söyleyerek gururlanırken, yıllardır sendikacılık yaptığını söyleyerek övünmesi sendika başkanı olduğunun bir göstergesidir. Aynı şekilde diyor: "Ben yıllardır sendikacıyım. Benden daha iyisini kimse yapamaz." Ama Kayseri'de çalışan işçilerin büyük çoğunluğu, Horoz'un bir işçi dergisi olmadığını, işçi sınıfının temsilcisi değil, tam bir patron temsilcisi olduğunu, Kayseri'de işçilerin fabrikalardan atılmasına Horoz'un parması olduğunu açıklıyorlar.

Tahir Horoz'a "Neden Kayseri'de fabrikalardan alınan işçiler neden olarak hep seni gösteriyor?" sorusunu sordüğümüzde; cevap olarak buna kendisinin neden olmadığını, tek sebebi DİSK- Teksif olduğunu, zaten alınmaların "soygarı" bir DİSK sendikasının gelmesiyle başladığını söyledi. Ama işçiler hiç de böyle demiyor.

Tazminatsız olarak çıkarılan işçiler mahkemeyi kendileri açtıkları halde ilk duruşmada hakim tarafından kovuldular. Yine mahkeme çıkışlarında polis ve özel tim tarafından işçilere baskı yapıldı.

Mahkemenin kendi lehlerine sonuçlanmaması durumunda her türlü eyleme başvuracaklarını, bugüne kadar bir çok insanın evine dahi ekme götüremediğini, sendikamızın hiçbir zaman yardımcı olmadığını söylüyor büromuza gelen işçiler.

Anılan işçiler, medyadan da gereken ilgiyi göremediklerini, hep yazılanların çarpıtıldığını açıkladılar. Ayrıca Kayseri'de oynanan oyunu sadece Çetinkaya değil, Arlas, Birlik Mensucat ve Atlantik Fabrikalarının da dahil olduğunu eklediler.

Dolaysızca

Ferhat Ali

PKK: Düzençiliğe tutunmak

PKK, kendisini anayasal çözüme kilitlenmiş bulunuyor. PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan, Brüksel'de gerçekleşen Uluslararası Küresel Kürdistan Konferansı'na gönderdiği mesajda, anayasal çözüme endekslili politikalarını açıkladı: a) Uluslararası girişimlere açık olmak; b) Türk devletiyle diyalog ve görüşmelere açık olmak; c) Ateşkese açık olmak; d) Siyasal çözüm semsiyesi altında, serbest siyasi faaliyetler özgürleştiğinde konuşulmaya açık olmak; e) Siyasal çözüm ve serbest siyasi faaliyetler koşullarıyla silahsız savaşıma sona erdirmeye açık olmak; f) Federasyona açık olmak.

Türkiye devrimci hareketi, proletarya ve emekçi halk, PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan'ın bu önerilerine yabancı değil. Bu çerçevedeki öneriler, peşide ateşkese, ve tek yanlı ve süresiz ateşkese döneminde de Öcalan tarafından ortaya konmuştu. Daha sonra Öcalan, "ateşkese" dayatılan teslimiyete karşı birinci yapam biçimi olarak "ateş"le sona erdirilmiş ve silahlı mücadelede ısrarını dile getirmişti. Ne var ki, Özgür Gelecek'in de çok isabetli olarak saptığı gibi, "ateş", "ateşkes" in aracı işleviyile mücadele biçimi olarak seçilmişti. Abdullah Öcalan'ın ateşkese sona ermesinin hemen ardından yaptığı şu açıklama Özgür Gelecek'in saptamasıyla örtüşüyor: "Savaş durdurmanın şartı ciddi siyasal çözüm işaretleri alınmasıyla bağlıdır."

Demek ki, A. Öcalan, silahlı mücadeleyi Türk burjuva egemenlerini "siyasal çözüme" zorlamasını aracı olarak görüyor. Brüksel'deki Öcalan'ın istediği mesajına bu gözle bakmak gerektirir. Hatta fazlasıyla. Öcalan, açıkça demektedir ki; ben Kürt Sorununu anayasal zeminde çözmekten yansım. Yeterli, siz çözüme yolunu açık tutun; siyasi faaliyetlere izin verin ve "siyasal çözüme" sıcak bakın. Eğer bunları yaparsanız ben de silahlı mücadeleyi sona erdirmeye hazırım. Evet; tasmam dediği budur. Öcalan'ın bu söylemi PKK-PSK protokolüne de uygun düşüyor. Gerek ortak protokol ve gerekse Brüksel'deki son mesajın özü, burjuva-reformizmdir. PKK ve Genel Sekreterinin "geniş istifalet" politikası, uluslararası diplomasiyi öğrenme söylemi vb. bu çerçevede ele alınacak bir anlam kazanır.

Soru şudur: Kürt sorunda çıkış noktası nedir?

Devrim mi? Düzençilik mi?

Eğer çıkış noktası devrimse, emperyalist güdümlü burjuva anayasal çözüm, çubukun ucunu terete bakmaktır; devrimci süreci tersine adlandırmaktır, ulusal devrimci hareketi aşağılara çekmektir. Öcalan'ın açıklamaları, özümü devrimde gören bir rotaya değil, düzençilikte gören bir rotaya endeklenmiştir; yani burjuva-reformizmine. Bu, PKK-PSK ortak protokolünün ruhuna da uygundur. Ulusal programda reformizmde, egemen Türk burjuva ve toprak ağalarının tüm ayvollarını ortadan kaldırması ve ulusal baskının bütün biçimlerini yoketmesi.

Görünen o ki, Öcalan, çıkış devrimde değil, reformizmde giren güzergahı kullanıyor; ve silahlı mücadeleyi de devrimci süreci ilerletip geliştirilmesini değil, "siyasal çözüme" ulaşmanın aracı olarak geliştiriyor. Son Brüksel'deki Konferansı'na istediği mesajında da anlaşılacağı gibi, işte burjuva, ateşkese, diyalog görüşme yoluna; dışta belli emperyalist devletler ve üstünleri bilisler kurumları ve diplomatik kanalları yoluna açık bir çığıyle yapılanlar, PKK'nın devrimci dinamiklerden ayrılmış bir formata reformist "dıştan çözüme" yöneliğini dolaysız kanıtlarlar.

Bu demek ki, Brüksel'deki Öcalan'ın mesajının içerisindeki temel fon, Kürt Sorununu Ulusal devrimci güzergahın state min oklentisi bir güzergaha rotayı kilitlenmiş bulunuyor.

PKK'nın yıllardır sürdürdüğü silahlı mücadeleye bakarak, sanki iş bu yarıda derine inmeden bakarak güdük değerlendirmelerde bulunulmaya derin ki, ve Karakürdesleştirilmiş Halk Savası köşe yazısında da dediğim gibi, işin özüne inin, ruhuna erişin; yüzeylilikle yetinmeyin. Silahlı mücadele karşısında soğuya varanlar, asla PKK'nın olaak doğrusunu tutarak çözümlene yetist gösteremeler.

İsrafil, İzzet ve dönme yinelenmekte yarar görüyoruz ki, Brüksel'de uluslararası Küresel Kürdistan Konferansı'na İzzet Abdullah Öcalan'ın mesajını temel muhtevası devrimden, ulusal devrimci çizgiden lysiden iyiyeye bir kopuşun ötelerden yankılanan sesidir.

Özellikle ve özellikle açıklanılmayan ki, PKK, bu mesajla saygılılığını kendi ileriyle zedelemiş ve devrimci barikatta kuşkuyla ruh haline yeterince neden yaratmıştır.

Kon, egemen, sömürülen Türk egemen çevreleriyle; ezen ulus egemen burjuvazisiyle görüşme yolu, diyalog yolu, uluslararası girişimlere açık olma yolu teslimiyet yoludur ve devrimci çözüm yolu, halkın çözüm yolu değildir. Burjuvazisiyle anlaşma, anlaşma yoluyla "sokrook safesde" varidat görülmüştür. Bu yolla, Türkiye Kürdistan'ı asla özgürleşemeyecektir; Kürt halkı asla rahat yatağ görmeyecektir.

Rvet; genelde ulusalçı düzlemdeki "Kürdistan" devriminin çok büyük güçlükleri var, aslında de PKK'nın önemli güçlükleri var. Emperyalist abuka, bölge geociliği, zammın zalimi Türk faşist devletine rağmen, devrimci süreci ilerletmek ve sonuca gitmek, zorunda zardur. Ama söyler misiniz hangi devrim, onu yapan sınıf için çok büyük fedakarlıklara ve muazzam zorluklara yol açmamıştır ki?

Anlaşılan, Öcalan, bu zorluklara katlanmayı sürdürmeyi hezebe katarak politika saplamak yerine Talabani'nin kendisine bir dönem yolladığı şu mektuptaki anlayış eşliğinde T. Kürdistan'ın geleceğini tasarlıyor:

"Devrimler dönem bitmiştir, silahlı direnme dönemi bitmiştir, artık tarihe karışmıştır. Yeni dünya düzeni siyasi görüşmeler yoluyla, ABD'nin himayesinde, serbest piyasaya dayalı burjuva demokratik sistemi hakim tek zıncıdır. Sizin de bunu kabul etmekten başka bir çarelik yok."

"Siyasal çözüm ve serbest siyasi faaliyetler için zemin oluşturun, silahlı savaşı tamamen sona erdirilmesini önünüz açacağımızı açıklıyorum" diyen PKK Genel Sekreteri A. Öcalan'ın mesajıyla Talabani'nin mektubu iki su damla gibi değil mi dersiniz?

Eğer böyleyse, PKK, "Bağınmaz Kürdistan", "Özgür Kürdistan" savaş çizgiden gelecek şekilde uzaklaşmış, ve halk yığınlarının aşağıdan gelen dolaysız zorlamasını ve silahlı mücadeleyi sağa adlandırılmaya heba etmiş demektir.

Asılolan, düzençiliğe tutunmak değil, devrimci sürece ivme kazandırmaktır.

Sendikaların peşinde

Karabük'te pakete karşı en büyük eylem 6 nisan günü gerçekleştirildi. Sendikaların halka hiçbir çağrı yapmamasına rağmen çocuk çocuk binlerce kişi fabrika çıkışında işçileri beklemeye başladı. Öz Çelik-İş'e bağlı sendikacılara bütün çabalarına ve işçilere yönelik "Aranızı kimseyi almıyın" telkinlerine rağmen halkla bütünleşen işçiler, kendi merkezine doğru yürüyüşe geçti. Yoğun "güvenlik önlemi" altında sürdürülen yürüyüş boyunca "Karabük'e Kalkan Eller Kırılmasın!", "Hükümet İstifa!", "Karabük'ü Kimse Kapatamaz!", "Bekle Ankara, Karabük Geliyor!", "Ölümek Var, Dönmek Yok!", "Şişa İstifa!", "DYP Zonguldak Milletvekili", "İşçi Esnaf Omuz Omuz!" sloganlarını atan kitle, Öz Çelik-İş şubasının önündeki meydana top

lanmaya başladığında sayıları on bini bulmuştu. Burada kitleye hitap eden Hak-İş Genel Başkanı Necati Çelik ve Özçelik-İş Genel Başkanı Metin Türker'in konuşmalarındaki en "ilginç" nokta, işçilere tekrar tekrar "Kışkırtılmaya gelmeyin", "Yabancı ideolojilere itibar etmeyin" ve "Polise yardımcı olun" konularındaki uyarılarıydı. Diğer bir "ilginç" nokta da Metin Türker'in konuşmasında zam ve işçi kayını paketine karşı çok mükellemel bir plan yaptıklarını açıklamasıydı. Türker'in planına göre Karabük'te 20-30 gün boyunca (kesin bir süre bile yok) eylem yapılmayacaktı. Bütün bunlara karşı işçilerin Metin Türker'e yaptığı tezahürat, işçilerin sanı sendika tarafından ne denli aldatıldığını da gösteriyordu. Miting olaysız bir şekilde

sona erdi.

Mitingten sonra görüştüğümüz 17 yıllık bir çelik işçisi, şunları söyledi: "Demir çelik fabrikası kapatılmaz. Biz çelik işçileri bütün pahasına da olsa mücadeleyi sürdüreceğiz. Önümüzde asker polis de çıksa, askeri yönetim de gelse çıkmak kavgamızdan geri adım atmazacağız. Esnafıyla, memurluyla Karabük halkı bizimle beraberdir. Zaten bu mücadelede ancak birlikte geçerek zafere ulaşabiliriz. Bizim düzen partilerinin hiçbirisine güvenimiz yoktur. Hepsi patronların ağalarını partisidir."

Ancak, işçilerin Metin Türker'e yaptığı "Ölüm Ölelim!" sloganından öyle anlaşılıyor ki, çağında sınıf bilinci yok.

İŞÇİ AT IZIYLA İT İZİNİ KARIŞTIRIYOR

9 nisan günü Türk-İş, Hak-İş, KÇSP ve çeşitli meslek kuruluşlarından oluşan Zonguldak Demokrasi Platformu'nun düzenlediği miting İstasyon Alanı'nda başladı. Madenci Meydanı'na doğru sloganlarla yürüyüşe geçen kitleye çevredeki halk ya katılıyor ya da alkışlarla, zafer işaretleriyle destek veriyordu. Madenci Meydanı'nın yitmediği yerlerde kitle sokaklara taşta. Bütün yaygın organları, yarılmamak için rakam vermektensekindi. Biz bu sayının 100 binin altında olmadığını söyleyebiliriz.

"Siz Yetki Karar Çalışanlara!", "Hükümet İstifa, Tansu Amerika'ya!" sloganlarının atıldığı miting en ilginç konuşmasını Hak-İş Genel Başkanı Necati Çelik yaptı. Çelik, karabük'te yapıldığı konuşmanın aynısını Zonguldak'ta yapıyordu. Anlaşılan, işçilere söyleyecek söz bulmakta zorlanıyordu. Çiller'e "İnsafın Kurusunu" diye seslenen Çelik, hükümetten insaf istedi.

Bir başka ilginç nokta da, 90'da madencinin yanında(!) olanların şimdi karşısında(!); karşısında(!) olanların şimdi yanında(!) olmasıydı. 90'daki grevde işçilerin arkasında "Saddam'ın parmağı"ni arayan zamanın Çalışma Bakanı İmran Aykut'un bu kez işçilere "destek" olmak için Zonguldak'ta olması görülmeye değerdi. DYP ve SHP'den ise ortada görünen tek kişi dahi yoktu.

Mitingte en büyük alkış, işçiyse Jaguar'ı unutturmamayı başaran Şenisi Denizler aldı. Çiller'e "Bekle geliyoruz." mesajını gönderen Denizler de modaya ayarık ezan okunmaya başlayınca sustu. Yağmura ve fırtınaya rağmen meydana ayrılmayan kitle, ANAP'lı Belediye başkanını eşikla protesto etti.

Meydanda resmi polis sayısı oldukça azken, sınısı polislerin sayısı oldukça kabardı. Polis, ilkimler dergisinin kuşlanlarını dağıtan iki bayırı gözaltına aldı.

Fabrikası olmuştan evvel ismi haritalarda olmayan Karabük.

Kartal'da Çimento işçisi yol kesti

Kartal/Özgür Gelecek- 14 nisan günü saat 12'de Kartal/Yunus Çimento Fabrikası işçileri ekonomik paketi protesto ederek, Kartal/Pendik yolunu 20 dakika trafığe tıkaçladılar. Basın açıklaması yapan Çimento Fabrikası işçi temsilcisi "Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Emekçi Halkına: İmperyalizmin ülkemizdeki yerli işbirlikçileri iktidar ortaklarının da artık açık bir işbirliği ifadesi ettikleri gibi, düzen tükaretmiş, ekonomi iflas etmiştir. İktidarın gördümlü burjuvazisi, feodal beyler, tefeciler, tüccarlar ile çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız arasındaki sınıfsal çelişkiler derinleştiğiçe, egemenler aynı teraneleri sıralamaya başladılar." dedi. Basın açıklamasını bitirmesiyle yaklaşık 60 işçinin katıldığı "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Yaşasın İşçilerin Birliği!" vb. sloganlar eşliğinde dağıldı.

Tariş işçisi "Sürekli eylem!"

İzmir/ Özgür Gelecek- Toplu sözleşme görüşmeleri tüklenen Tariş çalışanı 300'e yakın işçi, 8 nisan günü öğle paydosunda sokaklardaydı. Yağ Kombinasi önünde başlayan, pamuk ve zeytinyağı kombinasi ile kolonya ve incir işletmelerine bağlı işçilerin katılımıyla gerçekleşen yürüyüş, Kahtamanlar semtinden iki kilometre mesafedeki Tariş Genel Müdürlüğü'nün önüne kadar sürdü. Tariş işçilerinin attığı "İnsanca Yaşamak İstiyoruz!", "Grev Hakkımız, Söke Söke Alın!", "İşçiyiz Haklıyız, Kazanacağız!" sloganlarını halk alkışla destek verdi. pamuk kombinasi önünde bir konuşma yapan Tek Gıda İş 4 No'lu Şube Başkanı Seyfettin Atılın, "Tier defasında bizden fedakarlık bekliyorlar. İstikrar paketi içinde yaşama hakkımız gasp ediliyor. Satılan, kapatılan fabrikalar, anti-demokratik sendika yasalarıyla güdükleştirilen grev yasalarıyla bizi boğmaya çalışıyorlar. Sabancı Sendikalar ağımızın tıdını bozmasın." demes, Bizim ağımızın tadı 12 Eylül'den bu yana bozuktur. Artık gemileri yaktık. Ölmek gerekiyor bir kez ölürüz. Bu iş biter. İşveren istediklerimizi vermiyor, son istikrar paketiyle hiçbir anlamı kalmayan ücretlerimizi ise bize çok görüyorlar. Bu koşullar altında sürekli eylem yapmaktan başka yol yok. Taleplerimiz kabul edilmezse, eylemimiz grev; yine kabul edilmezse fabrika işgaldir. Sürekli mücadeleye edeceğiz." dedi. Uyarı yürüyüşü Tariş Genel Müdürlüğü'nün önünde sona erdi.

Acı ilaç yakıyor

Kayseri/Özgür Gelecek- Kayseri'deki Demokrasi Platformu açılan pakete karşı tepkisini basın açıklamasıyla ve yürüyüşle gösterdi. Şehrin en kalabalık merkezinde 800 kişilik katılımla gerçekleştirilen basın açıklaması çevredeki meraklıların katılımıyla yürüyüşe dönüştü. Basın bildirisi okunurken yer yer anılan "Zamlara Hayır!", "Acı İlaç İçmeyeceğiz!", "İşçi Memur Elele Genel Grev" sloganları ile coşku ve katılım arttı. Basın açıklamasında Dünya Bankası ve IMF tarafından hazırlanan acı reçetenin faturasının çalışanlara ve emekçi halka çıkarıldığı anlaşıldı. Bunun 24 Ocak Kararları'nın bitmez tükenmez tekniği olduğunu da şöyle açıkladı: "24 ocakların bitmez tükenmez tekniği işverender, sendika ağaları, tefeciler, işbirlikçiler, Kuvayı Milliye ruhuyla başkomutan Tansu Çiller önderliğinde 5 Nisan 1994'de resmen ilan edilmiştir." Bu arada atılan "Yaşasın Demokrasi Mücadeleniz!", "Zamlar Geri Alınsın!", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır!" sloganları şehrin sokaklarında yankılanıyordu. Açıklamadan sonra kin ve öfkenin doruğa ulaşmasıyla, çevredekilere de katılımıyla Eğitim-Sen şubasının önüne kadar yürüdü. Kendiliğinden gelişen bu yürüyüş öfkenin bir sonucuydu. DİSK, Sosyal-İş, Hak-İş, Özçelik-İş, Tüm Sağlık-Sen, Tüm Maliye-Sen, Eğitim-Sen, Eğitim-İş, Tarım-Sen, Sosyal Hizmetler-Sen sendikalarından oluşan Demokrasi Platformu'ndan katılımın az olması gözlenirken sorunun güncelliğinden dolayı çevredekilere katılımıyla kitle yaklaşık 500-700 kişiye ulaştı.

Deri işçileri: "Haydi mücadeleye, haydi dağlara!"

Kartal/Özgür Gelecek-12 nisan günü saat 19.15'de Tuzla Aydınlı Köyü meydanında deri işçileri toplandı. Tuzla Aydınlı Köyünde köy meydanında yürüyüşe başlayan işçiler şu pankartları açtılar: "Sendika Hakkımız, Söke Söke Alırız", "İşçi Kıymına Son!", "Bütün Zamlar Geri Alınsın!", "Zam Vergi Enflasyon Devlet Vurgununa Son!", "Özelleştirmeye Hayır!", "İşçilerin Katli Patron Ağa Devleti!"

Büyük bir mesafe katettikten sonra işçiler Aydınlı köyü halkının 500'e yakın katılımıyla yürüyüşlerine devam ederken, elbette jandarmaların ve polislerin etrafı sardıklarının farkındaydılar. Buna rağmen büyük bir inanca, dirençle yürüyüşlerine devam eden işçiler ve halk, yolu kestiler. Ve servis araçlarındaki insanların da eyleme katılımını istedi. Ama görüldüğü kadarıyla, bazı insanlar henüz patron ağa devletinin faşistliğine kör olacaklar ki, işçilerin bu zamlara karşı olan protesto eylemlerini görmezden gelerek, vurdukları tavırlarla kendi yollarına devam ettiler. Protesto yürüyüşüne kat-

ılan işçiler ve halk, katılımı da vurdukları tavırlarla "Yuh" çekti. İşçilerin bu eylemlerini destekleyip de işbaşı yapmak zorunda olanlar da vardı. Ama herşeye rağmen yine de Tuzla yürüyüşlerini sürdürdüler. Katılan halk ve işçiler yürüyüşün esnasında, sık sık şu sloganları attılar: "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Hükümet İstifa, Tansu Amerika'ya!", "Bütçe Deltik Dediler, Kanımızı Emelleri!", "Kahr olsun Dünya Emperyalizmi!". Sanayi bölgesine gelindiğinde üç yol ağzında toplanan deri işçilerine Deri-İş hammalları da katıldı. Bu toparlanmadan sonra tekrar üç yol ağzında toparlanmaya başlayan işçiler, Şifa mahallesel halkı ve işçilerinden yaklaşık 1500 kişinin katılımıyla bir araya geldiler.

Yaklaşık 4 bin civarında olan tüm halk ve işçiler birleşmeden sonra, yürüyüşlerine devam ederek, deri sanayi bölgesinin meydanında toplandılar. Burada konuşan Tuzla Deri-İş Sendikası Sekreteri Zeki Süren "Hükümet 5 nisan kararlarıyla İgneden iligle % 100'e varan zam yaptı. Her ailenin ulaşım gideri % 100 arttı.

Her eve daha az ekme, söt, sebze girecek. Çocuklarımız ve bizler daha çok hasta olacağız. Memurların, emekçilerin, ücretlerin dondurularak, birçok işyeri kapanarak işçiler sokağa atılacak. İşçilerin alış-veriş ettiği esnaf batacak. Peki bizler sessiz mi kalamacağız? Ülkemiz zor durumda diyor devletin başbakanı, yalan... Çünkü 24 Ocak 1980'de de aynı yalanı söylüyorlardı. Amaçları, dar gelirli emekçilerin, işçilerin, memurların, dul ve yetimlerin, köylülerin cebinden, boğazından alarak zonginlere vermek. Daha çok insanı işsiz bırakmaktır." dedi. Süren, "Zamları geri aldığımız için, baskılara dur demek için, haklarımızı almak için bir araya gelelim. Güç birlikte doğar, çocuklarımız için hayatımız için, geleceğimiz için... Haydi mücadeleye, haydi dağlara" diyerek konuşmasını noktaladı. Halkın ve işçilerin yaptığı bu zamlara karşı protesto yürüyüşü yaklaşık olarak ikibuçuk saat sürdü. Sanayi bölgesinde yapılan bu yürüyüş halkın iradesiyle olaysız bir biçimde bitti.

Malatya DEP yöneticileri açlık grevinde

Malatya/Özgür Gelecek- Malatya DEP yöneticileri tutsak milletvekilleriyle dayanışmak ve partilerine yönelik anti-demokratik uygulamaları kırmak amacıyla 28 martta açlık grevine başladılar. Grev süresi boyunca halkın ve DKO'ları sandıkları destekten dolayı moral bulduklarını belirten Malatya DEP yöneticileri eylemlerinin amaçlarını bildirdikleri mesajın yerine ulaştığından dolayı 2 nisan günü açlık grevine son verdiklerini belirttiler. Yaptıkları basın açıklamasında "Grevimiz süresince bize destek veren dayarlı halkımızı ve demokratik kitle örgütlerini desteklerinden dolayı kutuyoruz" dediler.

YÜREĞİ DEVRİMCİ ATEŞLE TUTU

Bütün mesele; tutsak dü

Genelde devrimcilerin özeldede proletarya partisinin saflarında sınıf savaşımının çeşitli alanlarında faşist TC. devletin karşı mücadele eden her bireyin, her bir düşünce temsilcisinin devletin eli kanlı cellatları tarafından katledilmesi, tutsak edilmesi, sakat bırakılması, işkencehanelerde bir dizi vahşi yöntemlerle teslim alınmaya çalışılması ihanet etmeye zorlanması vb. vb. yöntemlerin sınıf savaşımının kaçınılmaz biçimleri, sonuçları olduğu bilinmeli ve kabul edilmelidir. Zira sınıf savaşımı basit bir olay değildir. Koskoca bir sistem, koskoca bir siyasal iktidar olayıdır. Sınıf mücadelesinin kaçınılmazlığı, objektif gerçekliğini kabul ettiğimiz gibi, gelecekteki iktidarımızın ve yaratacağımız toplumsal sistemin doğerini bildiğimiz gibi, onun bir dizi çok ağır bedellerinin olduğunu da bilmemiz ve kabul etmemiz gerekir. Yine bununla beraber kabul etmemiz gereken diğer bir gerçeklik ise söz konusu bu bedeller ödenmeden de savaşımın kazanılmayacağı ve yeni değerlere sahip olunamayacağıdır. Toplumlar tarihinde, sınıf mücadelesi tarihinde her yeni değer, her zaferin kazanılmasında sayısız büyük bedellerin ödendiğine hepimiz tanığız. Hatta bunları kendi yaşamımızda, savaşımımızda da görebiliriz. Öyle etmek istediğimiz her güzel ve yeni değerün önündeki engelleri ortadan kaldırmadan, bunun için bir emek ve bir bedel ödemeden onu elde etmek mümkün olmuyor. Bu bedeller bazen hafif, az olabilirken, sınıf savaşımında esasta ağır olduğunu yine savaşımın tarihsel deneyimlerinde, sonuçlarında görebiliyoruz.

Proletarya partisi saflarında mücadele edenler bilirler. Proletarya sınıf savaşımının bu aşamasına kolay gelmedi. Onlarca önder kadrosunu, yüzlerce savaşçı militanını, başta önder İbrahim Kaypaklıya olmak üzere üç genel sekreterini, bedel olarak şehit vermiştir. Bu bedeller mutlaka ödenmek zorunda mıydı? Bir anlamda evet. Zira savaşında bunlar kaçınılmazdır. Ama bunlar şu kişi değil de bu kişi olabilir. Veya şu zamanda değil de bu zamanda olabilir. Ya da çok daha yetkin taktiklerle bunlar az indirilebilirdi. Bunlar mümkündür. Ancak bedeller kaçınılmazdır. Bu gerçeklik kavranmadan sınıf savaşımının şiddeti ve siyasal iktidar savaşımı gerçeği kavranamaz. Öncü görülemez.

Sınıf savaşımımızda sorun bedel ödeyip ödememe sorunundan çok bu bedelin nasıl ödendiğidir. Söğgelimi tutsak düşmek bir bedeldir. İşkence görmek daha ağır bir bedeldir. Ancak tutsak düşerken işkence düşününce az arız işkencelerine karşı direnmek, sır vermemek, kendine, yoldaşlarına, partiye ve halka ihanet etmemek, düşmanı kendi yuvasında yenilgiye uğratmak, muazzam derecede bir kazanımdır, bir zaferdir. Başlı başına elde edilen bir güzelliştir. Onun, kişiliğin, emeğin ve sevginin yüceltilerek doyumsuz yaşanması aşamasıdır. O hariç, tüm ayrımlarda yaşamak için ödenmesi gereken bedel (neyi katlanmak) ödenme seydi, bu mümkün olur muydu? Bu güzelliği birileri bize bahşeder miydi? Demek ki tutsak düşmenin bir yanında yenilgi, şirincinde ve sonucunda da verilecek emeği ve ödenecek bedele bağlı olarak zafer vardır. Kazanılacak yeni bir dünyaya güzelliği vardır.

Tutsak düşmek, işkence görmek sınıf savaşımının kabul edilmesiyse birlikte, kabul ettiğimiz ve şu zaman olmasa da bir başka zaman veya şu mekân olmasa da bir başka mekânda tutsak düşebileceğimiz görülmeli ve baştan en kapsamlı biçimde bilince çıkarılmalıdır. Bu durumun görülmesi ve bilince çıkarılması, kendimizi sınıf mücadelesinin her aşamasına hazırlanmamızda önemli bir adım olacaktır. Kendimizi direniş ve düşmanı orada yenilgiye uğratmak, zaferler kazanmak için gerekli donanımı kavşırmak, silahlendirmek böylesine bir süreç ve bunun önemini görülmeliyle başlar. Bunun önemli zamanında görülmese, gerekli donanım ve hazırlık yapıp kafanın ve yüreğin bütünlüğü yaratılmazsa orada tökezleme, yenilgi yaşanabilir. Genel anlamda bilmek yetmi

yor. Kavramak, bilince çıkarmak ve kendi öz düşüncesiyle şekil verip içselleştirmek mümkün olur. Yoksa direnmeyenler, ihanet edenler bunu direnenlerden daha az biliyorlar (teorik olarak) oldukları için o duruma düşmediler. Sorun onun kafasında tırtığı kendi öz bilinciyle netleştirmek, insanlık ve onu yüreğinin ateşle tutuşturmadır. Birey kafada birçok şeyi teorik olarak netleştirebilir. Ama yürekteki ateş sönmüş ise ve bilincin bu ateş ile tutuşturulmuyorsa, bütünlük sağlanıyorsa orada problem vardır. Çelişki derindir. Bu çelişki yıkımı ve yenilgiyi kaçınılmaz kılar. Bu çelişkinin doğasıdır. İradet olarak yönlendirip kendi çözümünü yönünde bir şekil vermezsen o kendi yönünün sonucunu bulur ortaya çıkarır. Bunun görülmesi gerekir. Bundandır ki yürekteki ateş önemlidir. Siyasal-ideolojik olarak çok peri olan insanların da direndiklerini, yoldaşlarına, halkına, partiye ve sınıfa ihanet etmediklerinin örneklerini görüyoruz. Neyle açıklarız bunu? Elbette yüreğindeki ateşle insanın özüne olan sevgisiyle, yoldaşlarına, partiye olan bağlılığıyla açıklarız. Kendisine, insan onuruna olan inancı ve sevgisiyle açıklayabiliriz. Zaten birçok şeyi insanın kendisiyle olan ilişkisiyle açıklayabiliriz. Partinin bir parçası çarkın bir dişlisi olan devrimci-komünist bireyin kendisine, onuruna, değerler sistemine bağlı insanın, aynı değerler sistemine bağlı olan insanlara ve kendisine ihanet etmesi düşünülemez. Kendisine ihanet edenin başkasına ihanet etmesinin yadırganması abes olur. İhanet, öğrençlik esasta insanın kendisinden başlar. Onun temeli sözkonusu

insandaki burjuva öğrençliklerdedir. Bir noktada gelişmeye başladığı bir süreçte duracağı ve nasıl bir sonuç üreteceği belli olmaz. Kendinden uzaklaşan birey sınıfın tüm değerlerinden uzaklaşmış demektir. Onun için sınıfın çıkarı ve değerler bütün yok olmuştur. Düşünemez, sorgulayamaz duruma düşmüştür. Yaşamı ve değeri hayvansal bir biçimin ötesinde değildir. Zira o tüm bu insan olma, insan onurunu koruma, güzelliğiyle uğruna savaşımı, sınırsız-sömürsüz bir toplum düşüncü de düşmana teslim etmiştir. Her yönüyle kendini ölüme (1) sunmuştu düşmana. Düşman da onu istediği gibi pozasını çıkarana kadar kullanmış ve sonunda bir paçavra gibi çöpe fırlatıp atmıştır. Savaşımımızın tarihi bu örneklerle doludur.

Tutsak düşmekle fazla birşey değişmez sınıf mücadelesinde. Sadece mekân ve araçlarda bir değişiklik vardır. Daha şiddetli, daha kızgın, dolaylıca devam eder. Bu özelliğiyle sınıf mücadelesi daha da önem kazanır. İnsanlık onuru, devrimci-komünist kişilik çok yalın biçimde ön plana çıkar. Orada yaşanan şudur. Burjuvazinin en arız, ağzı salyan, eli kanlı cellatlarıyla, proletaryanın, insanlık onurunu, dostluğunu, kardeşliğini, emeğin ve sevginin temsilcileri devrimciler ve komünistler en dolaysız biçimde karşı karşıya gelmişlerdir. Burada soru şudur: kim kazanacak? Bu soruya verilen cevap şudur: İnanan, haklı olan ve direnen kazancaktır. Önemli olan bu doğru belirlemenin bilincinde olmak ve buna uygun bir pratik hat geliştirmede olaydır. Düşmanın tutsaklık koşullarında uyguladığı her türlü teslim alma, çöz-

me, ihanet ettirme, soysuzlaştırma çabalarına karşı direnmeyi, SİR VERMEME'yi bir ilke haline getirmektir. Bütün mesele buradadır. Tutsak düşme, işkence görme, yıllarca zindanlarda katına sınıf mücadelesinin doğal birer süreçleridir, sonuçlarıdır. Demokratik halk devrimini sosyalizm ve sınıfsız-sömürsüz bir dünyayı kazanmanın bedelidir. İnsanlığın özgürleşmesini ve tüm öğrençliklerden kurtulmasını bedellerdir. Şimdi tüm bu güzelliği için, koskoca sınıfsız-sömürsüz bir dünyanın kazanılması için bu bedelleri ödemeyi hazır mıyız, değil miyiz? Bu bedelleri ödemeyi bilince çıkarmış ve kendimizi buna göre şekillendirmiş isek o halde tutsak düşmek hiçte mesele değil. Mesele sınıf savaşımını devam ettirmektir. Yeterki körukle yüreğindeki isyan ateşini!

OLASI TUTSAK DÜŞME BİÇİMLERİ VE İLK TAVİR

Bazen kavramın en sıcak sürdüğü alanlarda bir silah çatışmada, bazen çehirde bir eyelent girişimi içinde veya sonrası, çözümlenmiş ihanet eden bir eski yoldaşın randevusunda veya onun verdiği bir evde, işyerinde bazen bir takip sonucu, bazen kırılan bir karakola düşmeyle, bazen bir yaygın taşınması, bir bildirinin dağıtılması esnasında, bir grevin örgütlenmesinde, bir yürüyüşte, bir koranada, bir forumda, herhangi bir boykot eyleminde olacağı gibi bazen de hiçbir şey yapılmadığı bir ortamda evde yatariken, yolculuk yaparken, sokakta yürürken vb. vb. herhangi bir biçimde olabileceği gibi bir ilber sonucu da tutsak düşebiliriz. Bu biçimlerin yanında üzerinde hiçbir şey yokken yakalanabileceğimiz gibi üzerinde silahla, belgelerle, çeşitli örgütsel arılarla da yakalanabiliriz. Daha önemli bir biçim olan; yanında en sevdiğin yoldaşın çatışmada yitirmiş ve sen de yaralı yakalanmış olabilirsin. Ya da düşmana onlarca kayıp verdirtiğin bir pozisyonda yakalanabilirsin. Bunların yanında daha birçok biçimde olabilir.

Bu olası tutsak düşme biçimlerinin biz devrimcilerin ve komünistlerin direnme tavrı üzerinde yer yer olumsuz etkilerde bulunduğunu deneyimlerimizden biliyoruz. Bunun nedeni üzerinde durduğumuzda karşımıza yine çok yönlü donanım noksanlığı çıkıyor. Mevcut ortamın veya yakalanma biçiminin bizi çektiği-düşürdüğü psikolojik sekillenmenin etkisi altında kalabiliyor. Psikolojik etkilene ve şekillenmenin temelinde yine siyasi-ideolojik nedenler yatmaktadır. Zira insan nasıl düşünür ve yaşarsa buna uygun bir ruhi şekillenme ortaya çıkar. Psikolojik şekillenme düşünüş ve yaşamdan kopuk ele almak doğru ve bilimsel bir yaklaşım olmaz. Bunu görmemiz gerekir. O halde hangi ortamda ve hangi biçimde tutsak düşersek düşelim yapılması gereken, alınması gereken tavrı kesinlikle ve kesinlikle değişmemelidir. Bunun değişmemesi için bizlerin yaşamın her alanında buna hazırlıklı olması, bu hazırlığın bilinciyle her yönüyle donatılması zorunludur. Direnmek, sır vermemek bizim için ilke olduğuna göre bu ilkeler, işkencenin, baskının olduğu her süreçte ve her mekânda geçerli temel biçimlerdir. Olası tutsak düşme biçimlerinden her birinde hatta şimdi düşünemediğimiz biçimlerde olsa bile pusulayı şaşırılmamak önemlidir. Soğuk kanlı, sabırlı olmak, çabukluk ve panik yaşamamak önemlidir. Düşman ilk yakalanma anında ve yakalanma biçimine göre anında insiyatili eline geçirerek, psikolojik bir üstünlük sağlamaya çalışır. Burada çok önemlidir. İlk tavrı burundan başlar.

İlk tavrı çoğunlukla sonucu belirler. Yakalanma anında kaptıran üstünlük beraberinde yenilginin ortamını hazırlamış olur. Tersi ise düşmana karşı direnişin ve zaferin temelini baştan atılmaktadır. Yenilginin yaşanmaması için düşmana şunu hissettirmekle psikolojik üstünlüğü ele geçirebiliriz: "Biz sizin kim olduğunuzu, hangi yöntemler kullandığınızı, neyi amaçladığınızı, ne kadar aşağılık, vahşi yöntemler olduğunuzu biliyoruz. Ancak ne olursanız olun, ne yaparsanız yapın, benden birşey alamazsınız, size bir şey

İŞTURLAN BİLİNÇ ÇÖZÜLMEZİ: II

İşlemek değil, direnmektir

vermeyeceğim. Ben bu savaşın herhangi bir sürecinde, herhangi bir biçimde tutsak düşeceğimi biliyordum. Bu mücadelenin bir parçasıdır. Ödenmesi gereken bir bedeldir. Ben bu bedeli her koşulda ödemeye hazırım. Bunun için gerekli donanım sahibim. Beni yenemeyeceksiniz." Evet bunun baştan itibaren düşmana hissettirilmesi gerekir. Bunun için açık tavır belirlemenin, dolaylı olarak davranışlarımızdaki rahatlıkla, onları önemsemeyen hâlimizle de ifade edebiliriz. Bunun biçimi her koşulda değişebilir. Ancak bu tavrın gösterilmesi demek savaşın bu ilk biçimi olan psikolojik savaşın kazanmak demektir. Bunu gören düşman daha da pervasızlaşsa da, karşılığında o tavrımızın kararlılığını görünce geri adım atmak zorunda kalacaktır. Başka yöntemler bulmaya çalışacaktır. Her yakalanma biçiminde düşmanın hemen hemen kullandığı ve başvurduğu tüm yöntemler, psikolojik üstünlük elde etmeye yöneliktir. İlk insiyatifi ele geçirmek çabasıdır. Bunun için, düşmanın ilk yötlemi şudur: "Sen ne yaparsan yap, ne kadar kaçarsan kaç, ne kadar saklarsan saklan bir gün mutlaka elim'e geçmeye mahkûmsun. Elime geçtiğinden itibaren de her şey bitmiştir." Düşmanın ilk tavrında başvurduğu ve çeşitli biçimlerde dile getirdiği, gösterdiği davranışlarla bunu bize yansıttımsa tamamen üstünlüğü ele geçirme çabasının bir parçasıdır. "Burada her şey bitti" safsatmasıyla üstünlük sağlanmaya çalışıyor. Peki gerçekten öyle midir? Bugün yakalanacağımız mutlak değil, ama olasıdır. Peki ya yakalanmasıyla her şeyin bittiği safsatması doğru mudur? Veya bir kaç kişinin yakalanmasıyla koskoca sınıf mücadelesi, KP'nin faaliyeti bir anda biter mi? Bitirebilir mi? Böyle bir şey mümkün müdür? Elbette değildir. Zira öyle olsaydı proletaryanın başşekil önderi İbrahim Kaypakbaya'nın yakalanması ve işkenceye katıldığıyla ve O'nun çizgisinde yürüten Süleyman Cihan, Kazım Çelik başta olmak üzere onlarca kadronun şehit düşmesi, yakalanması, zindanlara doldurulması sonucu şimdiye kadar herşeyin bittiği olması gerekmez miydi? Peki neden bitmedi veya düşman neden bitirmedi? Bunun yanıtını kapsamlı düşünerek vermek gerekir. Bugün mücadele tüm boyutuyla devam ediyor. Her geçen gün birakılm bitmesini, daha da güçlenerek, yetki-etki alanları yaratarak devam ediyor. Demek ki mücadelenin bitmeyeceğini, bitirilemeyeceğini düşman da görüyor ve biliyor olmasına karşı, "her şey bitti" safsatmasına başvurmasının çok özel bir nedeni olmalıydı. Bu da, daha için başında bizim açık, eksik, hatalı yanlışlarımızdan yararlanarak teslim almak, direncimizi kırmak, psikolojik üstünlük sağlayarak bizde yıkım yaratmak amacıyla taşınmaktadır. Bu düşmanın aşğılık saldırılarının bir parçasıdır. Ancak biz biliyoruz ki mücadele, bizim gibi tek tek bireylerle varolmaz. Dolayısıyla bizimle varolmayan ve biz yokken de tarih boyunca hep varolan sınıf savaşımı bizim tutsak düşülmüştü, katledilip fiziki olarak ortadan kaldırılmamızla da son bulmayacaktır! Belki bazı alanlarda, bölgeelerde aksayacak, duracak, belli bir sarsıntı yaşayacaktır. Bu mümkündür. Fakat hiçbir zaman her şey bitmeyecektir. Düşmanın bu demagojisi bazı insanlar üzerinde etkili olabilmektedir. Bunun nedeni ise o bireyin her şeyi kendi varlığıyla birlikte ele almasında, kendi bireysel fonksiyonunu kavrayamamaktan, kendisi sınıfın ve Partinin önüne çıkarmasından, mücadeleye kendi varlığı ve gücüyle sınırlı görmesinden kaynaklanır. Buradaki bu bireyci burjuva mantık hemen pes etme eğilimine girer. Düşmanın "her şey bitti" safsatmasına karşı gerçekten her şeyin bittiğine inanır. Zira o Partinin bütün ve sınıfın MLM biliminin yeniden yaratıcı gücünü, bunun etkisini görememiş ve buna inanmamıştır. Kendisinin dışında onlarca, yüzlerce kadronun, yüzlerce savaşının binlerce kitlenin ve ezilen, sömürülen kitlelerin yaratıcı gücünü görmemiş ve buna inanmamıştır. Her şeyden öte kendisinin dışında MLM biliminin ve bu bilimle silahlanmış bir KP'nin olduğunu ve bu

KP'yi de sürekli besleyen gelişiren ulusal ve uluslararası proletaryanın olduğunu ve kitlelerin içinde yüzlerce, binlerce önder kadronun çıktığını ve çıkacağını görmemiş, kavrayamamıştır. MLM'nin evrensel bir doğru olarak insanlığı kurtulmaya götüreceği bir ışık olduğunun bilincinde olunmayınca, soruna sadece kendi darcaik dünyası ve azıcık gücüyle bakınca böyle bir sonuç kaçınılmaz olur. Sonuçta kendisini yalnız, kendisini güçsüz, kendisini zavallı konumunda görecektir ve düşmanı ise çok güçlü, yenilmez, karşı konulmaz görecektir düşmana boyun eğecektir. İşte boyun eğişin en belirgin, en temel nedenleri... Yani düşman önce bizim zavallı olduğumuzu, yenilmeye mahkûm olduğumuzu kabul ettirme yoluna başvuruyordu. Bunu başarıyor mu sorusuna kolay diyor. Oysa bir devrimci-komünist birey olarak mücadelenin çeşitli aşamalarında uzunca süre yalnız da kalabilir, düşmanın en güçlü (!) olduğu alanlarda da tek başımıza kalabilir ve mücadele bizimle, direncimizle, inancımızla oralarda uzunca süre yaşayabiliriz. Şundan kavrınması gerekir: Düşüncelerimiz, ideallerimiz, savaşımızın haklılığı ve doğruluğuna olan inancımız nerede olursa olsun ikelerimizden taviz vermez tavrımız zaferler kazanmaya muktedirdir. Yeterki bunun bilincinde olalım ve buna uygun hareket edelim. İster şu mekanda, ister bu biçimde tutsak düşelim hiç sorun değildir. Bütün sorun hazır olmasını bilmektir. İnancın, dayanmanın ve hazır olmak her şeydir.

POLİSİN AMACI VE KULLANDIĞI YÖNTEMLER

Düşmanın amacı bellidir. Proletarya partisi önderliğinde sürdürülen sınıf savaşımını engellemek, örgütsel yapımızı dağıtmak ve ortadan kaldırmaktır. Bunun için kullandığı en etkili yöntemlerden biri işkenceci. Çeşitli biçimlerde tutsak aldıkları devrimcileri ve komünistleri her yönüyle soysuzlaştırmak, kendine, yoldaşlarına, partiyeye, devrime ve insanlığın bütün değerlerine yabancılaştırarak bütünüyle teslim almayı amaçlamaktadır. Bunun için tutsak aldığı her insana başta psikolojik, fiziki vb. olmak üzere her türlü işkence yöntemine başvurarak işe başlar. Bu yöntemde başının olduğu ölçüde daha da pervasızlaşır ve posasını çıkarana kadar da devam eder. Başarılı olamazsa kahrolur, küdurur, içten içe yenilginin zavallılığını yaşar, hüsrana uğrar... Oysa o baştan beri itliğini yaptığı devlet iktidarının çok güçlü olduğuna, yenilmez ve yıkılmazlığına inandırılmıştır. Dolayısıyla kendisindeki saldırganlığı, iğrençliği, vahşeti de devlet iktidarının kendisine yüklediği misyonun önemli bir parçası görmektedir. İşte kendisinde somutladığı bu iğrençliklerin bir anda yıkılığını görmektedir. Bu onun amaçlarına ulaşmasının zamanını ortadan kaldırmıştır. Amacına ulaşan, özgür bir gelecek için Direnen insan olmuştur. Kazanmak için, düşmanı yenmek için, direnenin öncüsü burada bir kez daha görülmüştür.

Şimdi sorunun daha iyi anlaşılması, kavranması ve bilince çıkarılmasında yararlı olacağı düşüncesiyle yaşanan somut bir sürecin deneyimini aktararak sorunu işlemeye devam edelim. Bununla, yakındaki anlatımların genel anlatımlar olmasıyla birlikte somutla nasıl açık ve net biçimde yaşam bulduğuna gireceğiz. Bu doğruların bezzat sosyal pratiğimizden birer ürünüdür, birer sonuçları olduğunu göreceğiz. İşte tam da bu noktada bizim haklılığımız, inancımız, bilincimiz ve direncimizin gücünün etkisini göreceğiz.

"Bir takip sonucu işkenceci cellatlar sürüsünün eline düştüm. İlk başta kim olduğumu biliyorlardı. Ancak örgüt adamı olduğumu biliyorlardı. Dolayısıyla örgütsel bir buluşma gerçekleştirdiğimiz kararına varmışlardı. Buluşmadan sonra yürüdük. Etrafımızda onlarca cellat (sivil) silahlarını çekerek bizi yakaladılar. Biz 09-dört kişiydik, onlar ise onlarca. Üzerimizde silah vb. malzemeler yoktu. Bunu yakalar yakalamaz yaptıkları kaba

arumayla öğrenmişlerdi. Zaten silah olsaydı da öyle bir pozisyonda biraz zor kullandık. Zira harekete geçemeyecek biçimde çullanırlar üzerimize. Bu çullanmayla başlayan ilk mubarebede takılacak tavrı bizim açımızdan da onlar açısından da önemliydi. BU İLK TAVIRDI. Daha sonraki süreci öncüni ölçüde tayin edici özelliğe sahipti. İlk çullanmayla başlayan kıyasıyla savaşta onlar, ulaşıldığına rahat ve zafer kazanmış olmanın büyük moral üstünlüğünü yaşıyorlardı. Kendi aralarında birbirlerini kutlayan, bu için artık burada bittiğini içeren mesajlar veriyorlardı. Bunu bana duyurmak için özel çaba sarfediyorlardı. Ben tüm bunları duyuyordum. Arabaya bindirdiklerinde her iki taraftan sıkıştırarak, hem üstünlüklerinin bir göstergesi olarak beni hareketsiz tutmak, hem de çevreden birilerinin beni görmesini engellemeye çalışıyorlardı. Diğer taraftan da özellikle bunu hissettirmek için özel çaba harcıyorlardı: Kimsenin görmemesi bunu kaybetmemizi, öldürmemizi daha da kolaylaştırırdı. Dolayısıyla birileri tarafından görülmem durumunda hem örgüte, haber giderdi, hem de kamuoyuna yansırı. Bunu özellikle istemiyorlardı. Ve bu ilk tavrı ve üstünlük anlayışının bir ürünüydü. İstememelerinin esas yanı psikolojik yandı. "Senin işin bitti" tam bir korkuya dönüştürmek, korkuun gizemlilik havası yaratarak psikolojik üstünlük sağlamaktır. Zira onların da deneyimleri göstermiştir ki İLK TAVIR, İLK İNİSYATİF önemliydi.

İLK TAVIR ÖNEMLİDİR

Bunu onlardan daha iyi biliyordum. Buradan hareketle yakalanma esnasında hiçbir şey olmamış, hiçbir şey değişmemiş bir tavırla ulaşıldığına rahat olmaya çalıştım, onların o anki saldırılarına en ufak bir panik, bocalama yaşamadan soru sordular onlardan istediğime cevap verip, istediğine (işime gelmeyecektir) cevap vermemek, küfürlerine, tehditlerine karşı soğuk kanlı, sabırlı olmanın fazla tepki göstermemenin daha doğru olduğundan hareketle, onları öncümsememe tavrına girdim. Bu rahatlıkla: "beni tutsak almakla başarı kazanamaz. Ancak hiçbir şey burada bitmez. Aksine her şey şimdi başlamıştır. Bunu biliyorum başarı kazanacağım. Ancak size zafer kazandırmayacağım. Size boyun eğmeyeceğim. Her şeyin burada yeniden başladığı, bu sürecin sonunda beni öldürebilir, sakat bırakabilirsiniz. Fakat sonuçta yine ben KAZANACAGIM. Partime, yoldaşlarıma olan bağlılığım ve sevgim, MLM'ye olan sarsılmaz inancım KAZANCAKTIR. Bu güç, bu kudret bende fazlasıyla mevcuttur. Bu güç ben, sevgimdeki sınırsızlıktan, hesapsız sevinekten, insanlığın iğrençliklerden kurtularak güzel bir dünya yaratılması mücadelesine olan inancından, insanlığın en güzel hali olan çocukların güzelliğine olan sevgiden tutkudan ahyorum. Dostluklarımdan, erdemlerimden alıyorum gücümü. Devrimci-komünist kişiliğimdeki güçtür bu" şeklindeki üstünlüğümü ve kararlılığımı davranışlarımla ortaya koydum. Bu hesaplaşmada cellatlar tarafından devreye sokulan ve yine ilk tavrın bir parçası olarak, beni suçlu ilan ederek yapılacak her şey mubahir yöntemini ön plana çıkardılar. Benim suçlu olduğumu bana kabul ettirmek... Benim kendi kendimi suçlu ilan etmem ve bu suçluluk psikolojisiyle cellatlar karşısında ezik durmam ve bir dizi zorunlu savunma gerçekleştirmeye başvurmam yönünde saldırılarda ve tehditlerde bulunuyorlardı. Bu konuda da İLK TAVIR çok önemlidir. Bunu her iki taraf ta biliyordu. Dolayısıyla ben, cellatların bu suçlayıcı ve tahrik edici saldırılarına karşı yine alabildiğine sakin dim. Tavrımda karacıydım. Kafamdaki şeydi: "siz cellatlar ne dersiniz deyin, ne yaparsanız yapın ben kendimim, partimim, yoldaşlarımda ve temsilcisi olduğum proletaryanın ne kadar haklı olduğumu, bu savaşta suçlu olmanın gerekenden ben değil, asıl hesap sorulması gerekenin ben değil, asıl hesap sorulması gerekenin ve asıl suçlunun kim olduğunu çok iyi biliyorum. İşkenceci, katil, ameli olan sizsiniz, sizin devletinizdir. Seni-

sizi piyon olarak kullanan ve kullanıp posası çıkıktan sonra, bir hayvan ölüsü gibi fırlatıp çöpe atan efendilerinin de kim olduklarını ve ne kadar insanlık düşmanı yaratıklar olduklarını, dünya proletaryası ve emekçi halklar karşısında ne kadar suçlu olduklarını da biliyorum. O halde suçlu olan ben değilim. Zira tüm bu iğrençliklere karşı olmak suç değil, onurdur. Karşı olmamak suçtur, onursuzluktur. Haksız olan ben değilim. Zira ben haklı olan bir davamın, onurlu bir davamın savunucusuyum. Tarihten gelen, sınıfsal konumundan gelen, emegin savunucusu olduğumdan gelen bir haklılığım, meşruluğum vardır. Peki ben neden cellatın karşısındaki suçlu gibi, haksız gibi davranacak mıyım? Neden haksız insan psikolojisine kapılıp cellatın üstünlüğünü kabul edecek miyim? Cellada hesap vermek zorunda değilim. Cellada verilecek hiçbir hesabım yoktur. Ben ancak yoldaşlarıma, Partime, halkıma, sevdiklerime karşı olan sorumluluğumdan ötürü onlara hesap veririm. Suçlu olup olmadığımı işkenceci caniler sürüsü karar veremez. Bu hakkı tanımak demek; kendimizi suçlu görmek, haksız görmek demektir. Meşru olan kimdir? Haklı olan kimdir? Proletarya mı, burjuvazi mi? Temel sorun budur. Elbette ki sınıfsal konumundan ezilen sömürülen bir sınıf olmasından dolayı tarih karşısında haklı olan benim. Haklı olan yoldaşlarımdır, partimdir. Haklı olan benim mücadelemdir. Haklı olan direnişimizdir. Egemenlerin katliama, işkenceye, sömürleyle dayalı devleti ve tüm kurumları, bu kurumların işleyişini MLM'ler tarafından, devrimciler hatta halkımız tarafından meşru gözülebilir, kabul edilebilir mi? Onların tüm bu insanlık dışı yaşam koşullarını bize dayatmak ve kendi varlıklarını korumak ve sürdürmek için çıkardıkları yasalar, kanunlar, yönetmelikler vb. v.b.leri bizim için meşru olabilir mi? Kasacası egemenlerin faşist devleti için meşru olan bizim için de meşru mudur? Sorun buradadır. Cevap açıktır. Faşist devlet ve onun kurumları için meşru olan her şey bizim için gayri-meşrudur. Hiçbir şekilde bağlayıcı olmayan bizim için. Bizim için bağlayıcı olan faşist devletin yasaları değil, kendi MLM ilkelerimizdir. Meşruluk, insanın emek karşısındaki konumu, insan onuru karşısındaki tutumuyla belirlenir, sahip olunur. Yoksa bir dizi yasalarla, kanunlarla, insanlık düşmanı kurumlarla sahip olmakla değil. İşte bu bilinç ve inançla yakalandığımda da işkenceci canilere ve onların emniyet kurumlarına ifade vermenin, onlar karşısında kendimi suçlu hissedip savunma yöntemlerine başvurmanın onları meşru kılacağını düşünerek, kendi sınıfımın haklılığına, meşruluğuna olan inancına uygun davranacak ifade vermeye kararlıydım. Bu ilk hesaplaşmadaki ilk tavrı çok önemliydi. Bunu düşman da biliyordu.

Beni apar topar arabaya bindirirken ve bindirdikten sonra bu açık olmayan hesaplaşmada rahatlığımı ve yakalanmam karşısında panik, şaşkınlık yaşamadığımı görünce başka bir tehditle üstünlük kurmaya çalıştılar. "Şimdi dokunmayın, nasil olsa merkezde hesaplaşacağız, orada her şey hal olur" taktiğine başvurdu. Zafer kazanmış edıyla faşist ve gerici kahramanlık marşları eşliğinde işkence merkezine (Gayrettepe) götürüldüm. Arabadan indirildiğimde gerek çevreyi görünmem, gerekse işkencecileri tanımamam için hemen gözlerim alkışla bağlandı. Buna tepki göstermedim. Gelişi güzel tepki göstermenin doğru olmadığını düşünüyordum. Ayrıca tepkinin nerelerde gösterilmesi gerektiğini iyi bilince gerekirdi. Sorun meselelerin esasındaki tepkidir. Yani tüm arzun saldırılara karşı sarsınktı ve sar vermektir. İşte tepkinin en mantıklısı ve en sonuç alıcı biçimi buydu. Bu tepkinin bir biçimidir. Başka biçimlere de başvurulabilir. Söz gelimi her şey aktif tavrı takınarak karşılık verilebilir. Ancak bu kendinden kat kat güçlü bir orduya cephe savaşına başvurmak gibi birşeydir. Benim kafamdaki tek şey guydu: Susmak, hiç birşeye cevap vermemekti... Yani sar vermektir...

"Demokrasi Platformu" TC'nin koltuk değneğidir

TC'nin çıkmazı onu yeni arayışlara, yeni "istikrar paketi"ne ve bu paketi uygulayabilecek askeri-politik ittifaklara sürüklemektedir. Buna yoğun biçimde ihtiyaç duymaktadır. Bunun için "geniş tabanlı hükümet, milli mutabakat hükümeti, anlayış, MC, formülasyonları, yer yer darbe söylentileri, sakıyönetim vb. vb." söylem ve uygulamalar tüm hızıyla sürmektedir.

27 Mart yerel seçimleriyle halkın önemli bir kesiminden Boykot şamarı yiyen TC ve onun çeşitli piyonları bu şamarın şokunu henüz üzerinden atabilmiş değil. Emekçi halk yığınlarının emeğini sömüren, alıntılarını gasp eden, onların umutlarını, geleceklerini çalarak, karantına gömen hürsüz devlet her zaman olduğu gibi onların çararak ve çaldığı her oyu zam, zulüm, katliam, işkence, işsizleştirme olarak geri yığdığını hesaplıyor. Ülke genelinde halkın % 30'undan fazla kesiminin boykotuyla fırlatılıp çöplüğe atıldı. Şimdi hürsüz devlet çöplükte kendini aramakta ve düşüğü iğrençlikten kurtulma peşindedir.

Boykot, hürsüz devleti ve onun piyonlarını ezdi geçti. Tüm faşist burjuva partileri TC tarihli boyunca böylesine bir şamar yemediklerini itiraf etmek zorunda kaldılar. Sadece faşist partiler mi? Elbette onların çanak yalayıcıları, koltuk değnekleri ve kendilerini işçilerin, sosyalistlerin temsilcisi olduğunu iddia eden İP, TSİP vb. lerin de bundan habettikleri dersi aldılar. Ancak büyük bir pişkiyalık ve her zamanki uşakça söylemlerle boykotun TC'nin ve faşist partilerinin iğine yaradığını demagogiyle gerçek yüzünü birkez daha göstermiş oldular. Türkiye proletaryası ve emekçi halkı bu ibret verici açıklamalara tamik oldu. Her zaman olduğu gibi kitleleri ve devrimci-demokrat güçleri kandıramamanın kuyruk acısını yaşıyorlardı. Kuyruk acıları derindir.

Hürsüz devlet çıkmazda. Yeni "ekonomik paket" tam anlamıyla bir terör, vahşet, kıyam paketi olarak açıklıkla: % 100 zammıyla, 120 bin işçinin sokağa atılışıyla, KİT'leri büyük sermayeye ve emperyalistlere peşkeş çekilişle, demokratik hak ve özgürlüklerin gaspıyla, bahar operasyonlarıyla, Kürt halkının bombardımana tutulmasıyla, katliamlarıyla, ahlaki ve moral değerlerin özünü geçişle sürdürülen faşist politikalara son gaz hız kazandırılarak dayandı. TC düştüğü ekonomide çıkmaza "istikrar paketi", politik çıkmaza MGK'nu direk denetimindeki koalisyon veya "milli mutabakat", vb. askeri çıkmaza kelle avcılar "özel hareket timleri", sosyal çıkmaza ise kendilerinin sınıf içindeki ajanlarını, reformist ve revizyonistleri yedekleyecek çareler bulma uğrunda. Ancak nafile... Bu çabaların hiçbir sonucu değiştirmiyor, değiştirmeyecektir. TC battıkça batıyor. O battıkça onun uşakları, koltuk değnekleri onunla beraber çırpınıyor. "Yedek güç" misyonuna uygun olarak her türlü sahitekarlığa basırmaktan kaçınıyorlar.

Şimdi tam da TC'nin bunaldığı çırpındığı bir aşamada yedek unsurlardan bazıları, Türk-İş, Hak-İş, DISK, bazı meslek odaları, DKÖ vb. leri mevcut durumdan çıkış için düzenin kendilerine yüklediği "yedek güç" misyonunu yerine getirme peşindedirler. Başta Türk-İş olmak üzere Hak-İş, DISK gibi işçi sınıfı düşmanı sağ gerici sendikalar ve sendika ağaları bu "yedek güç" ve "uzlaşma" blokunun başını çekiyorlar. Adına "toplumsal uzlaşma" dedikleri bu sürecin tüm girişimlerini ise direk MGK ve uşaklığı yaptıkları düzen partilerinden aldıkları direktifler doğrultusunda yapıyorlar. "Toplumsal uzlaşma" demagogisi ile sömürdüyü, zulmü, zamları, katliamları pekiştirmeye çalışıyorlar. "Özelleştirme" ve "istikrar paketi" adı altındaki vahşet, yoksulluğun ve kıyam paketini yumuşak bir biçimde uygulamasının ortamını hazırlıyorlar. Kabaran toplumsal dalga ve düzenden kopuş eğilimleri gösteren işçi, memur, köylü, öğrenci, kadın, DKÖ hareketlerini yeniden düzen sınıfları iğine çekmeyi ve burada boğmayı hedefliyorlar. Bunun için her türlü sahitekarlığa basırmaktan da kaçınıyorlar. İşçiler ve ezilenler adına daha çok "fedakarlıktan, özveriden" bahsediyorlar. "Vatan millet" edebiyatına daha fazla sarılıyorlar. Dikkat çekilmesi gereken nokta bunları yapanlar düzen partileri değil. Zira onların kitleler üzerinde fazla bir etkisi, inandırıcılığı kalmamış. Bunları yapanlar düzenin yedek güçleridir. Enniyet sibopla-

ridir. Emekçilerin ve işçilerin "kendi örgüt-lükleri" durumundaki sendikalar, DKÖ'ler vb. kuruluşlardır. Düzenin yedek güçleri hürsüz devletin bekaası için çırpınıyorlar. Zira onların varlığı hürsüz devletin varlığına bağlıdır. Ve ikisi de birbirine muazzam derecede ihtiyaç duymaktadırlar. "Laiklik, demokrasi, Kemalizm elden gidiyor" yalanlarıyla toplumsal muhalefetin hedefini saptırmaya çalışıyorlar. TC, faşist partilerin yapamadıklarını direk kitleler içindeki piyon kuruluşları aracılığıyla yapmaktadır. Bunları her tarihsel süreçte kullanıp, işi bittikten sonra da fırlatıp çöpe atımlardır.

Bugün birçok ilde "Demokrasi platformu" adı altında biraraya gelen kişi ve kuruluşlar neyin nesini? Neyi hedefliyorlar? Hangi ihtiyacı örtün olarak ortaya çıkıyorlar? Özellikle bugünkü tarihsel süreçte ortaya çıkışları kimin ihtiyaçlarını karşılama güdüsü taşımaktadırlar? Kendi bünyesinde toparladığı toplumsal tabakalara neler vadetmektedirler? Bu soruların sorulması ve net yanıtların alınması gerekir. Sorgulanmadan, net yanıtlar alınmadan sözcükü platformun niteliği ortaya çıkarılmaz. Niteliği hakkında kapsamlı bir MLM tahlil yok ise onun neye hizmet edeceği ve desteklenip desteklenmeyeceği hakkında sağlıklı bir belirlemeye varılmaz. MLM'ler öncelikle sınıfın, partinin, devrimin temel çıkarlarını gözetmek zorundadırlar. Peki "Demokrasi Platformu" denilen bu oluşumun kimin çıkarlarıyla (temel-tali) uyum içinde olduğu sorgulanmadan, veya bunu değiştirip sınıfın çıkarları için kullanılacakları kullanılmayacağı sorgulanmadan onun gerçek niteliği anlaşılabilir mi?

"Demokrasi Platformu" denilen oluşum TC'nin uygulamaya soktuğu "istikrar paketi"ne karşı sözde tavır(?) almıştır. Böyle bir tavır alış, tavır girişimi elbette sınıfın, emekçi kitlelerin ihtiyacıdır. Bu ihtiyaç bugün her zamankinden daha fazla kendini dayatmaktadır. Ancak bunun oluşumu, niteliği, hedefleri ve pratik hattındaki samimiyeti, tutarlılığı önemlidir. Peki bunun göstergesi nedir, veya ne olabilir? Elbette ki bu oluşumda yer alan unsurların niteliği ve şimdiki kadarki toplumsal mücadeleye içindeki yeri, sosyal pratiği belirleyici olacaktır. Mevcut oluşumların pratik süreci onların bugünü ve geleceği hakkında bize çok şey vermektir. Herhangi bir olguyu değerlendiren esas olarak onun mevcut koşullar içindeki biçimlenişini önemlidir. Öncelikle irdelemesi gereken yan onun niteliği ve hedefleridir.

"Demokrasi Platformu"nun oluşumunda yer alan, hatta başını çeken mevcut kuruluşlara bakalım. Bunların ülkede sınıf mücadelesi karşısındaki tutumu, Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi karşısındaki tutumu, baskı, işkence, katliamlar karşısındaki tutumu, taşeronlaştırma, özelleştirme, işçi kıyımları, öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesi karşısındaki tutumu, kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendikal mücadelesi, emekçi kadın hareketi karşısındaki tutumu, cezaevlerinde devrimci-demokrat ve komünistlerin onuru koruma mücadelesi karşısındaki tutumu vb. vb. konularını yanısıra; tamamen insan hakları, demokrasi, hak ve özgürlüklerin kazanılması veya korunması noktasındaki yaklaşımlarda bu sahitekarların yaklaşımı ne olacaktır? Hangi konularda direnecekler, hak arayacaklar, haksızlığa, zulme uğrayanların yanında yerleşecekler? Olumlu ve tutarlı bir gelecek için sahiptikleri. Yüzleri karadır. Her süreçte ahlaksızlık, sahitekarlık yapmaktadırlar. Zira bunların büyük çoğunluğu TC'nin her türlü insanlık dışı uygulamalarını, sömürü, zam, zulüm katliam, işsizleştirme politikalarını onaylamaktadırlar. TC'nin gücüne güç katmak için politik, ekonomik, sosyal güçlerini seferber etmişlerdir. Daha yerel seçimler öncesi "bize düşen fedakarlığı yapmaya hazırız. Maaşının yarısını hükümetçe verecek üzerinde bulunuruz" diyen Amerikan uşağı, satılmış, işçi düşmanı Türk-İş başkanı Bayram Meral değil miydi? Bayram Meral kimin temsilcisidir? Kimin için özveriye bulunuyor? Kimin adına fedakarlıkta bulunmaya hazır olduğunu belirtiyor? İvet "Demokrasi Platformu"nun başını çeken Türk-İş ve başkanı Bayram Meral kimin temsilcisidir? ... Peki bunların kuracağı-kurduğu "Demokrasi Platformu" kimin çıkarlarını savunacaktır? Devrimci-demokrat kamuyu, işçi sınıfı ve emekçi yığınları bunu anlamayacak, bilmeyecek kadar bilgiden, deneyim-

den yoksun mu? Yoksa aptal mı?

"Demokrasi Platformu"nda yer alan DISK ve Hak-İş neyin nesini? Bunlar bugüne kadar hangi demokrasi mücadelesinde, hangi hak ve özgürlük mücadelesinde yer aldılar? İşçi sınıfının hangi sorununa sahip çıktılar? Hangi grev, direniş, hak alma mücadelesine onuz verdiler? Hangi işçi kıyımının karşısında üretimden gelen gücü kullanarak destek olmaya çalıştılar? DISK'in ne menem şey olduğu 12 Eylül Faşist Cunta'ya işçi sınıfının mücadelesini peşkeş çekmekteki pratiği de açık değil midir? Hak-İş'in ne kadar gerici, çağdışı bir ideolojinin temsilcisi ve işçi sınıfının düşmanı gerici-sarı sendika olduğunu bilmiyor muyuz? Böylesine bir geçmiş ve bugünkü sosyal pratiğiyle daha da uşak durumda olan bu konfederasyonların varlığı kimin içindir? Yaptıkları sahitekarlıklar, güdükleri iğrenç pozisyonları işçi sınıfının çıkarlarını ve kendilerini TC'ye daha fazla peşkeş çekme çabası değil midir?

IHD-TMMOB vb. oluşumlar da "Demokrasi Platformu"nun bileşenleridir. Bunlardan IHD'nin belli bir saygınlığı (bölgesel düzeyde) bir dönem için kabul etmek mümkündür. Bunu sahiplenmek gerekir. Ancak son yıllardaki edilgenliği ve giderek tepkisizliği ise dikkat çekici boyuttadır. Bugün Türk-İş vb.'lerinin rotasına girerek ve kuyrukta takılmak IHD'nin geldiği noktaya gönmek açısından öğreticidir.

TMMOB ise bugüne kadar ciddi anlamda bir demokrasi mücadelesinde yer almış değil. Pratiği "demokrasi" lafazanlığının ötesini aşmış değil. Bünyesindeki reformist revizyonist, orta yollu, Kemalist anlayışları onu düzenin bir unsuru haline getirmiştir. Bürokratik ve statüko bir aygıt durumunda.

DİRENİŞ VE BASKALDIRI PLATFORMU OLUŞTURULMALIDIR

Ülkede giderek şiddetlenen sınıf savaşımı ve kabaran toplumsal dalga egemenlerin her türlü aşağılık saldırılarıyla karşılaşmaktadır. Saldırıların hüyesine perşanlaşmış bir süreçte başta MLM'ler olmak üzere tüm devrimci-demokrat güçlerin ortak bir platform etrafında bir araya gelmeleri zorunludur. Topyekün faşist saldırılara karşı topyekün kitlesel militan bir karşı koyuş zorunludur. Ancak bu karşı koyuşun zemini sınıfın ve emekçi kesimlerin her türlü hak ve özgürlüklerinin korunması, yeni hakların kazanılması, faşist TC'nin ve uşaklarının her türlü uygulamasının etkisizleştirilmesi olmalıdır. Siyasal iktidardan teşhiri olmalıdır. "İstikrar paketi" olarak lanse edilen terör, zam, zulüm paketinin tüm sonuçlarına karşı, işkence, katliamlar, işçi kıyımı, sendikasızlaştırma vb. her türlü faşist saldırılara karşı Direniş ve Baskaldırı Platformu oluşturulmalıdır.

Toplumsal baskaldırıyı düzen sınıflarına hapseden ve boğan değil onun önünü açan, üretimden gelen gücü kullanılmasıyla, üretimi durdurun, meydanlara taşıyan, düzenin kurumlarına ve temsilcilerine yönelen ve TC'ye geri adım attırarak yaptırımlara basırm bir militan eylemsellik geliştiren bir Direniş ve Baskaldırı Platformu oluşturulmalıdır.

Hem TC'ye hem de onun sınıf içindeki ajanlarına, uşaklarına unutamayacakları darbeler vuran ve darbeler vurdukları siyasal iktidar ana hedefli bilinç döndürümü yapmayan, bilince sızması yaratan eylemlerini esas alacak Direniş ve Baskaldırı Platformu'na ihtiyaç vardır. Sendika ağalarının, gerici-faşist-sarı sendikaların gerçek yüzünü teşhir edecek ve onların ne kadar işçi düşmanı ve faşizmin uşağı olduklarını bizzat kitlelerin pratiğinde kitlelere gösterecek bir platform gereklidir.

TC'nin ve uşaklarının her türlü saldırılarına karşı sınıfın ve emekçilerin çıkarlarını koruyacak olan üç beş sendika yöneticisi değil, bizzat kitlelerin gücünü harekete geçiren sınıf sendikası anlayışı olduğunun bilincineyle; kitlelerin kabaran öfkesini, kinini mevcut siyasal iktidara yönelen ve eğiterek örgütleyen bir Direniş ve Baskaldırı Platformu'na ihtiyaç var.

İşçi sınıfının sendikaların, DKÖ'lerin, öğrenci gençliğin, kamu çalışanlarının, Emekçi Kadınlar hareketinin, aydınların, Sosyalist Basının en tutarlı ve militan kesimlerini bağrında taşıyan ve giderek pratik içinde genişleyen bir Direniş ve Baskaldırı Platformu'na ihtiyaç var.

Kürt ulusal hareketi ile dayanışma içinde olan, Kürt halkının katliamlarına, sürgünlerine sessiz kalmayan, zorunlu askerlik yasasına karşı tüm eğilimleri bağrında toplayan bir platform gereklidir.

Bunda demokratik alandaki; başta MLM'ler olmak üzere tüm tutarlı, radikal devrimci-demokrat güçler yer almalıdır.

Direniş ve Baskaldırı Platformu'na çizdiğimiz bu genel hatlar sendikalarda, DKÖ'lerde, sosyalist basında, fabrikalarda, sentlerde, orta ve yüksek öğrenimdeki tüm MLM'ler tarafından formüle edilerek tüm devrimci-demokrat güçlerle genişletilerek bütünlüklü ve somut hale getirilmeli ve zaman geçirilmeden pratik örgütlenmelidir. Sürece müdahale etmenin, sahte "demokrasi platformu"nu ve faşist saldırıları etkisizleştirmenin yolu buradan geçer.

Direniş ve Baskaldırı Platformu sendika ve dernek bürokrasisini aşarak, kitlelerin üretimden, sınıfsal konumundan gelen muazzam gücünü seferber etmeyi ve bunu taleplerinde yaptırım gücü olarak kullanmayı temel bir yöntem haline getirmelidir. Mükemmeliyetçi anlayışlardan kaçınılmalı ve kitle kuyrukçuluğuna düşülmemelidir. İlk başlangıç, ilk adım belki yetersiz olabilir. Başarısız da sonuçlanabilir. Ancak her şeyin pratik içinde ve ilk adımdan sonra gelişip güçlenoçoğine ytrekten inanamak gerekiyor. Atılan ilk adıma giderek kitlelerin adınlarını, giderek çevremizdeki diğer güçlerin adınılarını dahil etmeyi hedeflemeliyiz.

Bugün yapılması gereken çok şey vardır. Öncelikle yapılması gereken burjuvazinin mevcut saklılarına karşılık pratik adım atmaktır. Atılması gereken adım bireysel adım olmamalıdır. Örgütü ve kitlesel adınlar atılmalıdır. Tek tek iş kolları düzeyinde değil, bütün iş kollarını kapsamalı. Sadece işçileri değil, "istikrar paketi" olarak sunulan terör, zulüm, işsizleştirme ve katliam paketinin muhatabı olan ve bundan birinci dereceden etkilenen tüm kesimlerin, (öğrenci, memur,kadın, sendikacı, işçi, DKÖ'ler, esnafılar vb. vb.) ortak Direniş ve Baskaldırı Platformu etrafında bir araya gelmeleri ve kitle güçlerini tek bir noktadan seferber etmeleri gerekiyor. Fransa örneğinden ders çıkarılmalı ve bunun yaptırım gücünden öğrenilmelidir.

MLM'LER İLK ADIMI ATMALIDIRLAR

Direniş ve Baskaldırı Platformu için ilk adım önemlidir. Peki bu önemli ilk adımı kimler atacaktır? Bunu mevcut statüko, reformist, revizyonist anlayışlardan bekleyebilir miyiz? Beklemek hayaldir. Zira onlar için mevcut durumun korunması bir yavaş biçimi haline gelmiştir. Düzenin korunması kendi çıkarlarının korunmasıyla özdeşleşmiştir. Kendi varlığı ve konularını devletin varlığına bağlıdır. Bunun görülmesi gerekir. O halde mevcut durumu bozacak ve ilk adımı atacak olanlar elbette MLM bilincine donanmış proleter devrimcilerdir. Buldukları her alanda sınıf ve öncünün ihtiyaç duyduğu mücadele taktiklerini üretecek (alanlara ilişkin) ve bunları pratikte kitlelere mal ederek uygulayanlar ve buna ytrekten inananlar ancak ilk adımı atabilirler. İlk adımı atmak önemlidir. Statükoyu parçalamak önemlidir. Bununla kitlelerle MLM'lerin bizzat pratik içinde buluşması, kucaklaşması sağlanacaktır. Siyasal iktidar ana hedefli öncünün düşünmelerinin pratik içinde kitlelere yön vermesi imkanı yaratılmış olacaktır. MLM'ler bu muazzam imkanı hem yaratmalı, yaratılanı ise örgütleyerek öncünün bünyesinde, yol göstericiliğinde iktidar mücadelesine kanalizet etmelidirler. Bugünkü ortam buna muazzam derecede elverişlidir. Şimdi MLM'lerin büyük bir politik ataklık, sabır, özveri ve önderlik misyonuyla daha seri, daha yoğun bir çalışmaya başlamaları gerekiyor. Tarihsel ve toplumsal süreç bizlerden bunu bekliyor. İlk adım atılmalıdır.

Topyekün Saldırıya Karşı Topyekün Direniş ve Baskaldırı Ruhunu Geliştirelim. Hürsüz Devletin "İstikrar Paketi" Terör, Zam Zulüm Paketidir.

Hürsüz Devletin "Paketini" Başına Çalmak İçin Gücümüze Gösterelim

Türkiye haraç-meizat satılıyor!

Sonunda paketi açtılar. Yaşanılan ve yaşanacakları özellikle Özgür Gelecek'in son sayılarında anlatmıştık. Bu nedenle beklemediğimiz bir şey değildi. Hatta bunun seçimlerden sonrada açıklanacağını söylemiştik. Ve böyle bir paketin uygulanması için emperyalistlerin para kuruluşları (IMF vb.) tarafından "acı ilaç"ın halka icrılması için değişik dönemlerde boyalı basında yer alıyordu.

890 Milyar Lirası para bulunamadığından verilemedi. Protesto faksları dış piyasadan TC'ye aktı. Uluslararası Rating Şirketleri haklı olarak kredi notunu (BB'ye) yatırım yapılamaz (Spekülasyon) kademesine düşürdü. Peşinden bir kademe daha düşürdü. Ve TC ekonomisi riskli kategorisine düştü. Özal'ın söylemiyle "kredi libanımız" eksildi.

Fakat buna rağmen borçların vadesi gelmeye devam ediyordu. Emperyalist-

asyonla bankaların 100 trilyonluk "açık pozisyonu" nu devlet üstüne aldı. Tabii faturasında emekçilere kesiliyor. Son olarak Eximbank'a 1 Milyar dolar verildi, ihracatçılara teşvik, faturası'nda halka.

İşte zamlar; akaryakıt % 80, sigaraya % 90, içkiye % 100, şekere % 60, çaya % 70, PTT hizmetlerine % 75, Zeytin'e % 35, kâğıda % 95, Çimento ve demire ve daha nicelerine zam. Oysa daha 20 gün önce yine böyle yüksek oranlarda zam yaşıyordu. Görünen o ki "fiyat dondurulması" demagojisine rağmen zamlar artacak. Zira sektör birbirine bağlı, biri zam yaparsa, diğeri de yapacaktır. Şekere zam olurda çaya olmaz mı? Çaya olurda una olmaz mı? Una zam gelirdi ekmeğe olmaz mı? Demirciliğe zam olurda kiraya zam olmaz mı?...

İşin diğer bir boyutuda düşük ücretlerdir. (Öretlerin düşüşünü 4 milyondan iki milyona düşüş şeklinde algılamayalım. 4 Milyon'a alınacak şeylerin artık 8 Milyon'a-zamlar, enflasyon vb. alınabilir, olması şeklindedir.) Bu ülkede elde edilen artı-değer oranının şiddetlenmesi, artmasıdır. Emegün üretkenliğini teknolojiyi arttırmayan komprador burjuvazi bu yöntemi sıkça kullanır. Bu sömürünün yeşinleştirilmesidir. Burda amaç düşük maliyetle üretime geçebilmek. Artı-değer ortaya çıkarmak, ülke zenginliklerini ortaya çıkarmak ve emperyalistlere olan borcunu ödemektir. Bu anlamda uygulama olanağı bulursa ileriki süreçte yeniden üretimdeki daralmanın genişlemesi ve ihracatın artması sözkonusu. Zira Dolar arttığında ihracatçılar göbek atıyor.

Yalın EREZ (TOBB Başkanı): "Paketin başarılı olmasının durumunda gelişmeler bile düşünmek istemiyorum". "Başarılı bir amaliyattır."

Okan OĞUZ: (Türkiye İhracat Meclisi

emekçiler tüm bu uygulamalara karşı çıkmada imkan tanımasa ne olacak?

Şu an gerek duyulmasa da ileriki süreçte çeşitli bahanelerle darbe gündeme gelebilecek. Nitekim Çağlar ve kimi burjuvalar bu uygulamaların hayata geçirilmesi için Demirel başkanlığında MGK aracılığıyla devleti yönetmesi talepleri hal hazırda var. İlerde bu Refah veya terör bahane edilerek tıpkı 80 AFC gibi bir müdahale gündeme gelebilir. Zaten tüm bütçe kalemlerinde bir gider azalışına gidilince Savunma Sanayiinde bu tam tersi oluyor. Savunma Sanayii Destekleme Fonuna (SSDF) son zamlarlarda zam geldi. (Bakınız Tablo-2)

Bu durumu en güzel burjuvazinin duvar yazılan ifade ediyor; BÜTÇE HALA AÇIK...YATANINI SEVEN İKİ DUBLE FAZLA İÇSİN..."

Ve zaten bu nedenle komp. burjuvazi hiç muhalefet istemiyor. Değil muhalefet, kükler arası dalaş bile istemiyor. Sabancı çıkıp "muhalefet doğal olarak o görevini yerine getirecek. Fakat sorumluluğunu bilsin, ağızından çıkan laflara dikkat etsin" derken, bazıları "muhalefet yapılmaz" bile diyor. (3) Evet haraç-meizat Türkiye satılırken kirlı savaş, iç savaş için fonlar ayırmaya devam ediyor. Hiçbir keşinti yok. Oysa sağlık, eğitim vb.lerinde sürekli düşüş yaşanıyor.

Tüm bunlar yaşanırken fakirleşme tablosunuda inceleyelim. (Bakınız Tablo 3)

Buna ek olarak şu rakamları görelim. İki ayda devalüasyon % 150'yi geçti. Dolar 16.500'den 40.000 küsürlerde (4), Mark 8.000'den 18.000'lere fırladı. (5) Mart ayı itibarıyla üretim durdu. Avrupa'nın altıncısı denilen (6) Arçelik dahi üretimini durdurdu. Olan yine işçilere oldu. İşten atılmalar ücretsiz vb. oldu. Yenileride gündemde. Çiller 76 bin işçiyi kapı

Son	Bes	Yıldı	Dış Borçlar (Milyon Dolar)			
	1988	1989	1990	1991	1992	1993
VADESİNE GÖRE	40.722	41.751	49.035	50.489	55.592	59.381
KISA VADELİ	6.317	5.735	9.500	9.117	12.660	13.385
ORTA-UZUN VADELİ	34.305	36.006	39.535	41.372	42.932	44.896
BORÇ ALANA GÖRE	40.722	41.751	49.035	50.489	55.592	59.381
ORTA-UZUN VADE	34.305	36.006	39.535	41.372	42.932	44.896
Konsoide Bütçe	20.746	21.213	23.660	25.143	25.789	27.004
Diğer Kamu Sektörü	12.034	13.182	14.077	13.977	13.950	14.004
Özel Sektör	1.525	1.606	1.789	2.252	3.184	3.389
KISA VADE	6.417	5.745	9.500	9.117	12.660	14.485
Merkez Bankası	1.830	799	855	557	572	633
Ticari Bankalar	2.767	3.118	5.373	5.216	7.157	8.097
Diğer Sektörler	1.820	1.828	3.272	3.344	4.931	5.755

(*) Haziran Sonu (Geçici)

TABLO 1

Böylesine pervasız bir sömürü, böyle-sine ülke zenginliklerinin ve halkın emperyalizme peşkeş çekilmesi ancak komprador burjuvazi tarafından yapılabilir ve yapıldı.

ÖZGÜR GELECEK'in 21,22,23,24 sayılarında gelişmeleri tek tek nedenleriyle ve sonuçlarıyla anlattığımızdan buraya nasıl geldiğine tekrardan girmeyeceğiz. Bugün sadece ekonomik verilerden yola çıkarak yapılmak istenilenleri ayuka çıkan demagojiler arasında ortaya çıkmaya çalışacağız.

Önce T. Çiller'in Karayalçın'da yanına aldığı 5 Nisan'daki konuşmasına girelim. Özellikle en son 1-2 Nisan'da (1) IMF'nin son talimatıyla açılan ve tarihe 24 OCAK kararları gibi 5 Nisan kararları olarak geçecek olan bu konuşmasında Çiller yaşananların sebebini açıklarken, "Toplam borçların ana para ve faiz ödemeleri 104 civarındadır. Yani bütün gelirlerle sadece borç ana parası ve faiz ödemeye kalksanız, bugün itibarıyla gelirlerimizin tümünden çoğu ipotek altına alınmıştır..." diyor. Biz bunu geçmiş yazılarımızda "Anasının karnındaki cenin bile emperyalizme borçlu" şeklinde değerlendirmiştik.

Konuya özellikle burdan giriş yapıyoruz. Bu yapılan tüm demagojilere rağmen yaşanan krizin, sömürünün ve talanın gerçekliğini ortaya sermektedir. (Kompradorların sıkıştığını daha Ocak ayında söylemiştik.) Bunun için Çiller'in satılığı bile kar etmedi. Borçların vadesi dolmuş durumda ve emperyalistler inatla istiyorlar. Çünkü onlarda bunalımda. Özellikle bugün dünyada yaşanan "azalan kar oranı" krizi elbette Türkiye'de yansımaları bulacak ve bugün Türkiye'de yaşananların asıl nedeninde budur. Yani, emperyalistler soğuklan üstüne Türkiye'de ki uşakları hapşırır. (Bakınız Tablo 1)

Bu tabloda özellikle dikkati çeken kaba-ran dış borçların yanısıra kısa vadeli borçlanmanın oranının artmasıdır. 1988 ve 89 yıllarında 6 Milyar 417 ve 5 Milyar 745 Milyon Dolar olan kısa vadeli borçların orta ve uzun vadeli borçlara oranı % 16-17 iken 1993 Haziran ayı itibarıyla 14 Milyar 485 Milyon Dolarla % 30'ların üstüne çıkıyor. Bu tablonun '93 Haziran ayı için geçerli olduğunu bilirsek ve buna birde ondan sonraki süreçteki, son krizim eklersek dış borçları artık siz tahmin edin.

Nitekim Mart ayı başlarında yani şu an % 38,8, % 6,1 ve % 24'lük devalüasyonlar öncesi dış borç 70 Milyar dolardı. Bu borç durduğu yerde 1,7 katına çıktı. TL ile borç iki katrilyon 380 trilyondur. (2) Ve tüm bunların üstüne devlet vadesi gelen borçlarını ödeyemiyor. Daha Aralık ayının sonlarına doğru vadesi gelen dış bor-

çlere yeniden borçlanmaya gittiler. Yalnız bu sefer kredi notu düştüğünden borçlanma faizini 0,3 oranında yükseltti emperyalistler. Bunların başında da ABD geliyor. Ki bu borçlanma faizinin oranının artışı son iki kredi notunun kırılmasından önce idi. Herhalde bir iki kademe daha artmıştır borçlanma faizi.

Emperyalist borçlanmaya en güzel örnek Japonya'dan gelen 725 Milyar Dolar kredidir. Gelen bu para vadesiz olan diğer dış borçlara kullanıldı. Tofaş yine emperyalistlere satılarak (Türkiye'den önce ucuzluğuna rağmen alan çıkmadı ancak 8'de biri Türkiye'de- 57 Milyar-satılabilirdi.) Elde edilen gelir (!) emperyalistlerin borç faizinin ödenmesine verildi. Tüm bu ödemelere rağmen dış borç durduğu yerde habire artıyordu. İşte o zaman IMF dayattı "acı reçeteyi." Burjuva basın bunun propagandasını yaptı ve Çiller'de hayata geçirdi, geçiriyor.

Borçlar ödenecekli de nasıl? Elbette ülkeden elde edilecek gelire. Çiller'in de-yişiyile "47,6 trilyon açığımız var. Bunun 16,3 trilyonluk bölümü gelirleri yükselte-rek ve 22 trilyonluk kısmında giderlerde azaltınlarla 9 trilyona düşüreceğiz."

Yani, 16,3 trilyon zamlar, özelleştirmeyle, ücretsizleştirme, vergilerle... halktan 22 trilyon lira ücret ve maaşları vermeye-rek ve hatta işten atarak, eğitim ve sağ-lıktan kısarak sübvansiyonları durdurarak vs.

Başka... "zenginlerden vergi alacağız" diyorlar. Vergi almaları bir yana üstelik para veriyorlar. Nitekim ilk 13,6 devalü-

	Fiyat Artışı (Zam)	Savunma Sanayii Payı	
Maltepe	6.000	11.500	200
Marlboro	21.000	35.000	200
B. Raktı	60.000	115.000	200
Viski	175.000	350.000	1000
		100	750

TABLO 3

Başkanı): "Aldığı kararları uygulasin önemli olan bu."

Ali İhsan İLKBAHAR (Otomotiv Sanayi Derneği Başkanı): "İstikrar Paketi'nde yer alan hedefler doğru, ancak uygulamalar programa göre yapılmalı"

Sedat ALOĞLU (İktisadi Kalkınma Vakfı Başkanı): "Ekonomik tedbirleri destekliyoruz, tavisiz uygulanırsa hedefler gerçekleşir."

TUSİAD: "Bu son barutumuz, başarılı olmasın için destek vermeyiz gerekiyor"

Uzayir GARIH (Alarko Başkanı): "Olumlu işaretler var."

Şayet paket uygulama olanağı bulamazsa ne olacak. Uygulanamamasının tek sebebi emekçiler olacaktır. Yani pakete kompradorlar destek verirken

dışarı etmek için uğraşılıyor.

Halkın cebinde kuruş yok. Buna rağmen iş yok. Enflasyon % 100'ü sollayacak gibi görünüyor.

Asıl ONAY yaşanan süreci güzel değerlendiriyor. Bakın ne diyor: "Hamuzun dibinde delikler olduğu için su kalmamıştır, şimdi yukardan su dolduruluyor (emekçilerden sömürüyle, zamlar elde edilen gelirler bn.) ancak aşağıdaki delikler (emperyalist borçlar ve faizleri bn.) kapanmış değil"

Bir IMF yetkilisinin sözünü anımsayalım. "İnsanlığın tükellerin icadından sonra bulunduğu en büyük buluş, ülkeleri borç batağına sürüklemektir."

Dipnotlar

1. Cumhuriyet Gazetesi... 5 Nisan tarihli manşetinden.

2. En son 6 Nisan tarihli gazetelerde bu katrilyonluk borç artışına değiniliyor. "Hürriyet"

3. "Yüksek Faiz ve Sömürünün Katmerleşmesi" Özgür Gelecek 1-15 Mart tarihli 23 sayısında çıkan başlıklı yazıya bakınız.

4. DÖVİZ'in fiyatının artış hızına yetişmek mümkün değil. Nitekim yazıyı kaleme alırken 32 bin olan dolar son anda 40 bin küsüre fırladı. Değerlendirmeleri son anda yazıya alabildik.

5. Bundan sonra döviz kurumu 10 bankanın değerlendirmesinde belirleyecekler. Bu 10 banka şunlardır. Akbank (Sabancı Holding), Garanti (Doğuş Holding), Koçbank (Koç Holding), Tütün bank (Yaşar Holding), Yapı Kredi (Çukurova Holding), İş Bankası (Kamu), Vakıflar Bankası (Kamu), Ziraat Bankası (Kamu), City Bank (Yabancı), Osmanlı Bankası (Yabancı).

6. İhracata Yönelik Sanayileşme ve Darbeler" 16-31 Mart 24 sayılı Özgür Gelecek'e bakınız.

Yılbaşında 1 Dolar Ne alıyordu şimdi Ne Alıyor

Ürünler	Yılbaşında	Şimdi
Sigara	16 tane marlboro	24 tane
Benzin	1,9 litre	2,9 litre
Ekmeç	5 Adet	6 Adet
Otobüs bilet	3 Adet	5 Adet
Sabun	3 adet	4,5 adet
Yarım Ekmeç Döner	1 adet	1,5 adet
Yumurta	16 adet	18 adet
Gazete	2 det	2,5 adet
Pirinç	1 Kg. 153 gr.	1 Kg.388 gr.
Çay	250 gr.	416 gr.
Şeker	1.363 Kg.	2 Kg.
K. Mercimek	1.666 gr.	2,83 gr.
Peynir	214 gr.	312 gr.
Diş macunu	1 tüp	1,5 tüp
Kalorifer yakıtı	5,6 Lt.	8,4 Lt.
Süt	3,5 şişe	5,5 şişe
Ayran	5 bardak	6,5 bardak
Bulgur	3,5 paket	5 paket

açıklama: Bu tablo 23 mart tarihidir. Dolayısıyla bu tarihten sonra yaklaşık % 80'lik devalüasyonda eklenebilir ve yeniden oluşturabiliriz.

TABLO 2

Muzaffer Oruçoğlu'nun Burnswick Arts festivalde yaptığı konuşmadır.

Bayanlar baylar,

İneami bir gül ağacına benzetirsek küfür bu gül ağacının dikenidir. Babam, 1930'lar da devrimden kaçmış Kafkasya'ya bir kulaktı. Derdi ki, küfür şeytanın en kevdiliği şaraplar. Bu şarabın özünü dünyada sadece Kafkasya'da yetiştirir. Şeytan bu şarabı sevdiği insanlara sunar, toprakları yaratılanlara değil, atıştan yaratılanlara verir. Benim köyüm ve öğretmenim olan bir başka Kafkasyalı ise, küfürün dünyada ilk kez Kafkasya topraklarına düştüğünü ve dünyaya buradan yayıldığını söylüyor. O'na göre Prometheus ateşi tepirlenden çalın insanlara verdiği an gökyüzünden küfür tufanı boğandı, Kafkas dağına.

1971 askeri darbesi döneminde babam 500 sayfalık romanını sobaya atarak yaktı. O zamanlar ceza evindeydim. Beni görmeye geldiğinde romanı neden yakmışsın sordum. Aramaların ve ev baskınlarının sıkı olduğunu, korktuğunu, romanda devlet büyüklerini karşı sarfedilmiş küfürlerin olabileceğini söyledi. Nerden çıkarıyorsun küfür olduğunu, okudun mu? diye sordum. Okumadım ama bir Amerikalı beygür sayfa küfürü yazamayacağına iddia etti. Hatta askeri darbenin, parlamentodaki bir Kafkasyalı milletvekilinin generallere küfürlerini yüzünden çıktığını söyledi. Bunları söylerken gayet ciddiymiş. Onun için tartışmayı uzatmadım.

Üç yıl sonra darbesiler gitti, seçim oldu, sivililer geldi. Ama askeri cezaevinde olduğum için yazdığım roman bölümlerini koruyamıyordum. Aramalarda alıp götürüyorlardı. Gizlenmesi kolay olduğu için şifre yazmaya başladım. Askeri darbeden dokuz yıl sonra yeni bir askeri darbe söylentileri başladı. Türkiye'de her on yılda bir askeri darbe olduğu için bu normaldi. Tabii biz stasya mahkumları da, darbenin ne zaman olacağını cezaevinde tartışmaya koyulduk. O günlerde annemle babam görmeye geldiler beni. İkinci annemle görüşümü sordum. Keşfe girerken darbe olmaz dedi. Daha önceki iki askeri darbenin baharda yapıldığını, bu darbenin de onuncu yılında, baharda yapılacağını söyledi. Babam, her zaman yaptığı gibi, annemin görüşlerine katılmadı. Babama göre askeri darbe, bahardan önce gerçekleştirilecekti. Çünkü darbeleri yapan Ankara'daki 100 tank tugayının komutan yardımcısı Kafkasyalıydı. Mecliste çok kavgalar ve küfürleşmeler oluyordu. Bu Kafkasya kökenli komutanın mecliste şifreleri vardı. Bu şifreler, milletvekillerinin generallere küfür etmediklerini tesbit etmeye çalışıyorlardı. Kafkasya kökenli bir milletvekili generallere haylice küfür etmişti. Babama göre, köklü Kafkasya'ya dayanan bir komutan bu kadar küfürle daha fazla sabredemezdi. Üstelik bir Kafkasyalı sert iklim şartlarına alışkın ve baharı pek önemsemezdi.

Darbeden önce cezaevinden kaçmayı kararlaştırdım. Her askeri darbe, biz mahkumlar için dayak ve küfür demektir. O zamanlar okuduğumuz kitapları quvallara doldurarak gelen yakınlarımıza veriyorduk, götürüyorlardı. Gardiyanlar bu kitap quvalları pek aramıyorlardı. Arkadaşlarımızdan birisi bu kitap quvalının içinde kaçtı. Ben de aynı metoda kaçmak istedim. Plastik quvala girdim. Rüzgârı kitapları kapladılar. Götürecek gardiyanlara teslim ettiler. İki önemli kapıdan sürtükleyerek geçirdiler. Üçüncü kapıda quvalı yani beni, götürmesini için gördüğümün altına yüklediler. Türkiye'nin gardiyanları

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Çoğu doğru azı yalan

den birisi, "Kitap değil de boğa boku doldurmuşlar sanki bu quvala" deyince görüncem güldü, gülmeye geçtim, gevşeyince quvalı taşıyamadım düşürdüm. Kuşkulandı arayınca beni içinden çıkardılar. Bu olaydan üç ay sonra yirmi kişiyle birlikte kırk mermeli bir yoraltı tüneli kazdık. Kaçacağımız gece nöbetçi askerin ayağı, tünelin çıkış deliğine girince kaçış planımız açığa çıktı.

O yıl babamın bilimsel tabihli doğrulandı, general anamın baharın beklemeden darbe yaptılar. Darbeden üç yıl sonra babam öldü. Anam durumu bana bildirmek için cezaevine geldi. Ölümünün sebebi sordum. Babamın bir küfür yüzünden öldüğünü söyledi. Ölmeden bir gün önce, "Bu küfür, bu gelinin onuncu küfürüdür, yüreğim bu kadar küfürle dayanamaz" demiş anneme. Yeryüzünün hayal dünyaya zengin en son Öblovoydu babam. Küfürün değeri ne ve döndürücü gücüne inanan garip bir adamdı.

Generaller, darbeden önce yayımlanan iki kitabından dolayı toplam onbir yıl ceza daha verince yükümlü ayrılaştı. Bir eşek sabryla effa kadar yatacak zorun da kaldım. Tabii hayal dünyamda birer kez kaçtım cezaevinden. Afia birlikte özgürlüğüme kavuşacağımı sanıyordum, cezaevinin dış kapısında kelepçeyle doğruca askere götürdüler. Küfürün ve dayağın bol olduğu bir mahkumun tufek bölüğüne verdiler. Bölüğe on çok küfredenlerin başını, Kafkasya kökenli müstakim bir Gürcü onbaşı çekiyordu. Geldiğimin yitiriniği gördü onbaşıya dedim ki, "Ben bu kadar küfür çekemem" Onbaşı bağırdı, "Bu küfürleri yitirmek zorundasın. Onun yıl ceza yutan bu küfürleri bağlanmasın yumurta gibi yutar" dedi. Küfürleri yutmadım. Onbaşının bu sözünden yirmi gün sonra kaçtım. Türkiye'de Yunanistan arasındaki Meric Irmağı geçtim. Atina'ya gittim. Yunanistan'ı çok sevdim. Gözme aşkı başladı bende. Cezaevinden tam dünyaya açılma aşkı. Sınırları geçmek zordu ama Türkiye'ye dönen bir arkadaşımın Yunan mekânlarından aldığı İtalya pasaportuyla, Atina'dan Doğu Berlin'e geçtim 1988'de. Doğu Alman polisi, pasaportun bana ait olmadığını söyledi ve garip bir yerden beni batıya geçirdi. Hatıda aç kalınca, bir arkadaşımın yapıp sergi düzenlemeye önerdi. Türklerin ve yabancı dögmanlarının yoğun olduğu bir semitte bir galeriyi arıyışık. Arkadaşım, dağıtlarını sergiyi basıp tablolarını parçalayabileceklerini söyledi. Çünkü bu semitte herkes herkece karşıydı. Bu semitin mavı gökyüzünde şöyle bir şair yazıyordu:

Kardeşime karşıyım
Kardeşim ve ben, kuzenimize karşıyız.
Ben, kardeşim ve kuzenim komşulara karşıyız
Tümünüz yabancılara karşıyız.
Sergiyi gelen sığınan Almanlar, resimlerin çok uzuz olduğunu, boyutları kömür tozu kokan Türk ip-

çileri ise çok pahalı olduğunu söylediler. Yaşlı bir işçi kadın, tabloların güzel ve ucuz olduğunu söyleyince moralim düzeldi. Anadolu kadınlarının nazif, güzel, ince el işlerini anmsadım. Türbanlı işçi kadın, 13 numaralı tablounun önünde durdu, "Ben bu tabloyu çok sevdim, alıyorum" diye bağırdı. Çantasından 13 mark çıkarıp cebime sokunca Almanya'da aç kalacağımı anladım. Kadın, masanın üzerindeki fiyat listesini almama, tablounun numarasını, fiyatı sordum.

Rudyard Kipling'in bir sözünü anmsadım:
"All things considered there are only two kinds of men in the world those that stay at home and those that do not."

Almanya'da fazla kaldığım inancıyla, benim olmayan pasaportumla Fransa'ya geçtim. Paris'te İtalya ettim. Fransızlar iki ay içinde bana pasaport verince, bu pasaportla bir yılda dokuz Türkiye gezdim. Gözme doyamıyordum. Geziğe de gidiyordum. Gözüm uzak yerlere dikmişti.

Nasıl olduysa birden bire Avusturya'da buldum kendimi. Kıtayı öğrenmeye çalışırken Ford'ta çalışan bir işçiyi tanıdım. Kafkasya kökenliydi ve adı Muvaffak'tı. Muvaffak Türkiye'de başkanı anlamına gelir. Beni evine davet etti, gittim. Karısı çocuklarına, çocukları birbirlerine küfredip duyuyorlardı. Muvaffak'ın ağzından çıkan kelimelerin yüzde otuz küfür kategorisine giriyordu. Bazen kendi adını çaktıran kelimeler de dökülüyordu ağzından. İngilizceyi kısa zamanda nasıl öğrenebileceğimi sordum, çok kolaydır dedi. Riden geldiğince çok kelime ezberlemem gerektiğini söyledi. Gramerin ve telaffuzun önemli olduğunu söyledi. Hayır dedi bunlar pek önemli değil. Ezberlediğin kelimeleri yan yana getirirsin mi işi bitirirsin. Avusturya'da çok yabancı işçi var, artık Avusturyalılarla bile bunların konuşmalarına alıştılar. Hatta bazı Avusturyalılarla, sağdan İngilizcelemlerini bırakıp bunlar gibi konuşmaya başladılar. Elli yıldır bu ülkede yaşayan yaşlı İtalyan kadınlarının bile "I go" diyemediklerini "me go" diye konuştuklarını anlattı bana hayret ettim. Sonra son bir örnek verdi Muvaffak. Karım din süzgeç almaya gitti dedi. Süzgeç Shop'ta araması bulamamış. Oradaki bir görevli şöyle tarif etmiş, "maaroni stop water by by" deyince görevli anlamış, gidip süzgeç getirmiş.

Muvaffak'ın dokuz çocuğu vardı. Ev arı kovana gibi uğulduyordu. Çocukları susmaları için sık sık oda diye bağıran baba, evindeki kargaşasını parlamentodaki kargaşadan daha fazla olduğunu söylüyordu. Çocukların, Muvaffak'ın adını andırın kelimeleri sık sık birbirlerine söylemeleri dikkatimi çekti. Kelimenin anlamını sordum. Avusturya'da Ford işçilerinin çok kullandıkları bir küfür olduğunu söyledi. Başından geçen bir olayı anlattı.

Avusturya'ya ilk geldiklerinde, Coburg'da kiralık ev aramaya çıkmışlar. Kıbrıslı bir tercüman ve karısıyla birlikte bir kiralık eve bakmaya gitmişler. Ev Ford'da işçilik yapan bir Osmanlımış. Evi gezdikten sonra kiralık evi göstermiş ki, Muvaffak this kitchen is very small. Ama bunu Türkiye'de söylenmiş ya da söylemiş ki, Muvaffak bu mutfak çok ufak. Kadını dinleyen ev sahibi Ozi, Kıbrıslı tercümanın kulağına what kind of fucking language is that, diye fısıldamış.

Muvaffak'tan Avusturya hakkında bilgi aldım. Bu kutada zenginleşme hırsının zayıf olduğunu söyledi. Kutada yaşayan insanların Azeriler gibi önce konuşup sonra düşündüklerini, Kutaba aşkı ve küfürü sevdiklerini, gelmekle iyi ettiğini ileri sürdü. İhtekli cözümlere gitmemi önerdi.

AMATÖR TİYATROLAR ÇEVRESİ
27 MART DÜNYA TİYATROLAR GÜNÜ BİLDİRİSİ

Tutuşan Perde

Yeni Dünya Düzeni bir kukla olarak görünce istiyor tiyatro sanatçısını. İpleri de hazır. Ölü askerlerin postallarıyla çözülen bağlar!

Yurtdandan çok uzaklarda ölen bir askerin kafatası kendisini bilmeden çocuklarına ellerinde hiç bilmediği oyunlara aler otuyor: İkinci defa...

Kum torbaları arasında kayırgunu bırakıp, evine kaçan kertenkeleyle özeniyor askerler... Bayram yurtden canlandırırken kenin kurtuluşu için ayakları kesilen gazı hiç düşünmeden değiştiriyor madalyasını; çorap kokusuna... Ve göğsündeki yakırdayan madalyalarıyla dünyanın en aptal kuşunu yakalamak isteyen general geçiyor önünden!

Hiçbir genç kız taşıyor kolyesinde sevgilisinin fotoğrafını... Ama ölümlü sayfalara oyulmuş bir aşk romanının içine gizliyor tabancasını.

Artıyor kara çarşafın yurtden her köşesinde. Neden olacak; siyah boyanıp, kadınlara giydiriliyor yakılan. Sincenelerden geriye kalan önce beyaz perde!

Yaşlı bir devrimci düşündürüyor hiç ağzından "Özgürlük" kelimesini... Ve yurtden önce bir bardak su yurtden demize bırakıyor takma dişlerini.

Bir sanat yapıtına "Bunu ben de yaparım" anlayışıyla bakanların tiyatroları sonunda, 37 güzel martı ezildi, Sivas karayolunda. Katil arabasının plakası alınmadı ama kapısında

da şu yazıyordu: "Resmî Hizmet Mahsusur"... Arka camında ise bir yazı: "Huzur İstandı"

Yoksa siz, işkence gören, vatan dışkıtan çıkarılan, kitapları toplanan, para cezasına çarptırılan, konserleri, oyunları söyleşileri yasaklanan, resimleri sergiden kaldırılan sanatçıların yakılmasıyla kıyanetin kopacağını mi sanmıştunuz?!

Sivas katliamında tutuşan Madımak Oteli'nin değil, tiyatroların perdeleriymiş... İşte bu yüzden hâlâ yazın perdelerimiz... Tipki yüreğümüzde hiç küllenmeyecek acılarımız gibidir!

Durun! Burakın elinizden bir Devlet Dairesi'nden aldığımız yangın kovalarına. Burakın ki, içindeki sular durgunluğundan utansın.

Bayrakları birbirine benzemese de ülkelerin bir ağızdan söyledikleri Barış çığırını söyleyelim hep birlikte, direklerine çapın iplerinin...

Amatör tiyatroya evet, ama kör tiyatroya hayır!

Dünya halklarının kardeşliği, Barış, Özgürlük, İnsan Hakları nerede? NEREDE?... NEREDE?!

Yanı mı bekliyorsunuz? Öyleyse:

PERDE!!

Sunay Akın

Erzincan'da Grup Munzur dinletisi

Erzincan/Özgür Gelecek-Erzincan dost FM radyosunun 20 mart 1994 günü Ulular Belediye Döğün Salonu'nda düzenlediği Dostluk ve Dayanışma Şölenine yaklaşık 2 bin kişinin coşkulu katılımıyla gerçekleşti. Tüm olumsuzluklara ve şöleni engelleme çabalarına karşın, gerçekleşmesi uzun süreden beri yapılmayan bu tür şölen vesilesiyle Erzincanlılar ilk kez böyle bir geceyle tanışıyor, ve büyük sevinçlerini, sevince, haykırışını çeviriyor.

Şölen salonu yerel bir sanatçının dinletisinden sonra, "Munzur Munzur..." diye tempo tutan kitlelerin coşkusuna Grup Munzur'un sahneye gelmesiyle salonda adeta

yer yerinden oynadı. Devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra konuşmacı arkadaşın Türkiye'deki düzeni teşhis edici ön konuşması ve Munzur süyünün çığırını, asilğini, çağırışını Erzincanlıların çığıklarına dolayan türkülleri, halayları "İbolar Ölmez", "Yaşasın Halk Demokrasisi", "Kahrolsun Faşizm, Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Kadın Erkek Elele Demokratik Devrim", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Kahrolsun Patron Ağa Devleti", "Sivas-Tekel-Erzincan Bak Geliyor Partizan" gibi sloganlarla Erzincanlı bir kez daha korku ve yitmiş çemberini aştı.

Kitlelerin coşkulu isteği ve slo-

ganlarıyla 18 Mayıs, Ali Haydar, İsyen Ateşi gibi türkü ve marşları, Erzincanlı, ayakta ve zafer işaretleriyle katıldı. Grup Munzur bir kez bir kez daha "And olsun, and olsun ki türkülerimizi milyonlarla haykıracağız" sözüne adım adım koğmanın sevinciyle Erzincanlıya unutulmaz bir geceyi şehitlerimizi anarak, güneş doğru, güneşi içlerini türkülerle bu kitlemize yüreğini avuçlarına alarak coşkuya kücakladı. Doğrusu gururlandık sizinle grup Munzur.

Daha sonra sahneye kendine özgü sazı ve söziyle gelen Musa Eroğlu'nun kitleye sunduğu deyişlerle gece olaylar sona erdi.

İzmir Mezopotamya Kültür Merkezi açıldı

İzmir/Özgür Gelecek- Mezopotamya Kültür Merkezi, İzmir Şubesi 19 Mart 1994'de 2 bin kişinin coşkulu katılımıyla açıldı. Binanın yetersiz kalışı nedeniyle açılışa katılan insanlar, etkinlikleri sokakta izledi.

Açılış konuşmasında, şube müdürü K. Ali Akso, "Öyle bir süreçte yaşıyoruz ki, her alanda örgütlü olmamız gerekiyor. Kürt halkının kültür ve gelenekleri sömürgeciler tarafından içi boğalılıp, tahrip ediliyor. Bu anlamda Mezopotamya Kültür Merkezi'ne sahip çıkmalı-

ız. Kürt halkına karşı yoğun bir şekilde baskıyla birlikte, asimilasyon da yaşıyoruz. Kürt kimliğini yaratılabilmek için MKM büyük önem taşıyor. Buraya halkını seven, devrimci-demokrat bütün insanlar gelip etkinliklere katılabilir." dedi.

Ardından Kürt tarihçi ve araştırmacı Cemşid Bender Kürtçe olarak yaptığı konuşmasında Newroz Bayramı'nın kutlanması ve MKM İzmir Şubesi'nin açılışının aynı zamanda denk gelmesinden büyük mutluluk duyduğunu söyledi.

DEP İzmir İl Başkanı Hikmet Fidan, MKM'ye güçleri ölçüsünde destek vereceklerini ve desteklediklerini belirtti.

Barikat, SİP, TKİH tutsakları, SBP İzmir İl Komitesi, Özgür Gelecek, Karşıyaka Hatkevi'nin günderdikleri mesajların okunması kitle tarafından coşkuya kurşlandı.

Açılış, MKM çocuk korusu ve halk oyunlarıyla birlikte büyük bir coşku ve sevinçle sona erdi. Etkinliklerin bir hafta daha süreceği ifade edildi.

Gidenler... Yani muhteşemce dönmek üzere

Nasıl da giderler bütün hayatları özlemle geride bırakıp, derin rüzgarlara Onlar.

Kırlangıçların dahi kanat açmaktan örküğü o içleri ferahlatan bulutlar diyarına nasıl uzanırlar.

Bu, nasıl bir cüretkarlıktır. Derin izler bırakıp şehirlerin ara sokaklarına, öylecene gittiler. Gittiler... Yeniden kahkahalarla gezinmek için cad-delerimizde.

En ihtişamlı bulvarların, en geniş cad-delerindeki Taklar altından gözyaşlarıyla dolu bir gururu taşıyarak geçmek için gitti Onlar.

Onlar; Bir avuçtan bin kucağa ermenin kıvancıyla yaşamak için gitti. Bütün bir ömrün sınırlanmışlıklarının nasıl da sınırlarından taşındıkları korkusuzca. Korkunç bir reddetmeler. Sınır karşı sınırsızlığın bayrağını dalgalandırmaya gitti Onlar.

Ruhları sinen ilahi söylevlerin engin deneylerini kurmanın heyecanı ile ve bize, karşı konulmaz günleri yaşatmanın aşkıyla.

tarlısız bir hüznü boğup içimizi, bu yıkıntının yadsıyarak çekip gitti Onlar.

Her giden kendi geleceğini yükledi sırtına ve öylece çekip gitti.

Büyük idealin mütevazı çocukları... Manifestosu henüz yazılan bir isyan ruhudur onları çeken. Tükenecekler, tükenmişlikleriyle başbaşa şimdi. Sahte gülüşler ve rya yüklü gözyaşları param-parça şimdiki. Özgürlükse uçup gitmiş kenin kenarlarından Onlarla.

Nasıl da çekip gittiler, muhteşemce dönmek için. İhanetleri nasıl acımasızca geride bıraktılar. Cesaretsizlikleri nasıl itelediler ellerinin tersiyle. Nasıl kuşandırlar umudu önyargısına.

Onlar, sevdanın yürüklerden beyne sıçradığı bir olun izdüşümüdürler. Çağın rengini verecek altın birer orkide her biri.

Hükmü kesilen tarihi yazıyorlar o çocuksu heyecanla. Genç kızlar ve delikanlılardır Onlar. Oralıdır, buralıdır ve suralıdır.

Dobra dobra gittiler. Giderken vedasız değildiler ve güzel ellerini neşeyle salladılar.

Geride tonezsüz ve pişmansızdılar. "Ama"ların ve "fakat"ların sığınağında yer yok artık. Bu gitmeler gitmedir işte.

Çelişkinin büyüüne kendini kaptrıp zor oyununu müthişcesine sahnelenmeye gittiler; ölümden korkmadan ve boş bir ömürden korkarak.

Her birinin kendinde saklı öyküsü. Ayrıntıları dağda saklı. Bir çalının dibine gizlenmiş geçmişi, bir sincabın kuyruğuna.

Çatışmalar çılgın sevimlilerdir. Dehşetli aşklardır her baskın.

Derin ırmakların buz gibi kollarında yüzen usta birer balıkçılar. Bizden uzak ve bize en yakındılar.

Bir kayanın ilik ellerini bağdaşlayıp, bizleri izlerler. Nefeslerini fütursuzca savururlar yüzümüze. Su bir kadının siyah geceliklerindeki tahrikkar çağrısıdır bu.

Hırçınca hırçındır o da, sakinse sakin. Pusulağı kase şahin ve altın yıldızlara taht kuran üstü başı barut kokulu krallardır Onlar.

Acları özgürlüğe kodlanmıştır ve şifresi parmaklarının ucuna.

Kasketi yan düşmüş çağla gözlü çocuğun çocuklarıdır; tanhin birer sureti. İşte öylecene çekip de gittiler taahhüt-süz. Öylecene!... Güzel sözlerin avuntusuna bırakıp resimsiz kimlikleri çekip gittiler.

Onlar, umudun menzili ve yüce dağlardan tüten hüzünlü aşk şifreleridir. Cevheri yeraltında gizli birer hazine.

En görkemli isyanların tohumlarını saçmaya, akın akın gittiler. Yazgıya karşı çıkmamanın dayanılmaz zevkini yaşamaya.

Kar yanığı tenlerinden süzülen tor damlacıkları nasıl yakar çatlak dudaklarımızı. Nasıl onun, o muhteşem çözümlüğüne gönül verilir. İmrenilmesi inancın nefesidirler Onlar.

Onlar, soven ve sevilendir. En çılgın gecelerin delicesine sevişenleri.

Dün buradan geçti onlar. Buradan geçip, yağız atlarını mahmuzladılar bozkır güzelliğine.

Durun ve dinleyin! Onların ışıklardır

kulaklarımızı yalayıp beynimize iğne gibi batan.

Seyrine doyulmaz güzellikleri yaratmaya gittiler. İnada inat didişmeye...

İkiye bölünen "bir" gibi erçektirler. Ve yivlerle setler arasında hayret verici dans etme yeteneğindedirler.

Geleceğin aşkına esir düşen onlar, özgür günlere gebe dirler; tohumun döl yolunda süzülüşüne vurgun. En olmadık direnişlerin destanlarını yaratırlardır.

Mağrur ve muzaffer bir edayla, Tiran'ların(*) günlerini zehir etmeye gittiler.

Hırpalanmayan aşk, yarım aşktır, bilirlir. Dehşetli sevgileri geride bırakıp, özlenecek bir yar olmasın gittiler. Ve her da-im anılacak aşk'tır onlar şimdiki.

Cesurane ve korkunç müjdelere getirmeye gittiler. Kalan sevgililer üzgün ve kırık güllerdir. Ama gururlu. Ve yeni gitmelerin sancısıyla yüklü.

Söz'ü bu şehirlerin kokuşmuşluğundan bırakmış, eyleme koşmuşlardır.

Üç dağın böğrüne fırlatılmıştır ok.

Bulutları içer onlar. Yıldızın en pırıltısını meze eder sofrasında. Paslanmış zincir, menzile uzanan umutla kırılır, bilirlir. Yivlerle setlerin o karanlık tüneli aydınlatır bilinci, bilirlir.

O umarsız çekip gidenler, çılgıncasına romantik ve sabırlı birer bilgedirler. Ki, bagetin ritimindeki keman kadar dikkatli, danteli oya'lar gibi özenlidirler.

Güler ve ağlar onlar; hesapsız.

Büyük yangınları severler. Mavi kızıl alevlerin harlanışında kürek kürek ölüm, kürek kürek acıdır. Büyük depremlerin kudurgan aşığdırlar. Ve kazanılacak Dünya'ya doğru koşarlar, koşarlar, koşarlar...

Ve de en sonu; Gerçekçiler çünkü imkansız isterler...

(*) Tiran: Eski Yunan'da siyasal gücü zorla ele geçiren onu kötüye kullanan kimse

Değinmeler

Ali D.Kardeş

Fikre karşı zorbalık

Mahkeme kararıyla Özgür Gelecek gazetesine 15 günlük bir kapatma cezası verildi. Polisler peşinde koşuyor. Özgür Gelecek gazetesini yayımlayan Umur Yayıncılık'ın kapılarını mühür vurup kapatmalarını mı? Sanık mahkeme Umur Yayıncılık'a kapatma cezası verdi... Oysa Umur Yayıncılık Özgür Gelecek gazetesini biriktiren Partizan (Bu arada Partizan dergisi içinde bir aylık kapatma cezası verildi) aylık dergi ve Yeni Demokrat Gençlik dergisini de çıkartıyor. Bunun yanında birçok kitap yayımladı...

Polis, "1 koyup 5 kazanma" felekesiyle yünstüdüğünden 1 kararlı, 5 deriyli biriktire kapatma becerisini(!) göstererek Umur Yayıncılık'ın "filen" ka-pamasını (geçici olarak) sağ-larken "Hukuk" u nasıl anladığını ortaya koydu. Santrün bir başka biçim olarak; fasizan yöntemlerle Türkiye topraklarında ekilmiş tohumların tarpan-lanma alıştırmaları yapıldığı-na şüphe etmek gerekiyor.

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşın katlieden faşist devlet; 1970'lerde de yüklelen sosyalizm mücadelesini, Deniz Gezmişleri asaruk, Mahir Çayan-ları çalışmalarda vererek, İbrahim Kaypakkaya'ları tektir-ohandilerde öldürerek mistur-maya çalışıyordu...

Mahkemestiyic asmayı, mahkemestir katletmeyi marifet bilen faşist TC, hep "demokrat" olmamıştır. Hep "demokrat" diye geçişten söz edilir, "Ara rejim"ler, "geçici dönem-leri", "krizler", henüz oturma-mış demokrasi, "çocuk-luk dönemindeki demokrasi" yetkili ağzılardan her zaman duyduğumuz laflardır. Demok-rasi ya vardır, ya yoktur. De-mokrasinin yokluğu, başka bir rejim vardır; varolan rejim de uygulamalarıyla ortadadır...

Yaşanan ekonomik ve toplumsal sorunlar, işçi sınıfının önüne çekilen setler bunun göstergesidir. Komprador pat-ron ve büyük toprak ağaları devleti, toplumsal yaşamın bütünsel kapitalizmi yaşadığı derin yapısal bunalımlar nede-niyle faşist yöntemlerle yönet-mekle başka bir çıkar yolu bul-mamaktadır. Türkiye işçi sin-finin de her dönemde "bonalı-nın" tutarını ödemek duru-munda kalmıştır. Aynı "8 Nisan Kararları" diye adlandı-rılan sam paketinin uygulan-masında olduğu gibi...

Gerçekler ortadadır... Yıllardır cilalanan yalanlar gerçek-miş gibi halka sunulunca bu-nun gerçek olmadığını açıkla-yan yayıncılar da olmamış de-ğil... Fakat; bu yayıncılar dev-let soruyla karşılaşıncı halka ulaşmalarına yollar hep tıkan-maya çalışılmıştır. Mesru bir zemine; yasa olarak yayım yapan devrimci demokratik ye-nikil dergi ve gazetelerin he-men hemen her sayısı toplu-blenmiş, birçok yasaya dava açılmıştır. Yazışmaları müdürle-rine yitirilen geçen hapis ce-zaları verilmiş, yayıncılara da milyonlarca lira para ceza-sı kesilmiştir. Bu yayıncıların çalışmalarını habere alıpma ağa-mandan dergi ya da gazeteyi dağıtma aşamasına kadar su-rekli baskı altındadır. Tutukla-malar, gözaltılar, dayaklar her zaman gündemdedir... Os-manlıdan beri baskıca bir basın rejimi olan siyaseti ilüdar; basın ve haberleşme özgür-lüğünün tehditçisi olduğu yntm-yorumu gibi, fasizan yöntemle-ri, fikre hep zorba davranış, doğru ve gerçek bilgiyi hiç hazzemedemmiştir.

Polisler bir kere yazıya dö-küldü müydü bir daha kaybol-mazlar. Türkiye'de halk de-mokrasininin inşaat fikri 1970'lerde yayılmıştır, bugün de bu fikir canla başla yazama-geçirilmeye çalışılıyor. Halk demokrasisi ve oradan alınan çağın uzanan fikri savunan bir yayın da öyle kolay kolay sus-turulamaz. Bu böyle bilince...

Resimlerin Dilinden

Emniyet köşesi

Yarışmalar sonuçlandı

Ekimoz Haber Servisi-Sponsorluğunu ve hakemliğini ABD'nin yaptığı Emniyet Genel Müdürlüğü Geleneksel İşkence Yarışmalarının ilki geçtiğimiz hafta sonuçlandı.

Yarışmanın birincilerine ödül vermek için yapılan törende konuşan sponsor firmanın sahibi ve baş hakem Mr. Yuesey CHOQUAL-LESH, kısaca, ülkesinin bu tür yarışmalara çok büyük önem verdiğini ve gelişmesi için her türlü fedakarlığı yapmaktan kaçınmayacaklarını vurgulamış ve beraberinde getirdiği iri kemikleri Genel Müdür ZAGAR'a vermiştir.

Kemikleri alırken "şapırtı şupurt" gibi sesler çıkararak ağzının sulandığını açığa vuran Genel Müdür ZAGAR ise yaptığı konuşmada bu yarışmaların şimdilik her sene, sonra her ay ve giderek

her halta yapılmasının planladığını söylemiş ve kendisine verilen kemikleri yalayaarak yarışmanın birincilerine dağıtmıştır. Yapılan açıklamaya göre yarışmanın brangları ve birincileri şunlardır:

Falaka Dalında- Süleyman ODUNKAFA
Elektrik Verme Dalında- Doğan CEREYAN
Aç, Susuz ve Uykusuz Bırakma Dalında- Tansu SOYUCIMRİ
Papazlık Dalında- Murat SAHTEKAR
Askı Dalında- Nusret İLMİKSEVER

Bu arada Onur Konuğu olarak yarışmaya davet edilen şimdiki sivil cuntanın eskimiş sefi Kenan'ın en fazla "Askı Dalı"na ilgi duyduğu ve izlerken de gözleri dolu dolu "Hey gidi günler, hey" diyerek uygulandığı gözlenmiştir.

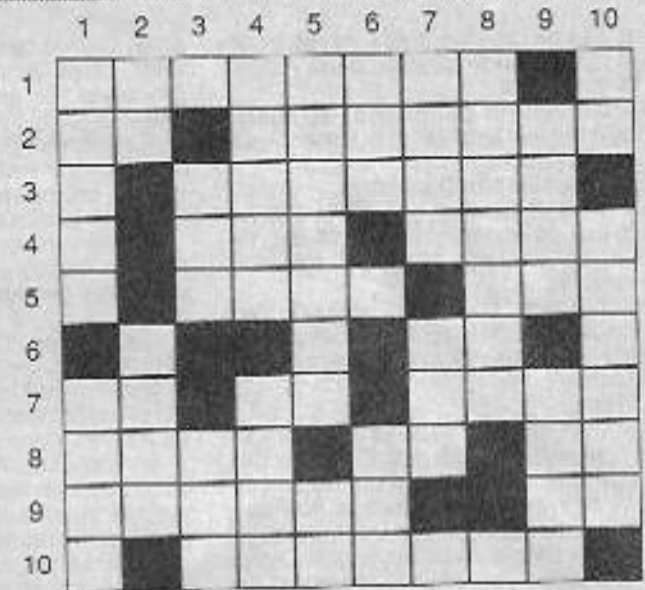
Sağlık örgütlerinden tepki'ye tepki

Ekimoz Haber Servisi-Geçtiğimiz hafta Tokat hastanesinde Tokat milletvekili tarafından tokatlanan (sıralanışa bak!) bir doktor için çeşitli sağlık örgütleri basın açıklamaları ve diğer yöntemlerle olayı kınayarak protesto etmişler ve dayakçı milletvekilinin dokunulmazlığının kaldırılmasını talep etmişlerdir. Sağlık örgütlerinin bu tepkisine tek tepki Emniyet Müdürlüğü'nden gelmiştir. Emniyet Müdürlüğü'nün konuya ilişkin yaptığı açıklama aynen şöyledir: "Üküdümüz, değerli büyüğümüz, Büyük Birlik Partisi Genel Başkan Yardımcısı ve Tokat milletvekili abimiz, Sayın Ahmet ÖZDEMİR'in Tokat hastanesi doktorlarından Özge Aydın ASLAN mıdır, nedir, işte O'nu, 'Ulan hükim bozuntusu! Sen benim kim olduğumu biliyor musun haa?? Al sana, al sana!' diyerek bir iki tekme tokat atmışını fırsat bilen bazı örgütler bu incir çekirdeğini bile dolduramayan basit olay için hemen kinama, protesto favrlarına girerek tepki göstermelerini eselle öğrenmiş bulunmaktayız.

Yani tepki gösterdiniz de ne kazandınız? Madalya mı takti doktorlar size, n'oldu? Gören de, yine bizim çocukların herhangi bir işi sanacak. Su güzelim demokratik hukuk devletimizde saygın bir milletvekilimiz, vekili olduğu milletinin bir ferdi bile dövmeyecekse; niçin milletvekili oluyor ki? Olmasın daha iyi. Neymiş efendim, "Görev başındaki doktor nasıl dövülür?" müş! Basbayağı. Yav, ha görev başında, ha evinde ne farkeder ki?! Ulan biz kimleri görev başında dövmüyor, temizlemiyoruz ki! Hey yavrum hey. Haa unutulmadan.. O protestocuların kimliklerini biliyoruz."

-Emniyet Müdürlüğü-

BULMACA

SOLDAN SAĞA

1) Devleti ele geçirmek kendi sınıf çıkarlarını devlet çerçevesi ve devlet yardımıyla kabul ettirmek için sınıfların yürüttüğü örgütlü savaşım. 2) Dünyanın uydusu- Sınamak. 3) Suda yaşayan kabuklu ve yenebilen bir hayvan. 4) Demirin biçim verilme için dövüldüğü tezgah. - Göz bebeğinde bulunan renkli bölüm. 5) Gerçek-Kocaman. 6) Bir renk. 7) Barınılan yer- Demirin simgesi- Kenarları ve açısı birbirini esit dörtgen. 8) Mal, emtia- Müzikte sus işaretli- Ters kuzu sesi. 9) Bir malın niteliklerini açıklayan pusula- Bir şart kipi. 10) Üstelik, hüner.

YUKARDAN AŞAĞIYA

1) Toplumsal bir sınıfın çıkarlarını programında saptayan, politik girişimlerini ideolojik bakımdan temel-

lendiren ve örgütleyen politik örgüt- İnanın doğayı değiştirmek için gerçekleştirdiği bilinçli ve yararlı çabıdır. 2) Düzen partilerinin düzenlerini onaylama yöntemi olarak kullandıkları seçimlerdeki istenilen şey- Kabul edildiğinde söylenir, hayıran karşı. 3) Gözleri görmeyen- Devrimci güçlere karşı silahlı kuvvet olarak oluşturulmuş en küçük birim. 4) Yünetim-Argoda yanlışlıkla tuzağa düşmek. 5) Gemi yapılan yer- Rütbesiz asker. 6) Kayınbirader-Anadolu'da kurulmuş olan eski bir uygarlık. 7) Kemal Burkay'ın kendinde olmadığını söylediği bir hayvan- Yankı. 8) Bir kıta. 9) Savasta yakalanan, ele geçirilen kişi- Bir konuda söylenen kesin ve son söz. 10) İlkel bir silaba atılır- Film gösterilen er. yapı.

SOLDAN SAĞA

1) YENİ DÜNYA, 2) AKÜ-EZ, 3) GELİŞİM-AP, 4) CU-DA, 5) DE-SA-İR, 6) SINEMA-RKIP-TILKI, 7) SALATA-YAZ, 8) İFA-TASA, 9) İFA-TASA, 10) MAHİR ÇAYAN

YUKARDAN AŞAĞIYA

1) YDG-OERSİM, 2) ECE-KAFA, 3) NALU-SILAH, 4) İKİ-SIPA, 5) DÜŞMAN-TER, 6) ETA, 7) MERMİ-TA, 8) YE-ALYAY, 9) ADAZI-KASA, 10) PARTİZAN

Ünal Erkan'ın tespiti

Yapma yav!! Haber Ajansı-Birkaç gün önce, seçimlerde incelemelerde bulunmak üzere T. Kürdistanı'na gelen BM İnsan Hakları Komisyonu üyelerine Türkiye ve T. Kürdistanı'na jurnalcyen (!) Olağanüstü Hal Bölgesi'nin olağanüstü (!) valisi ÜNAL ERKAN, "İHD ve diğer demokratik kitle örgütleri PKK'nın örgütü, köyümü boğalmış diyenler de PKK ajanıdır" demiş. Olağanüstü (!) valinin bu sözlerini değerlendiren siyasal strateji uzmanları pek yakında, dünyanın diğer ülkelerinde ulusal mücadele yürüten İRA, ANC, FKO gibi örgüt ve partileri PKK'nın: PKP, HKP ML, YKP ML gibi sınıfsal mücadele yürüten komünist parti ve örgütleri de TKP/ML'nin örgütleri olduğunu söyleyeceğini tahmin etmektedirler.

Bunları biliyor musunuz?

Yerel seçimler için yapılan propaganda konuşmasında, "Boycot politikası, mücadele alanını terk etmek demektir" diyen işçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek'in partisinin işçilerden destek görmemesi için "balıklardan ve yosunlardan oy alan parti" diye iftira etmiş olduğunu biliyor muydunuz.

SÖZÜN ÖZÜ

Partizan ateşi şimdi daha bir gür

Saat sabahın 4'üydü. Hava soğuktu ve daha şafak sökmemişti. Köyün üst tarafından ve diğer evlere göre daha dışarıda kalan evin, ormana bakan penceresinden dışarıya gaz lambasının sarı, hafif tütek ışığı sızıyordu. Ay yoktu bu gece ve gökyüzü bulutlarla kaplıydı. İki gün önce yağın karıdan arta kalan, beyaz kar öbekleri görünüyordu.

Sabahın bu erken vaktinde, dondurucu soğukta, eski ahırın yanındaki üst-üste dizili taşların hemen arkasında mevzilendi Ömer. Başını eski, yırtık bir çitile sarmış, sarı olduğundan zaten belirsiz görünen kısa kaşlarını çatmış, nöbet tuttuğu yerden dikkatle, görebildiği en ileri noktalara bakıyordu.

Ömer'in kafasının içinden geçmişi iliklin ve geleceğe güzel günlere dair düşünceler, peşi-sıra birbirini kovalayıp, bir film şeridi gibi hızla geçiyordu. Ve gerilla mücadelesine katılışığı alanda köyün konduğu dili yeni öğrendiği ve durmadan aklına geldiğinde, iki dudağı arasında bir kıpırtıyla söylediği Kürtçe kelime geliyor aklına: "Bra, sîma kame?" (1)

O sırada, sağında kendisine doğru yaklaşan bir çatırtı duydu ve o tarafa yöneldi. Tüfeğinin namlusunu karanlığa, sesin geldiği yöne doğrulttu. Elinde sıkı sakaya kavradığı G-3 marka tüfeğin çeliği karanlıkta parlıyordu. Kısa belirsiz kaşlar, hafif çatıldı, birden bire hızlı ağızdan döküldü kelimeler: "Bra, sîma kame?" Karşısındaki cevap verdi: "Ezo, ez, Kerem... Meiersel!" (2) Gelen Ömer'den nöbeti devralacak Kerem'di.

Kerem Dersim'de doğup, büyüdü. Ve kendisini bildi bileli devrimciydi. Ömer, Kerem'i nöbet bitmeden önce evin arkasından gelmesine şaşırıyordu. "Hazırlan, çıkıyoruz, yoldaşlar da uyanı!" dedi Kerem.

Gerilla birliğinin savaşçıları uyanmıştı ve hepsi dışarı çıkmaya hazır. Ve sırayla dışarı çıkmaya başladılar. İkinci öncüler, sıra sırasıyla komutan ve diğer nefcerler, Tahminen 12 kişi kadardı. Onlar, Dersim ormanlarında ve yaylalarında 1980 yılı faşist cuntasından beri vardılar. Aynı suratlar, el ve ayaklar, Aynı değişme ve içlerinden bazılarını bırakırlarsa da kendilerini toprağa, aynı hiling ve yüreklerdir şimdi savaşanlar. Nöbetçiler de geldiler birlik sırasındaki yerlerini aldılar. Öncüler ormana yöneldiler. Onların arkasından belli bir aralıktan sonra, komutan ve diğer nefcerler yürüyordu. Ayıklarının altındaki donmuş toprağı çiğneyerek, ömlerinde giden komutan, sessiz ve emniyetli ilerlerken, bir yandan da kendilerini çevreleyen sirtları, tepeleri, önemli-hakim noktaları gözden geçiriyordu.

Geride bıraktıkları köy evinin tahta sürgülü kapısı önünde duran genç kız, gerillalar gözden kayboluncaya kadar onları bir süre izledi ve kıpırtı kapatıp içeri girdi.

Şafak sökmek üzereydi. Aynı buruk yoksullukla başlayan bir gün daha onu bekliyordu. Gerillalar ormana vardıklarında şafak sökmüştü. Ormandaki gözde kayboluncaya kadar onları bir süre izledi ve kıpırtı kapatıp içeri girdi. Şafak sökmek üzereydi. Aynı buruk yoksullukla başlayan bir gün daha onu bekliyordu. Gerillalar ormana vardıklarında şafak sökmüştü. Ormandaki gözde kayboluncaya kadar onları bir süre izledi ve kıpırtı kapatıp içeri girdi.

talartın verdiği ağırlık herkesi yomuş, terletmişti. Sirt çantalarını çıkarttılar. Silahlarını çantalarına dayadılar. Bu sırada saat 6'yı gösteriyordu. Arkadaki tepeye Ezgi'yi gönderdiler. Yürüyüş koluna göre Ezgi nöbetçiydi. Ezgi arkadaşları tepeyi kısa bir zamanda aldı ve nöbet yerine ulaştı. Bu kadın, orta yaşlarda, ela gözlü, aydınlık suratlı, uzun düz kahverengi saçları olan tecrübeli bir savaşçıydı. Eline dürbünü aldı, yakın tepeleri ve önemli yolları inceledikten sonra köyü iyiden iyice kontrol etmeye başladı. Aşağıdan gelen çölenen gerillaların sesi kulağına geliyordu.

Aşağıdakiler odun toplama işini bitirmişti. Duman çıkartılmaması için odunları küçükten büyüğe, inceden kalına doğru düzenle dizdiler ve ateş yaktılar. İki kişi, çaydanlığın kulpundan geçirilmiş uzun sirtığın iki ucundan tutup, çay suyunu ısıtmaya başladı. Partizan ateşi kızıl alevlerini sağa sola savurarak yanıyordu. Ateşin başında toplanmış gerillalar, Süleyman sessiz biriydi. İçlerinde onun gibi türkü söyleyen de yoktu. Kendinden emin, gür ve berrak sesiydi. "Karayılan der ki harbe oturak, Kilis dağlarından kelle getirek..." Sonra hep beraber "Vuruldu çiğnerem" türküsünü söylemeye başladılar.

Ezgi, köyü kontrol ederken, okul çevresinde düşman askerlerini gördü. Yukarıdan ışık çalınarak işaret verdi. Komutan, Ezgi'ye doğru baktı ve: "Ezgi, niye ışık çaldın?" diye seslendi.

Ezgi: "Okulun çevresinde düşman var, buraya doğru geliyorlar." Komutan dik yokuş yolu zigzaglayarak çabuk ve rahat bir şekilde bir çıpıda bitirdi. Dürbünü Ezgi'den aldı, köyün olduğu tarafa çönelerek baktı. Düşman çok kalabalık görünüyordu. Köyden ka-

raber kalanlara tepenin biraz daha sağ ve alt tarafında kalan kayalıklarda düşmanı gözletiyordu.

Düşman halk savaşçılarına çok kritik bir dönemde saldırıyordu. Sonbaharın gelmesiyle beraber gerillaları gizleyen doğal örtü, ağaçlardaki yapraklar dökülmüştü. Düşman geleceği yeri çok iyi biliyordu ve hızla onların bulunduğu noktaya açık bir şekilde ilerliyordu. Komutan "Yine ihbar var" dedi. Halk arasındaki, halk düşmanı olan bu zehirli otları, bu kafatası avcılarını, halka ve yoksul köylü çocuklarına omuzlarında unut, yüreklerinde sevgi taşıyan, Dersim kıyımın zorlu koşulları altında açın, cesur kardelen çiçeklerini para karşılığında düşmana satmıştı.

Komutan ve tecrübeli savaşçılar düşmanın bu kadar açtığını ve kendi yerini belli etmek istemişcesine hareket etmesine önce bir anlam veremediler. Çok geçmeden bunun sebebini anladılar. Derinden açık bir şekilde gelen güçlerine dikkatleri çekmek isteyen düşman, diğer taraftan gerillaların bulunduğu ve onların karşısındaki tepeyi almıştı. Kerem aşağıya doğru baktı: "Yoldaş düşman karşısındaki tepesizle, üstümüzdeki de almış!" Komutan ve yanındaki savaşçılar Kerem'in bulunduğu yere çıktılar. Komutan hiçbir tereddüt ve ikirciliğe düşmeden ne yapacaklarına dair kafasındaki planı kısaca anlattı. Birliklerden biri savunacak, öbür birliğe geri çekilecekti. Geri çekilen birlik çaprazlarında kalan hakim noktayı alınca, savunma yaparak diğer birliği de çekecekti ve böylece kademeli bir şekilde çatışma alanından çıkılacak, daha sonra emin bir yerde akşamın olmasını bekleyip, bölgeden çıkılacaktı.

Komutan birlik üyelerini gözden geçirdi. Ezgi olgundu, Hidir şaşkınlık ve korkusunu saklayarak susuyordu. Dünyadan haberi bile yoktu, 17'sine yeni girmiş genç Hasan'ın, ölüm umurunda değildi. Ne kadar yaşamıştı ki, yaşamı ne kadar tanıyordu ki zaten. Kerem hazır ve duruma hakimdi. Avucunun içi gibi iyi bilirdi dağları o. Süleyman sımsıkı sarılmıştı silaha ve sımsıkı kavramıştı. Bu eller ki, memleketi Iluzig'daki, yavuklunun ellerini aynı büyüklük önem ve sevdıyla kavramıştı. Ve geleceğe güzel günler için gözünü kırpmadan, keder duymadan, tıpkı bir dü-

ğün gider gibi rahat. Karayılan türküsünü söyler gibi coşkulu gidebilirdi ölüme. Ve Ömer bu girdiği ilk çatışma olmasaydı eğer, eğer tuttuğu ilk kavga olmasaydı, bu kadar mahzun ve çocuksu hakmayacaktı. Her işini barışla çözmüştü hügine değin. Ve dostuysa insan olan herkesin, Ömer söylenenleri dikkatle dinlemişti. Yüzünde en ufak bir kararsızlık işareti bile yoktu. Çekilecek olan ilk birliğin geleceği yere gözlerini kısmış bakıyordu.

Aşağıdan köyün olduğu derinden yüksek tepelere, gerillaların mevzilendiği bölgeye doğru yoğun bir sis tabakası geliyordu. Bu iyiye işaretti, savunma daha da kolay olacaktı.

Planın ilk hamlesini yaptı gerillalar. İlk birlik çönelerek geri çekilmeye başladı. Bunu farkedince karşı tepeyi alan düşman MG-3'le yoğun bir şekilde taradı mevzilene alanı. Ömer savunma yapan birliktiydi. Birlik komutanı Kerem emir verdi: "Ateş!" Hep birlikte ateş etmeye başladılar. İsbetli atışlar düşmanın ille MG-3'ünü devirdi. Sonra onun yerini bir başkasının alması için emir verdi düşman subayları. Kimse gitmek istemiyordu. Düşman sirtlarında korkunç bir panik yaşanıyordu. "Bizi öldürecekler, imha edecekler bizi!" bağırışmaları halk savaşçıların kulağına kadar geliyordu. Bu da gerillalar arasında büyük sevinç yaratıyordu. Sonra diğer MG-3 taryörünü yine havanlar, tüfek bombaları bir yandan, üst taraftan taryordu düşman. Kerem'in komutasındaki birliğin yaptığı uzun savunma sonucu, ilk birlik üst tarafta mevzilennmiş, alttakileri savunmaya başlamıştı.

Halk ordusu ve patron-ağa devletin askerî güçleri arasındaki bu mücadeleyi kasabadan ve köylerden silah seslerini duyup, yüksek tepelere çıkan halk, büyük bir coşkuyla izliyor ve halk ordusuna sevinç içinde destek veriyordu. Yukarıya hüküm noktaya geçen birlik savunmaya geçti. Düşman namlularından gelen ses seyretilmişti. Altındaki birlik çökecek teker teker, hızla çekilmeye başladı. Kerem, "Ömer, Sen ve ben arkada kalıp, birlik çekilene kadar savunma yapacağız" dedi. Diğerleri çekildiler. Ömer ve Kerem yığıtçe savunuyordu gidenleri. Kerem çekildi sonra. Ömer tek başına savunmaya devam etti. Üzerine yağmur gibi yağıyordu mermiler. Vurulmuştu. Son bir gayretle silahına davrandı ve kolları yana düştü cansız... Yiğit partizanın genç ve şüphelik başı ileriye doğru uzamış, burnu kara gömülmüş ve elleri kanlı yosun tutmuş kayaların gerisinde uzunun boylu boyunca yatıyordu, karın üzerinde. Ömer'in askeri kamuflaj çeketine, kar yağıyordu. Yağın kar kan gölünde kızılıyordu. Gerilla birliği çembere yarmıştı. Komutan Ömer'i sordu, Ömer dönmemişti. Hidir gönderdi, Hidir gitmek istemedi hakmaya. Ezgi hemen fırladı, aşağıya indi, "Ömer," diye bağırdı. Ömer cevap vermedi. Ömer çoktan şehitler korvanına katılmıştı.

Kar yağışı hızlanmıştı. Sis her tarafı kapladı. Hasan'ın elinde mavzeri ve kocaman gözleri kederli, dolu dolu gözleri, orda öylece bekledi. Yoldaş sevgisini, kavgayı ve sımsıkı kinini Hasan ilk o zaman öğrendi. Yüreğindeki partizan ateşi şimdi daha bir aydınlık daha bir sıcak yanıyordu.

(1) - Siz kimsiniz?
(2) - Benim, ben Kerem, korkma!

Doğumunun 124. yıldönümünde enternasyonal proleteryanın ve ezilen halkların öğreneni ve yıl gış tericisi Lenin'i anıyoruz.

LENİN KRONOLİJİSİ

22 Nisan 1870: Vladimir İlyiç Lenin Simbirsk'te dünyaya geliyor.

1887: Lenin'in ağabeyi Alexander, Çar II. Alexander'a karşı suikast düzenlemekten öntü kurşuna dizilir. Bu olay Lenin'in devrimci düşüncelere daha çok ilgi duymasına sebep olmuştur. Yine bu yıl Kazan Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne girer. Ancak üç ay sonra gizli bir öğrenci örgütüne katıldığı gerçeğiyle sürgüne gönderilir. Bu yıl Boris Marks'ın eserlerini okur ve gizli bir sosyal demokrat grubu katar.

1889: Petersburg Hukuk Fakültesi'nde yeniden öğrenim alanlığı bulur.

1891: Hukuk Fakültesi'ni bitirir ve bir avukatın yanında çalışmaya başlar. Petersburg'ta devrimci gruplarla ilişkiye geçer. Fabrikalarda işçilerin eğitim ve örgütlenme çalışmalarına katılır.

1894: Küçük burjuva, anarşist bir grup olan Narodniklerin felsefi görüşlerini eleştirdiği, "Halkın Dostları Kimlerdir ve Sosyal Demokratlara Karşı Nasıl Savagılar?" adlı kitabını yayımlar. Bu arada yurtdışına, İsviçre'ye gider.

Eylül 1895: Rusya'ya döner ve Petersburg'ta Martov'un da katıldığı İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Birliği adında gizli bir örgüt kurar. Dört ay geçmeden bu örgüt Çarlık polisi tarafından dağıtılır, Lenin ve arkadaşları tutuklanarak hapis ve sürgün cezasına mahkûm edilir.

1898: Sürgünde Nadejda Krupskaya ile evlenir. Yine bu yıl içerisinde Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin ilk kongresi yapılır.

1900: Lenin serbest bırakılır. Tekrar Avrupalıya gider. Bu arada RSDİP'in yayın organı *İşçi* yayımlanır. Yazı kurulunda olan Lenin, ilk kez "Lenin" takma adını kullanır.

1902: *Ne Yapmalı* adlı eserini yayımlar.

Temmuz 1903: RSDİP'nin 2. Kongresi Londra ve Brüksel'de yapılır. Kongrede parti programı üzerinde tartışmalar yaşanırken Lenin, Lenin Merkez Komitesi'nde ve *İşçi* yazı kurulunda çoğunluğu sağlar. Böylece Bolşevik ve Menşevik ayrışması gerçekleşir.

1904: Lenin Moskova yakınlarındaki Gorki kasabasında ölür.

Kavganın Güncesi

Sınıflar mücadelesi devam ettiği sürece tarih, devrim şehitlerini yazmaya devam edecektir.
Şehitlerin karahılıkları, milyon ruh yapıları, öncüsü halka ve devrime olan inançları, devrimci erdemlerimizin, devrimci kültürümüzün ve yaşam tarzımızın kişi tasarlama oluşturmaya devam edecektir.

rüşlerini eleştirdiği, "Halkın Dostları Kimlerdir ve Sosyal Demokratlara Karşı Nasıl Savagılar?" adlı kitabını yayımlar. Bu arada yurtdışına, İsviçre'ye gider.

Eylül 1895: Rusya'ya döner ve Petersburg'ta Martov'un da katıldığı İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Birliği adında gizli bir örgüt kurar. Dört ay geçmeden bu örgüt Çarlık polisi tarafından dağıtılır, Lenin ve arkadaşları tutuklanarak hapis ve sürgün cezasına mahkûm edilir.

1898: Sürgünde Nadejda Krupskaya ile evlenir. Yine bu yıl içerisinde Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin ilk kongresi yapılır.

1900: Lenin serbest bırakılır. Tekrar Avrupalıya gider. Bu arada RSDİP'in yayın organı *İşçi* yayımlanır. Yazı kurulunda olan Lenin, ilk kez "Lenin" takma adını kullanır.

1902: *Ne Yapmalı* adlı eserini yayımlar.

Temmuz 1903: RSDİP'nin 2. Kongresi Londra ve Brüksel'de yapılır. Kongrede parti programı üzerinde tartışmalar yaşanırken Lenin, Lenin Merkez Komitesi'nde ve *İşçi* yazı kurulunda çoğunluğu sağlar. Böylece Bolşevik ve Menşevik ayrışması gerçekleşir.

İlişki kesintiye girer. Daha sonra Plekhanov'un Menşevik sallarına geçmesiyle yoğunluğu yitiren Lenin *İşçi* ra'dan ayrılarak *İleri* (Vperyod) adlı bir gazete çıkarmaya başlar.

1905: Petersburg ve tüm Rusya'da gösteriler başlar. Karadeniz filosunda Potemkin adlı zırhlı ayaklanır. Bu yıl içerisinde RSDİP 3. kongresi Londra'da toplanır. Kongreye Menşevikler katılmaz, kongre sonrasında, Lenin "Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasinin İki Taktiği" adlı kitabını yazar.

1909: Ünlü eseri "Materyalizm ve Ampryokratizm" yayımlanır.

1912: RSDİP'nin 6. kongresi Prag'da toplanıyor ve burda Menşeviklerin partiden atılma kararı alıyor. Yasal Bolşevik gazete *Pravda* yayımlanır.

1916: Lenin, "Emperyalizm, Kapitalizmin En Yüksek Aşaması" adlı eserini yazıyor.

1917: Büyük gösteriler, genel grev yapılır. Petrograd ayaklanması sonunda Dama Geçici Komitesi ve Petrograd Sovyeti kurulur. 3 ay sonra Lenin Rusya'ya döner *Nisan Taktiği*'ni *Pravda*'da yayımlar. Geçici hükümet Bolşeviklere karşı sindirme hareketi başlatır. Lenin, gizlenmek üzere tekrar Finlandiya'ya gider ve burada *Devlet ve İhtilal*'i yazar.

Ekim 1917: Lenin saklandığı yerden gizlice Petrograd'a gelir. Bolşevik Partisi silahlı ayaklanma kararı alır. Ve Bolşevikler geçici hükümeti devirerek iktidarı ele geçirirler.

1918: Kıztı Ordu kurular. Brest Litovsk Antlaşması imzalanır. Aynı yıl Sosyalist Devrimciler hükümeti ten çekilir. Bu yıl sosyalist devrimci olan Dora Koplan adı bir kadın tarafından silahlı saldırıya uğrar ve ağır yaralanır.

1919: Lenin öncülüğünde III. Enternasyonal kuruluyor.

1921: Yeni Ekonomik Politika (NEP) uygulanmaya başlıyor.

1922: Lenin felç geçirerek hasta lanıyor.

1924: Lenin Moskova yakınlarındaki Gorki kasabasında ölüyor.

Vietnam halkının şanlı kurtuluş savaşı 30 Nisan 1975'te kesin zafere ulaşıyor.

14 Nisan Direnişi:

1987 yılında zamanın Özal hükümeti, öğrenci eylemlerinin artması üzerine, varolan öğrenci derneklerinin yerine "Tek Tip Öğrenci Derneği" yasasını yürürlüğe koymak istedi. Bu amaçla yasa madde gelmiş, onaylanmayı bekliyordu. Bu yasayla lakitteki bütün öğrenciler derneğin kontrolü altına sayılacaktı. Ayrıca derneğin kontrolü altında tutulacaktı. Böylece herkesin örgütlenmesi adı altında örgütler dağıtılmış, doğal üyelerinin olduğu fakat faaliyetin olmadığı, eğlence öğretilerine dönüştürülmüştü.

Bu yasanın geri alınması amacıyla öğrenci dernekleri bir araya gelerek, 14 Nisan 1987'de Bayazit-Laleli arasında bir yürüyüş düzenlediler. 2 bin öğrencinin katıldığı eylem 12 Eylül'den sonra geliştirilen en kitlesel protesto ve karşı koyuştu.

Bu eylem kamuoyunda büyük yankı uyandırdı. Geleneksel aşamada yasa meclisin geri çekilmek zorunda kaldı.

Adın İnkölerde: İsmail HANOĞLU

1975 yılında TKP/ML ile ilişki kurar, 1976 yılından itibaren yaşamında köklü değişiklikler olmuştur. TKP/ML üyesi olarak profesyonel mücadeleye alır.

20 Nisan 1978'de İstanbul'da Gübaba'da bir halk düşmanını cezalandırma eylemi sonrasında gıllı avlanarak şehitler kurbanına katılır.

16-17 Nisan 1992

İstanbul'da devlet güçleriyle girdikleri çatışmada: Sinan Kukul, Sabahat Karatas, A. Fazıl Eröğmen, Özdemir, Edis Yüksel, Taşkın Usta, Arif Öngel, Sadan Öngel, Hüseyin Kılıç, Sab Kılıç (Taş), Ayşe Nil Ergen, Ayşe Uzun Hasanoglu adı Devrimci Sol önder kadro ve savagılan şehit olduğu, Gösterik devrimci direniş ve kararlardan unutulmayacaktır.

Kambocya'da ulusal mücadele

17 Nisan 1975 ABD ve uşaklarına karşı yürütülen ulusal kurtuluş savaşı zafere sonuçlandı.

İbrahim diyor ki

Milli baskı ve Kürt sorunu

"... Milli baskı, ezen, sömüren ve hakim milletlerin hakim sınıflarının, ezilen, bağımlı ve uyruk milletlere uyguladığı baskıdır. Türkiye'de milli baskı, hakim Türk milletinin hakim sınıflarının, sadece Kürt halkına değil, bütün Kürt milletine, sadece Kürt milletine de değil, bütün azınlık uyruk milletlere uyguladığı baskıdır."

"Halk ve millet aynı şeyler değildir... Aynı dil konuşan, aynı toprak üzerinde oturan, iktisadi yaşamı birliği ve ruhi şekillenme birliği içinde olan bütün sınıf ve tabakalar, milletin kapsamına dahildirler. Bunların içinde devrimden menfaati olan, devrim safında yer alan sınıf ve tabakalar olduğu gibi, devrime düşman olan ve devrimle karşı-devrim arasında bozalayan sınıf ve tabakalar da vardır."

Halk, her tarihi dönemde devrimden menfaati olan, devrim safında yer alan sınıf ve tabakaları ifade eder."

"... Hatta milli baskıların esas hedefi, ezilen, bağımlı ve uyruk milletlerin burjuvazisidir. Çünkü hakim millete mensup kapitalistler ve toprak ağaları, ülkenin bütün zenginliklerinin ve pazarlarının rakipsiz sahibi olmak isterler. Devlet kurma imtiyazlarını ellerinde tutmak isterler. Diğer dilleri yasaklayarak, pazar için son derece gerekli olan dil birliğini sağlamak isterler. Kendi millete mensup burjuvazi ve toprak ağaları, bu emellerinin önüne önemli bir engel olarak dikilir. Çünkü o da kendi pazarına kendisi sahip olmak, bu pazarı dilediği gibi kontrol etmek, maddi zenginlikleri ve halkın işgücünü kendisi sömürmek ister."

"Şafak revizyonistleri, milli baskının sadece Kürt halkına uyguladığını iddia sürmekle şu iki yanlıştan birine düşmektedir; Ya bu KÜRT HAKKI ifadesi doğru olarak kullanılmakta, bütün Kürt burjuvazisi ve küçük toprak ağaları bunun içine dahil edilmemektedir; bu takdirde Kürt burjuvazisine ve küçük toprak ağalarına uygulanan milli baskı gözlerden saklanmakta, bu baskı dağlayarak tasvip edilmekte, böylece Türk milliyetçiliği çizgisine düşmektedir; ya da Kürt halkı kavramına bütün Kürt burjuvazisi ve küçük toprak ağaları da dahil edilmektedir; bu takdirde milli baskının yanında bir de sınıf, sınıf baskı altında olan Kürt halkı üzerindeki katmerli baskı gözlerden saklanmakta, milli hareketle sınıf hareketi, bir ve aynı şey gibi gösterilmekte, böylece Kürt milliyetçilerinin çizgisine düşmektedir."

"... Kürt milletinin dışında da, bir ulus teşkil etmeyen azınlık milliyetleri vardır ve bunlar üzerinde de dillerini yasaklamak vb. şekilde milli baskı uygulanmaktadır."

"Azınlık milliyetlerin emekçilerine yapılan baskı, böylelikle katmerli bir nitelik kazanır. Birincisi, sınıfsal amaçlarıdır, daha çok sömürmek ve sınıf mücadelesini bastırarak için emekçilere yapılan sınıfsal baskı; ikincisi, yukarıda belirttiğimiz amaçlarıdır, yani milli amaçları azınlık millet ve milliyetlerin hemen bütün sınıflarına uygulanan milli baskı. Komünistler, bu iki baskıyı birbirinden ayırt etmek zorundadırlar. Çünkü mesele, Kürt burjuva ve küçük toprak ağaları ikinci çeşit baskıya karşı çıkarken, birinci çeşit baskıya taraftarıdır. Biz ise, her iki baskıya da karşıyız. Milli baskının ortadan kalkması için, Kürt burjuva ve küçük toprak ağalarının mücadelesini destekleriz; ama öte yandan, sınıfsal baskının ortadan kalkması için onlarla da mücadele etmek zorundayız."

"... İrkçilik politikası diğer millet ve milliyetleri, feodal sopyayla, esme, sindirme, yok etme politikasıdır. Türkiye'de Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlere karşı ırkçılık politikası güdenler, işte bu feodal ve feodal-burjuva sınıflar ve onların siyasi partileri, iktidarlarıdır. Emperyalizm, menfaatlara elverişli yerde, bu sınıfların ırkçılık politikasını kıskırtar ve destekler; menfaatlara elverişli yerde bu politikanın karşısına çıkar; bir yerde desteklerken bir başka yerde karşısına çıkarılır."

"... Gerçek sömürgelerdeki ve gerçek uyruk milletlerdeki ve milli hareketler, eski dönemin çağrısına devrettiği, yaygın olmayan ve çağrımıza karakterize etmeyen ama yine de Marksist-Leninistlerin ele almak zorunda oldukları birer vakadirdir. Bu iki tip ulusta da milli hareketlerin doğal gelişme eğilimi, milli devletlerin kurulması yönündedir. Kesin birşey varsa, o da, bu milli hareketlerin ilercisi ve demokratik bir muhteva taşıdığıdır. Ama öte yandan, kesin bir başka şey de, burularda milli hareketlerin ister ayrı bir devlet kurmakla sonuçlanmasın, ister başka şekillerde sonuçlansın, milli ve demokratik devrimi tamamlamamaya çalışır. Bu uluslarda da emperyalizmi ve feodalizmi silip süpürmek görevi, yine proletaryanın sınıf hareketinin omuzlarındadır. Bu iki tip ulusta da proletarya hareketi, bir yandan milli ve demokratik devrimi tamamlama görevini kendi omuzlarında olduğuna bilmeli, öte yandan da burjuva milli hareketinin ilercisi ve demokratik muhtevasını desteklemelidir."

Tarihten kesitler

TKP/ML'nin Kuruluşunun 22. yılı ve Güçlerinin Birliği

Türkiye devrim tarihinde siyasal açıdan Nisan ayının bir önemli vardır. Sınıf mücadelelerinin sıcaklığının hissedildiği, dağ kardeşlerinin boy verdiği devrimin başlangıcıdır Nisan. İşçi İbrahim Kaypakbayrak ve yoldaşlarının siyasi birlik oluşumunu şekillendirdiği, TKP/ML'nin kuruluşu da bu (24 Nisan 1972)aya denk gelir.

TKP/ML, TKRP (Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi) içerisindeki iki çağır mücadelesinin sonucu olarak ortaya çıkar. TKP/ML'nin görüşleri, devrimin yolu ve niteliğinin sapırıldığı, "Kamalizmin neredeyse "proleter" ideolojisi olarak piyasaya sürüldüğü, cuntacıların gökleri pıkanlığı, tokoculuğun getirdiği, Kürt ulusal ve diğer azınlık milliyetler sorununa ezen ulus sövenizmle yaklaşıldığı, Türkiye devriminin 50 yıllık revizyonist kamelik tarihini parçalayarak ortaya çıkmasıdır.

TKP/ML'de 1967 yılında kamuoyunda TKP/ML (Komünizm) ve TKP/ML (DABK) olarak bilinen adlara örgütsel ayrılık yaşanır. Aynı ideoloji ve siyasal görüşün olduğu ama iki yapı olarak beş yıl gibi bir süre sınıf mücadelesini aynı olarak kesintisiz sürdürürler. Aynı ülke topraklarında, aynı düşmana karşı mücadele yürüten, aynı MLM silahlı kavganın komünistlerin daha uzun bir süre ayrı yerlerde mücadelesini yürütme söz konusu olamaz. Güçlerin parçalanması proleteryanın, emekçi halkın ve ezilen ulusların çıkarına olmadığı gibi, düşmanın ve gericiğin çıkarınıdır. Genel devrimci çıkarları varolan güçlerin birliğini zorunlu kılmıştır. Nihayet 14 Nisan 1992'de TKP/ML gücünü örgütsel ayrılığı bozarak, ilki ve ML'leri bir ruhuna denk düşen birleşmeye sağlarlar. Böylece ülke gerçekteki sosyal kurtuluş mücadelesinde etkin ve belirleyici güç olarak Kırsal Siyasal İktidarlar İçin Köylü Geniş Savaşı sürdürmektedir.

"Tehcir Yasası" ve Ermeni Soykırımı

24-25 Nisan 1915 yılında tohat ve Ta

raklı iktidarı, yüzbinlerce Ermeni'nin öldürülmesiyle sonuçlanan ünlü "Tehcir" (göç etirme), "Sürgün" Yasasını yürürlüğe koydu. Bu yasayla birlikte Ermeniler yarımadanın, yarımadanın sürülen tarihine eşine az rastlanır bir yok etme girişimine manz kaldılar. İnsanlar yerleşim bölgelerinden zorla alınarak sürgüne zorlandılar. Çoğu değil maaleufikünatına sarmaya yanına yiyecek almaya dahi fırsat bulamamıştı. Bunların bir kısmı sürgün sırasında hunharca öldürülürken, bir kısmı da açık ve hastalıklarla öldü. Çok azı ise kurtulmayı başarmıştı.

Harput Amerikan konsoloslu, "Halap için yola çıkan 18 bin kişiden ancak 150 kişisinin Halep'e vardığını" iddia ediyor. Hatta o yıllar yaşamış görgü tanıkları, 3 bin kişilik bir kolonyi Kamalı ile birlikte başlıyarak uçurundan atıldıkları ve hak arasında, Fırat'ın büyük ceset yığılımlarından dolayı Erzurum'da yolunu değiştirdiği şeklindeki belgeleri bu büyük soykırımı ispatlamıştır.

Aynı Moskova övasında yaklaşık 60 bin Ermeni göçü yaralı ve sağ bir şekilde gömüldü. Yaklaşık 100 bin Ermeni kadını haremlere kapatıldı.

Tarihe "Bütün zamanların en büyük cürmü" olarak geçen bu soykırımı Osmanlı topraklarında yaşanan 2 milyon Ermeni den 1.5 milyon yaşamını kaybetmiştir. İnsanlık tarihinde utanç vakası ve kara bir leke olarak her dönem anılmaktadır.

Vietnam Devrimi

Vietnam devrimi Ho Şi Minh önderliğinde, sosyalizm ile ulusal kurtuluşu iç içe geçirdiği klasik Fransız sömürgeçliği ile, modern Amerikan emperyalizmine diz çöktürmeyi başaran bir devrimdir.

Vietnam, savaşın başladığı 83 bin saka, 8 bin tehcir, 30 bin kör, 10 bin sağır yurttaşı, 13 milyon 457 bin 822 ölüsü, yatalığı ve kayıplı, mayınlar, napalier, zehirli ilaçlarla harap edilmiş toprakları ve kent enkazlarının açığı çönm yaralanma karşın dünyanın en büyük savaş maktalını dize getiren kararlılığıyla yeni bir topluma doğru yükseliyordu.

Vietnam Devrimi yalnızca Vietnamluların değil, ABD'den Çin'e kadar bütün ülkelerin devrimcilerinin uluslararası dayanışmasıyla ama asil olarak Vietnam halkının emperyalizmden kurtuluş için yürüttüğü amansız devrimci savaşı ünlü olarak sömürgecilik sisteminin çökme mücadelesi yeni bir çağı açtı. Böylece emperyalizm, tarihinin en büyük yenilgi ve prestij kaybını Vietnam'da almıştır.

Ev kadınlara

Kavganın destekçisi değil sahibi olun!

Ekonomik boyutuyla 5 nisan kararları 24 Ocak kararlarına rahmet okutacak düzeyde emekçi halkın üzerine bir karabasan gibi çöktü ve halk bir gecede % 80-90 arası fakirleşti. Pahalılık işsizlikle bütünleşince bu yıkım dahada derinden olmaktadır. Geleceği düşünmek artık lüks oldu. İnsanlar bugün nasıl geçireceğim endişesi içinde. Bugün bir tas çorba kaynatabilecekmiyim? Bugün çocuğumu okula gönderebilecekmiyim? Ev kirası su, elektrik parasını nasıl ödeyeceğim? Bir hafta olursa ne yapabiliriz? soruları insanları bunaltmakta hatta intihara bile sürüklemektedir.

Tüm bunlardan ev ekonomisini çoğu zaman idare eden ev kadınlarda oldukça fazla etkilenmektedir. Ev kadınlarmız "doluya koyuyor almıyor, bosa koyuyor dolmuyor" işle böylesi dönemlerde ev kadınlarmızda kısmen sokaklarda, mücadele alanlarında görmek mümkün olabiliyor. Yapılması gereken iki oğru vardır. Birincisi ev kadınlarmızın kısmen değil, tümünün bu mücadelede yer almasıdır. Ev kadınları güzel bir dünya için çocuğunun çocuğunun geçimi için, toplum olarak onurlu yaşayabilmek için bu kavgada yer almalıdır. "Birleri mücadele edip, diyeri odesin, hak kazansın, bende yararlanırım" anlayışından vazgeçilmelidir. Bu insanlık dışı bencil ve kötü bir düşüncedir. Kendine insanın diyenin böyle bir düşünceye sahip olmaması gerekir. İkincisi sadece biçak kamile dayandığında ve salt ekonomik sorunlar için sokağa çıkıp, sonra tekrar dört duvar arasına dönmek gerekir. Bu anlayışta olmayanlar hak

Zamları protesto için sokağa çıkan kadınlar tekrar dört duvar arasına dönmeyip sınıf mücadelesine katılmıyorsa

almada, kararlı olamıyorlar, alınlarda o hakkı koruyamıyorlar. Zira ülkemizde hak almak o hakkı korumak kadar zordur. Devlet zalim, devlet sömürücü, devlet emperyalizme göbeğinden bağlıdır. İlk fırsatta kan-can pahtasına alınan hakları tekrar geri alıp, yalayıp yutmaktadır. 5 nisan kararlarında olduğu gibi kazanılmış bir dizi hak yeniden gasp edilmektedir. Unutmamak gere-

kir ki mücadele anlık yada dönemsel değildir. Ve yine unutmamak gerekir ki sömürücüler sadece anlık yada dönemsel olarak başımızda durmuyorlar. İktidarı emekçiler ele almaya kadar onlar her an, her saniye halkı sömürmeye, özmeye, işinden ötmeye, haklarını gasp etmeye devam edeceklerdir. Bizlerde bu gerçeğin bilincinde olarak onları alaşağı edinceye ka-

dar mücadeleye devam etmeliyiz.

Ülkemizde şimdiye kadar yaşanan gerçeklerde görünen o ki ev kadınlarmız özellikle işten atılmalarda, zamlarda ve madden ocaklarında ki insanlık dışı yaşam koşullarını protesto etmede erkeklerle birlikte sokağa dökülmüş görkemli direnişler yaratmış ama yeterli siyasal bilinç kazanılmadığı için direniş

sonrası evine dönmüş ya da ekonomik sorun dışında herhangi bir siyasi soruna sahip çıkmada direnmemiştir. Bu mücadeleye ekonomik açıdan bakılmadan, günlük düşünmekten ya da kendini erkeğin destekçisi konumunda görmekten kaynaklanıyor. Bunda devrimci siyasal çevrelerin, sendikaların ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinin önemli sorumlulukları vardır. Ev kadınları zor dönemlerde yardıma çağırılıp, sonra eve dönen, dönmeye göz yumulan hatta desteklenmeyen yedek güç olarak görülmektedir. Oysa onlar yaşamı erkeklerle birlikte omuz omuza kucaklayan, mücadele eden, siyasal bir varlık olmalıdır.

Önemli ve zor günler yaşıyoruz. Ev kadınlarmızda toplumun diğer kesimleriyle birlikte sokaklardadır. Geçmişin yanlışlıkları ve eksiklerini yeniden yaşamamak için herkes için gerekli olan siyasal bilinci ev kadınlarda kazanmalı-kazandırılmalıdır. Sadece ekmeği elinden alınıyor zaman sokağa çıkma yerine her türlü sosyal-siyasal, ekonomik sorunlar için mücadele etmelidirler. Bununda yolu ev kadınlarını politik mücadeleye kazanmaktan geçiyor. Bu da ancak örgütlü mücadeleye katılmakla mümkün olabilir. Semt derneklerinde, demokratik kadın örgütlenmelerinde ve çeşitli örgütlenmelerde mücadeleye çekilen kadınlar süreç içerisinde en yüksek siyasal örgütlenmelerde ve sınıf mücadelesinin orta yerinde kavgayı kucaklamalıdır.

Suç, Tansu'nun cinsiyetinde değil, sistemdedir

Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi krizden dolayı, toplumun her kesiminden bir takım insanlar bilinçli yada bilinçsiz olarak suçlu Tansu'nun cinsiyetinde aramakla ve tüm bu yaşananları onun beceriksizliğine bağlamaktadırlar. Tansu'nun şahsında bütün kadınları zan altında tutmakta, kadınların hiçbir şey beceremeyeceklerinden dem vurmaktadırlar.

Yerel seçimlerde egemenler cephesinde çirkin politikalarının bir yansıması da kadın cinsiyetine yönelik oldu. Mesut Yılmaz ve Erdoğan özellikle Tansu'nun cinsiyetini öne çıkardılar. Biri sürekli olarak "kadındır, fazla dokunmayın, ağlar" diye alay ederken, diğeri yobaz düşüncesini empoze etmek için "ülke yöneteceğine, kocasına hizmet etsin" motivini işledi. Halktan insanlarda ise, "elinin hamuruyla erkek işine karışıyor" anlayışı yansıdı. Başbakanlığının ilk

günlerinde davul-zurna ile karşılanan, bir kadın başbakana sahip olmanın ileticiliğinden, çağdaşlığından dem vuranlar ekonomi dibe vurunca, Tansu'yu günah keçisi konumuna düşürdüler. Bu toplumdaki iki yüzölçününün bir yansımasıdır.

Burada belirleyici olan elbette Tansu'nun cinsiyeti değildir. Tansu'dan önceki yıllarda da ülke kaç defa kriz yaşadı, kaç defa darbeye sahne oldu. O zamanda ülkenin başında erkekler bulunuyordu. Emperyalizme göbeğinden bağlı yarı-sömürge, yarı-feodal ülkemizde sömürü baskı ve zulme dayanan bu sistemde sık sık ekonomik ve siyasi tikanlıkların meydana gelmesi kaçınılmazdır. Gelişen ulusal ve sınıfsal mücadele, ülkenin içinde bulunduğu durum nedeniyle Tansu yerine erkek başbakanda olsaydı durum değişmezdi. Gerçeğin bir ve belirleyici yanı budur.

İkinci yanı ise, Tansu'nun sınıfının has insanı ve faşist, sömürücü, kan emici özellikleriyle MGK'nın beceri yoksunu emir kulu olduğudur.

Toplumumuzda kendisinde ezilen emekçi bir kadın rahatlıkla şöyle düşünebilir. "Kadınlar yönetici olmamalıdır, onlar ancak yardımcı olmalıdır. Kadın yönetici olduğu zaman sözünü erkek çalışana geçiremediği için en çok kadın çalışanı eziliyor, kaptırsı oluyor. Doğum yaptığı zaman işinden belli bir süre uzaklaşıyor ya da evde çocuk hastalandığında kocası değil kendisi bakmak zorunda olduğu için idarecilik görevini iyice yapamıyor." Tüm bu yaşananların neden ve niçinini sorgulamayan kafalar rahatlıkla kendilerini ikinci sınıf insan olarak kabulleniyor ve toplumun huzuru açısından !! hem cinslerinin yönetici olmasından rahatsız olabiliyor.

Kadınlara yönetici olmalarının, kariyer elde etmelerinin çok zor olduğu, oduktan sonrada kendilerini yeterince kabul ettiremedikleri yada ev ve çocuk sorumluluğunun kadına yıkılması elbetteki erkek egemen ideolojinin birer yansımasıdır. Böylesi bir ortamda kadının başarılı olması pek mümkün olmamaktadır. Ama suç kadın değildir, onu çevreleyen ortamdır. Sorgulanması ve değiştirilmesi gereken de budur. Kadınlara beceriksiz bulmak için kolay ve haksız olanıdır. Zor ve haklı olan ise kadın ve erkeğin eşitliği tanıyan, kadın ve erkeğin eşit statüde görülen ortamın yaratılmasıdır. Bu da ancak halkın iktidar olduğu bir ortamda mümkün olur. Ve kadın-erkek herkesin yaptığı iş cinsiyetine göre değil, sınıfsal konumuna göre değerlendirilmeli ona göre yargılanmalıdır.

Silah elde toprağa düşenlere bin selam!

Hırsız'ın, Meral'in var Bir de sargunü Gonca'nın yareklerin unanmışken aynı aç Yaşam Halk Savaşı!... Deye haykırın peşitoların var Abi kullerin dağlarında

4 Mart 1994 Cuma günü Demirin Çemişkezek ilçesi basan TKP/ML önderliğindeki TIKRO gerillaları üslerine dönerken bir kızı gölü deha usulca toprağa bıraktılar. Daha bir kızlaştı Çemişkezek dağları Yıldızın kanyanı.

Kader Özgül KILIÇ (Yıldız) ne ik ne de son olacaklı, bu uğurda toprağa düşen. Dağlarda yankılanan silah sesleri gerillaların yaşamıdır artık. Nice yiğitler kızı erkeği peşi sıra göle oynaya halaya durucasına mutlulukla gelecekleri ilanı kucaklamaya. Umut dağlardadır şimdi. Kavga dağlarda, yürek dağlarda. Dağlara adını yazdıran meskeni dağlar eylemiş gerilladan.

Silahın ve bayrağın şimdi bizim elimizdedir.
TKP/ML Tuftakları adını Cemal RAKIP

Kadınlar, faşizme, ırkçılığa, şeriatçılığa ve her türlü gericiliğe karşı haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkalım!

Egemen sınıflarca beslenip büyütülen ve gündemde tutulan şeriatçılık tehlikesi, zam ve işsizlik paketinin açılmasıyla ikinci plana itildi. Bu tehlike artan bir şekilde pusuya yatmış kurt misali kendini dayatmaktadır. RP yerel seçimlerden aldığı güç, zam ve işsizlik paketinin sağladığı avantajla daha etkin olarak, umut taçlığına soyundu. Genel seçimleri hedefleyen RP Cezayir misali şimdilik ilimli davranmaya çaba gösterecek ve hükümetin uygulamalarına karşı çıkarak puan toplamaya çalışacaktır.

Birincisi bu taktik gözden kaçırılmamalıdır. İkincisi şeriatçılığın devletin bir uygulaması olduğundan yola çıkarak, bir bütün olarak devlet hedef alınmalıdır. Üçüncüsü şeriatçılığa karşı çıkarken laiklik, anti-laiklik cepheleşmesine karşı çıkmalı soruna devrim-karşı devrim yada sınıfsal bakma perspektifi işlenmelidir. Şeriatçılığın alternatifli laiklik değil, sosyalizmdir propagandası yapılmalıdır. Dördüncüsü şeriat tehlikesinden korkup panikleme yerine sorunun üstüne üstüne gidilmeli ve toplum şeriatçılık konu-

sunda aydınlatılmalıdır. Şeriatçılığın kadınları tepe tepe kullanarak etkinlik sağladığını gözönüne alarak özellikle şeriatçılıktan korkan ve hep başkalarının kurtarıcı olmasını bekleyen kadınlarmız sorgulanmalı, ikna edilmeli ve mücadeleye çekilmelidir. RP için çalışan kadınların gösterip "onlar kölelik için sokaklara döküldü, kullanıldılar. Ama sizler özgürlüğünüz için sokaklara döküldü hak aramıyorsunuz" diye emekçi kadınlar derinden silkelenmelidir. Emekçi Kadınlar Birliğinin baş-

latmış olduğu "Kadınlar, faşizme, ırkçılığa, şeriatçılığa ve her türlü gericiliğe karşı haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkalım" kampanyasına omuz vermeli ve her alanda bunun mücadelesini vermeliyiz. Devrimci sosyalist siyasal çevreler sendikalar ve DKÖ'leri bu konuda duyarlı olmalı ve eylem birlikleri oluşturulmalıdır. Bir İran, Suudi Arabistan yada Cezayir olunmak istenmiyorsa, şeriatçılığın gerçek yüzü görülmeli ve ona karşı ortak mücadele yürütülmelidir.

İzmit büromuz açıldı

Haber Merkezi: Gazetemiz Özgür Gelecek'in İzmit temsilciliği açıldı. Sanayinin çok gelişkin ve işçi sayısının çok fazla olduğu İzmit'te açılan büromuz, özellikle bölgede işçi haberlerini aktarmakta önemli bir işlev görecek. Tokat ve Adana bürolarımızın basılması, Ankara büromuzun üç ayı geçen bir süredir mühürlü olması, merkez büromuzun basılıp mühürlenmesi, gazetemiz üzerinde hergün artan ve artacak bir baskının göstergesidir. Buna rağmen, hergün biraz daha ileri atılabilmek için, bulunduğumuz mevziden bir sonraki adıma çabamız hergün sürüyor, sürecektir.

Özgür Gelecek okurları kurşunlandı

Malatya/ Özgür Gelecek- 4 nisan pazartesi günü, Özgür Gelecek şalesinde Umur Yayıncılık'ta kapatılmasını protesto eden "Kapatmalar da Sökmeyecek" ve "Susturamayacaksınız" yazılı, Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik imzalı afişleri yapıştıran Özgür Gelecek okurlarına ateş açıldı. Malatya Gazi Lisesi'nin karşısındaki otobüs durağına alış yapıştıran okurlara liseden çıkan iki kişi tarafından ateş açıldı. Ateş edenlerin işbirliği bekçileri mi, yoksa sivil polis mi olduğu bilinmiyor. Ancak her iki durumda da lisedeki polis-iddare işbirliği açıklık kazanıyor. Özgür Gelecek okurları olay yerinden zarar görmeden uzaklaştırıldı.

Serketin yazışları müdürü tutuklandı

Haber Merkezi- 4 nisan günü DGM'ye ifade vermek için giden Serketin dergisi yazışları müdürü Selman Çimen tutuklandı. Sağlıktenar Cezaevi'ne gönderilen Çimen, yaptığı basın açıklamasında "Devletin devrimci, sosyalist basına yönelik saldırılarına şahsım nezdinde Serketin dergisi de maruz kalmıştır. Zuhuna sarıldığı sömürgeci burjuva rejimi ve sistemini "düşüncüyü suç sayan" mantığıyla korumakta olan devletin, şahsıma yönelik tutuklama kararını insan haklarına yönelik bir tecavüz kabul ediyorum. Bu anti-demokratik uygulamayı protesto ediyorum." dedi.

Mücadele gazetesine saldırı turyası

Haber Merkezi- 25 mart günü, Mücadele Bolu bürosu hiçbir gerekçe gösterilmeksizin mühürlendi. Aynı gün Bolu ve Düzce'de yapılan operasyonlarda 55 Mücadele okuru gözaltına alındı. Mücadele Zonguldak temsilcisi Sadık Çelik, işçi Hareketi gazetesi Temsilcisi Nazım Yılmaz ve Loyla Alp tutuklanarak Karabük Soğuksu Cezaevi'ne gönderildiler. 5 nisan günü gazetesinin Kirşehir temsilcisi Aysel Bölecek, habere gittiği bir sırada gözaltına alınarak işkenceden geçirildi. 6 nisan günü ise gazetesinin Ankara temsilcisi Serdar Gelir haber tkip ettiği sırada gözaltına alındı. Ertesi gün Mücadele Antakya bürosu terörlü mücadele şubesi ekipleri tarafından basılarak talan edildi. Büro muhabepleri Gülcan Sanoğlu ve Metin Alhas ile gazetesinin 5 okuru tartaklanarak gözaltına alındı. Öte yandan Mücadele gazetesinin 91. sayısında DGM'ce toplandı.

MÜHÜRLER KALDIRILDIKTAN 1 SAAT SONRA

Partizan'a bir ay kapatma cezası

İstanbul/İzmir-Özgür Gelecek- Devrimci, demokrat, yurtsever basının yakın desteğiyle; gazete ve dergi çalışanlarımızın haklarını araması sonucu yayınevimize Umur Yayıncılık'ta ve katıldıkları kapalıların mühürlerini açtık. Ancak açma kararının Basın Masası memurları marifetiyle ıcran edilmesinden 1 saat sonra, İstanbul DGM'nin yeni bir kapatma kararı geldi.

Hatırlanacağı gibi, Özgür Gelecek'in yayınına durdurulması kararı, Yargıtay'ca 16 şubatı onandığı ve kesinleştiği halde, seçimlerden tam üç gün önce, 24 martta infaz edilmişti. Partizan hakkında verilen kapatma kararı da, 23 şubatı Yargıtay'ca onandıktan sonra, yayınevimizin kapısındaki mühürleri açtırdığımız 1 nisanı infaz edildi. Yapılan baskıların rastlantısal olmadığı, süreklilik kazanacağı böylece kesinleşmiş oldu.

Partizan'ın 1 ay süreyle kapatılması üzerine, yazışları müdürümüz Musa Yıldız, 2 nisanı yaptığı basın açıklamasında şunları kaydetti: "...Gömlen aşamada 1.4.1994 tarihinde, saat 18:00'da açılan dergi bürolarımızın faaliyete geçmesinde (Partizan ve YDC) bir sakınca olmadığı belirtilmiştir. Aynı gün saat 19:00'da Partizan'ın 3. sayısının 3. sayfasında yayınlanan İnançlı Zaferlerinden Sırnak Zaferlerine Gelişen başlıklı yazının "halkı suç işlemeye talik ettiği", 8. ve 9. sayfasındaki "terör örgütlerinin bildiri ve açıklamalarını yayınladığı", 10. sayfadaki "HKKO Gerillaları Kızıldere'de başlıklı yazıda "terör örgütlerinin bildiri ve açıklamalarını yayınladığı" ve yine aynı sayfanın 58. ve 62. sayfalarında Ulusal Sorun başlıklı yazı ile 60. sayfadaki Türkiye ve Kürdistan'daki Ulusal Hareketler Ve Navaylar başlıklı

1 yazıda "bölücülük propagandası yapıldığı" gerekçesiyle "Partizan dergisinin 1 ay süreyle kapatılması" 23.2.1994 tarihinde Yargıtay tarafından onaylanarak 1.4.1994 tarihinde saat 19:00'da ceza infaz edilmiştir.

Şu bilinmelidir ki, devrimci-sosyalist basın anlayışından bir an bile tereddüt etmeden çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının gözü, kulağı, dili olan Özgür Gelecek gazetesi ve Partizan dergisi üzerinde somutlaşan bu saldırılar hiçi susturmaya yetmeyecektir."

PARTIZAN ÖZEL SAYISI TOPLATILDI

Öte yandan, dergimiz Partizan'ın Nisan 1994 tarihli 6. özel sayısı da İDGM tarafından toplandı. Toplatılmaya 4. sayfada yer alan TKP/ML'den Protesto Ve Katılma başlıklı haberde "basın yoluyla terör örgütleriyle ilgili propaganda yapmak", 3. sayfada yer alan Seçim Bitti Umur Duğurlarda başlıklı yazıda "basın yoluyla halkı sınıf, ırk, bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etmek" gibi gerekçeler gösterildi. Özgür Gelecek'in kapatılmasına neden olan ve 1. sayısında da yer alan, belge niteliğinde yayınladığımız Türk Devleti Devrimciler Arasında Provokasyon Yaratmak İstiyor başlıklı haber de "basın yoluyla terör örgütlerinin (TKP/ML) açıklama yayınlamak" gerekçesiyle toplandı. Neden olan yazılardan biriydi.

Konuyla ilgili olarak 4 nisanı bir basın açıklaması yapan yazışları müdürümüz Musa Yıldız şunları kaydetti: "Faşist TC'nin özde gazete ve dergilerimizi, genelde ise devrimci sosyalist basını çeşitli ba-

hane, çürümüş yasa ve kurumlarıyla kapatma ve toplatmalarını protesto ediyor, çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye halklarının tek doğru haber alma kaynağı olan tutarı devrimci sosyalist basının, bu tarihi görevini yerine getirirken yaşadığı saldırılara rağmen görevini yapmaktan kaçınmayacağı, bu tavrını bundan böyle de tereddütsüz olarak sürdüreceğini bir kez daha haykırıyoruz."

KAMU ÇALIŞANLARI GAZETEMİZİ ZİYARET ETTİ

6 Nisan'94 günü gazetemiz merkez binasını ziyaret eden kamu emekçileri, "Geçmişte olduğu gibi bugün de, yarıncıda değil ta içindir."

6 nisan günü gazetemizi ziyarete gelen Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Haber-Sen, Demiryol-Sen ve Tarım-Sen'de örgütlü bulunan kamu emekçileri ve sendikacılar, gazetemiz Özgür Gelecek ve dergimiz Partizan'a yönelik baskıları kinadıklarını söyleyerek, bu baskıları göğüslemeye yarıncıda olduklarını ifade ettiler.

"Bizim bu ziyaretimiz, aynı kaynaktan doğan ve aynı denize doğru akan nehrin kollarının birbirleriyle dayanışmasının çok özel bir ifadesidir. İnanç, bilinç ve cesaret sizlerde varolduğu sürece, bizlerde de var olacaktır." diyen kamu emekçileri, Özgür Gelecek gazetesi ile Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik dergilerinin, örgütlülük mücadelesinin bir parçası ve esas belirleyici öğesi olduğuna yürekten inandıklarını belirttiler.

Baştan sona bir dostluk ve dayanışma havası içinde geçen ziyarete, bunun emekçiler için bir görev

olduğu da, sendikacılar tarafından belirtildi.

GÜÇBİRLİĞİNDEN DAYANIŞMA

Sosyalist Dergiler Güçbirliği, İzmir Özgür Gelecek bürosunda bir araya gelerek, devletin basına yönelik uygulamalarını genel basına duyurdu.

Özgür Gelecek'in mühürlenmesi üzerine güç ve dayanışma amacıyla bir toplu ziyaret niteliğinde olan basın toplantısında; "DGM'lerin MGK'nın birer kolu olarak çalıştığı" vurgulandı. Toplantıda "Sosyalist, demokrat, yurtsever basına yönelik baskıların emri vaki bir tarzda işlediği somut bir gerçektir. İşte son örnekleri: Azadi Gazetesi'nin yayınlanmayan bir yazıdan dolayı toplatılması, Özgür Gelecek gazetesinin kapatma cezasının onaylanması Umur Yayıncılık'ta tamamen mühürlenmesi bir hukuk skandalıdır. Welat Gazetesi de aynı uygulamayla karşı karşıyadır. Bununla beraber Ekimler dergisinin bir süre faili belli hirsuzlara soyulması (talanı), Barikat ve Sterka Rızgari dergisi yazışları müdürlerinin gözaltına alınıp işkence görmesi, para cezaları ve yıllara vatan hapis cezaları, Özgür Halk Adana bürosunun basılması bu günkü iktidarı aynadır" dendi.

Barikat, Deng, Devrimci Mücadele, Ekimler, Emegün Bayrağı, Medya Güneşi, Odak, Özgür Halk ve Sterka Rızgari dergileri temsilcileri ve okurlarının katıldığı basın toplantısında bu tür güç birliği ve dayanışmanın örtüye çıkardığı moral dikkat çekiciydi.

"Ajanlık şerefsizliktir, ajanlığa teşvik edenler şerefsizdir"

İstanbul/ Özgür Gelecek- İşçinin Yolu Dergisi Adana muhabiri Devrim Boyraz'a gözaltında ajanlık teklif edildi.

Boyraz 2 nisan günü İHD İstanbul Şubesi'nde yaptığı basın açıklamasında, işkence gördüğünü ve polis'in kendisine ajanlık teklifinde bulunduğunu söyledi.

22 mart günü gözaltına alınan Devrim Boyraz, ajanlık teklif edilerek 1 nisanı serbest bırakıldı. Boyraz, verilen adrese gelmemesi halinde, "icabına bakılacağı" şeklinde bülme tehdit edildi.

"Ajanlık şerefsizliktir, ajanlığa teşvik edenler şerefsizdir!" diyen İşçinin Yolu, Militan Gençlik, Yeni Demokrat Gençlik, Gençlik Yıl-

dızı dergileri ve Emegün Bayrağı ile Özgür Gelecek gazetelerinin temsilcileri bu olayı kinayacak; Boyraz'ın başına gelebileceklerden Adana Terörlü Mücadele Şubesi'ni sorumlu tuttu. Bu olayı DSBP (Devrimci-Sosyalist Basın Platformu) da bir basın açıklaması ile kinadı.

Öte yandan, İstanbul'da Militan Gençlik dergisinin çıkartmış olduğu afişleri asan çok sayıda dergi okuru gözaltına alındı.

Bu arada yapılan TMLGB'nin seçimleri boykot eylemlerinin ardından Alibeyköy-Çengiz Topel'de yapılan operasyonda, 1 nisan günü işyerlerinden gözaltına alınan Düzgün Doğan, Fevzi Demir, Taner Keser ve Gündüz isimli bir okurumuza Gayrettepe emniyetinde iki gün boyunca işkence yapıldı. Okurumuza Taner Keser'e ajanlık teklifinde bulunan polis, "Bu bölgede ferkh statüsü olur. Arkadaşların bunu bilmez, gel birimle çalış." diyerek ajanlık teklif ettiler.

3 nisan günü bırakılan okurlarımız, hâlâ polis takibi altında bulunuyorlar.

Devrim Boyraz (Solda)

Emegün Bayrağı Genel Yayın Yönetmeni tutuklandı

Haber Merkezi- Emegün Bayrağı gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hüseyin Tekin, 7 nisan günü ifade vermek için gittiği İDGM'de tutuklandı. Tekin, Sağlıktenar Cezaevi'ne gönderildi.

Tekin, 10 Aralık 1993'te Özgür Gündem gazetesi merkez ve yerel bürolarına yapılan genel baskımlardan sonraki süreçte, dayanışma amacıyla İşçinin Yolu dergisi ve Emegün Bayrağı gazetesi çalışanla-

ından oluşan bir ekiple Diyarbakır ve ilçelerine gitmişti.

Tekin'in edindiği izlenimler, Özgür Gündem gazetesinde "Gündemleyiz" köşesinde yayınlanmıştı.

İşte, tam da Emegün Bayrağı gazetesinin haftalık periyoda geçeceği şu süreçte, Tekin, "Lice'yi 'Yeniden Kurmak'" ve "Bir Ülke ve 'Faili Meçhul' Olmayın Cinayetler" başlıklı yazılar nedeniyle ifade

Yazışları Müdürü'ne işkence

İstanbul/ Özgür Gelecek- Gözaltına alınan Sterka Rızgari Yazışları Müdürü Cihan Kartal, yoğun işkenceden geçirildi.

Son günlerde, devrimci-sosyalist basına yönelik olarak artan baskıların bir örneği de, Komal Yayıncı'nın çıkardığı Sterka Rızgari dergisinde yaşandı.

Derginin Yazışları Müdürü Cihan Kartal'ın evine gelen terörlü mücadele ekipleri Cihan'ın kardeşleri Songül ve Özgül Kartal'ı gözaltına aldılar. Evde arama da yapılan polis, tamamen yasal olan kitap ve yayınlara el koydu. Bu yayınları tutanaksız olarak almaya çalışan polise müdahale eden Cihan Kartal, bu müdahalesi üzerine gözaltına alındı.

Songül, Özgül ve Cihan Kartal'dan başka, dergi okurlarından Hasan Kaplan, Saniye Güler ve Suna Özcan'ı da gözaltına alan polis, askı, elektrik, kaba dayakla uyguladığı işkencenin yanısıra cinsel taciz ve tecavüz tehdidinde de bulundu. Dergi Yazışları Müdürü ve okurlarını emniyete götürmeyen polisler, gözaltındakileri özellikle Kürtlerin yoğun olduğu bölge karakollarından biri olan Bağcılar-Yüzyıl Karakolu'nda tuttular. Bu

Cihan Kartal

nitelikteki karakollara, terörlü mücadele timlerinin işkence odaları kurduğunu söyleyen Cihan Kartal, konditörüne de Yüzyıl Karakolu'nda işkence yapıldığını söyledi. Alınan 7 günlük gözaltı süresinin, 3 günlük işkence sorguda geçiren Cihan Kartal ve dergi okurları, geri kalan günlerde işkence izlerinin geçmesi için bekletildiler.

Polis, sorgu boyunca, Sterka Rızgari ile illegal bir örgüt arasında bağ kurmaya çalıştı. Sorguyu tamamen bu temele oturtan polis, dergi bürosuna gelip gidilen konusuna bilgi almaya çalıştı. Kendi uydurma senaryolarını da kabul ettirmeye çalışan polisler, bu çabalarında başarısız olmadılar.

Sterka Rızgari Yazışları Müdürü Cihan Kartal, polis'in istediği ifadeyi vermeyenine öccesinde, yapılan işkencelere rağmen bağırma yönünde tavır alınca, polisler ifadeden çok Kartal'ı bağışlamak için uğraştılar, fakat bu çabaları da boşa gitti.

İşkence esnasında, dergi okuru Suna Özcan'a da ajanlık teklifinde bulunduğu Cihan Kartal tarafından belirtildi.

Kore krizinde ABD kaybetti

ABD medyası savaş tantomleri yapıyor. TIME'nin kapağı: "Kim Savaş Kazanabilir mi?"

Dış Haberler Servisi- Güney Kore sınırları içerisinde kalan Panmunjom köyünde "Barış Evi"nde yapılan bir diplomatik konferansta söylenecekler ortadaki gerçekten kaçındı. Konferansta Kuzey Kore ve Güney Kore temsilcileri "barış" üzerine konuşacaklardı. Ancak Kuzeyli diplomat Park Yong Su'nun, Güneyli Song Yong Dae'ye söyledikleri, şimdiye kadar diplomasiye kullanılan alışıldık sözlerden değildi. "Seul bize pek uzak değil," diyordu Su. Ve ekliyordu: "Savaş patlayacaksa, Seul (Güney Kore'nin başkenti) denizin ortasında parlayan bir ateşe döner. Ve siz Song Yong Dae...Siz, canınızı kurtarmanın yollarını aramaya başlarsınız."

Bu korkunç tehdit, Güney Kore televizyonlarında üst üste defalarca ve defalarca gösterildi. Bu arada Kuzey Kore basın yayın organları, savaşın eşliğinde olduklarına dair propagandalar yaptı. Tabii, özellikle ABD'ye, Kore savaşında ölen 54 bin 246 ABD askerini sürekli hatırlatarak...

Daha önce ABD ile yapılan görüşmeler sırasında, Kuzey, "Nükleer Silahlanma Anlaşılması Bölge" uygulamasına, ticari diplomasiye ve bazı ekonomik konulara iliş-

kin birçok sınırlamayı kabul etmişti. Son tavrlarla beraber Clinton yönetimi, bütün anlaşmaların yitirilip çöpe atıldığını ifade etti.

Güney Kore, 633 bin kişilik ordusunu almaya geçirdi. Seul, aynı zamanda ABD'nin Kuzey Kore'nin Scudlarına karşı konuşlandıracağı 48 Patriot'un yerleştirilmesi teklifini de kabul etti. ABD, buna ek olarak, ekipmanlarıyla beraber 34 bin 380 kişilik bir ordu gönderdi. Seul'daki yüksek düzeyde bürokratlar, ABD ile "Takım Ruh" içerisinde hareket edebileceklerini belirtti. Bu arada ABD Savunma Bakanı William Perry şu açıklamayı yapıyordu: "Ben, Kuzey Kore'de tek bir alarm verilmesini bile istemem. Fakat çok ciddi askeri hareketlerle tehdit edildik."

Kuzey Kore ise ordusunun üçte ikisini sınır boyunca 160 kilometre yaymıştı. Bu, Kuzey'in ordusunun, askersizleştirilmiş alana 1, Seul'e 2 saatte yürüyebilecek mesafede konuşlandırılması anlamına geliyordu.

Perry sızlıyordu: "Kuzey Kore nükleer programını geliştirmekte ısrar ediyor. Rejim, ne yaptığını bilmez bir rejim. Bu

yaptıklarının savaş veya barış mı olduğuna dair Kuzeylilerin herhangi bir felsefesi var mı?"

Aslında Perry'i telaşlandıran, kuzeyin askeri manevraları değildi.

ABD Başkanı Clinton geçen sene şu uyarıyı yapmıştı: "Kuzey Korelilerin nükleer silahlarını geliştirmelerine izin veremeyeceğiz." Fakat bu, havada asılı duran bir tehdit olarak kaldı. Kuzey Kore "problemi"; ABD, Kuzey, Güney ve Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (söz Avrupalı kapitalistler anlayış) arasında geçen bir pazarlığa dönüşmüştü. Fakat Çinli kapitalistlerin Kuzey'i desteklemeleri, ABD'yi endigendirdi. Bu oyuna Japonya'nın da katılması ABD emperyalistlerini telaşlandırttı. Şimdi Rusya'nın da el atması ABD'ye hiç şans kalmaması anlamına geliyor. Almanya ve Fransa zaten işin içindeydi.

ABD medyası, savaş tantomları yapıyor. Geçen hafta bir dizi Patriot bataryası, Güney'e yerleştirilmek üzere yola çıkarıldı.

Savaş mı? Bunu ABD emperyalistleri belirleyecek güçte değil.

Kabil'de bebekler, haksız savaş yüzünden aç

Dış Haberler Servisi- Yaklaşık 13 hafta süren kanlı kuşatmadan sonra, Afganistan'ın başkenti Kabil'deki halk açlık sıkıntısıyla karşı karşıya. Ülkenin kuzeybatısında, Khair Khana bölgesinde, çocuklar dar so-kaklarda hükümete ait yiyecek yüklü kamyonların geçmesini bekliyorlar. Kamyonlar hızla geçerken aceleyle kenara kaçıyorlar. Onlar geçtikten sonra araçların süzülmesi iması sonucu yere düşen hububat tanelerini kapıyorsular. Bu arklar, küçük yaşta savaşın ortasında kalan çocukların gülmescemesi ve neden olsa da, stoklar sivililer için değil. Bu malar Başkan Burhaneddin Rabbani'ye bağlı askerler tarafından stoklanan yiyecekler.

Rabbani, Gulboddin Hikmetyar ve onun müttefiki kuzeyli savaşçıları General Abdur Resit Dostam güçlerinin viraneye çevirdiği Kabil'i "savunuyor".

1 Ocakla beraber başlayan Hikmetyar-Dostam birliklerinin saldırılan tahminen 50 bin Kabililiyi evsiz bıraktı. Bundan da öte 400 bin kişi bombardıman korkusuyla evini terketti. Açlık ve keskin Afganistan kışı ise trajedinin tuzağı hiberi.

Kızılhaç'ın Uluslararası Komitesi, kuşatılmış şehre her gün on kamyon dolusu yiyecek göndermeye hazır olduğunu bildirdiyor. Fakat Dostam-Hikmetyar birlikleri buna izin vermiyor.

Gerçi 3 hafta önce, Hikmetyar, 45 ton

Torbadna dökülen tahılları toplamaya çalışan çocuk.

buğday unu taşıyan üç kamyonun Kabil'e geçmesine izin verdi. Fakat bir dağıtım merkezinde açların isyanı patlak verdi. Pay kartı (yiyecek kartları dağıtılıyor ve bu kartların dağıtımında hükümetin hizmetkâr olan aşiretlere öncelik tanınıyor) taşımayan yüzlerce insan, dağıtım merkezini

çevreleyen duvarları tırmanmaya çalışıyorlardı. Bunun üzerine BM dağıtımcıları, yiyecek dağıtımını ulcallece ertelediler. Çünkü açlıktan çalgına dönmüş insanlar öldürmeye saldıyorlardı.

İkinci dağıtım noktasında ise, dağıtımcıların bulunduğu yere bir roket atıldı. 8 kişi

öldü, 30 kişi ise yaralandı. Bu, Hikmetyar-Dostam ikilisinin aç halka "arınması"ydı. İki hafta önce ise Hazara aşireti mensubu aç insanlar, hükümete ait tahıl ambarlarını basma girişiminde bulundular. Bunun üzerine hükümet birlikleri aç insanların üzerine ağır silahlarla ateş açtı. Ölü ve yaralı sayısı belli değil. Bu da Rabbani'nin aç halka "arınması".

Afgan mücahitleri, 1992 yılında, Rus sosyal emperyalistlerinin desteklediği Necibullah rejimini devirmişlerdi. Bu "zafer"de, savaşçısı Dostam ve onun Özbek mülislerinin önemli payı vardı. Çünkü bu 80 bin silahlı çapulcu, önceden Necibullah'ı destekliyordu.

Şimdi herkes güçlü olanın yanında. Dostam ve Hikmetyar el altından Türkiye ve Özbekistan tarafından destekleniyorlar. Hıncınci ki İran da Dostam'ı tutuyor. BM ise ABD'nin diğer bir kolu olarak (ki ABD esas olarak Hikmetyar-Dostam ikilisinin yanında) "yiyecek yardımı" yapıyor ve özellikle Somali rezalelerinden sonra prestij toplamaya çalışıyor.

İki savaş aşısı tarafından yürütülen bu savaş, özellikle silah sürüm bakımından emperyalistlere ve kendilerine çok kâr getirdi. Ama halk açlıkla ve ölümle yüz yüze.

Mısır yeni bir Cezayir mi olacak?

Dış Haberler Servisi- Geçtiğimiz haftalarda Kahire'nin 350 km güneyindeki Sidi Fa köyünde bir polis aracı pusuya düşüren silahlı militanlar 5 memuru öldürdüler. 7'sini de yaraladılar. Olay üzerine Mısır Başkanı Fıratü Mübarek'in sözcüsü Muhammed Abdelminim "Teröristler kırmızı çizgiyi aştı. Onları bitirmek için savaşıyoruz," dedi. Olayın ardından büyük çapta askeri operasyon başlatıldı. Orduda sil helikopterler, dinci militanların yatağı olarak bilinen Assiut bölgesinde, önceden saptanmış noktalara bombalar yağdırdı. Kahire'den 3 bin komando takviye amacıyla bölgeye geldi. Polis, 6 militanı öldürdü ve birçok şüpheliyi gözaltına aldı.

Geçen iki yıl içerisinde devlet kuvvetleriyle radikal dinciler arasında çıkan çatışmalarda 4 bin insan öldü. Ve Eylül'den bu yana 31 yabancı öldürüldü (Bunların birçoğu, boğazları kesilmek suretiyle öldürülmüştü).

1992'de çoğu polis ve militan 330 Mısırlı, 4 yabancı öldürülmüştü; 31 yabancı ise yaralanmıştı. Şimdiki rakamlarla eski rakam-

lar karşılaştırıldığında, olayın bir iç savaş doğru gittiği görülüyor.

Şu anda turizm felç durumunda, Mısır ekonomisinin can damarı sektörlerinden turizm 1992'de 2.1 milyar dolar, 1993'te 1.3 milyar dolar kayba uğradı.

Mısır krizinin ardında da Cezayir krizine yol açan nedenler yattıyor. Bunlar: Akut ekonomik ve sosyal problemler, gittikçe büyüyen yoksul-zengin uçurumu, hükümetin yolsuzlukları ve devletteki bürokrasi.

Yalnız Cezayir'den farklı olarak ordu doğrudan dincilerle çatışmaya giriyor. Egemen sınıflar orduda sınıflar üstü bir yapı olarak tanımlanmaya özel bir çaba harcıyorlar. Kahire Üniversitesi Politik ve Stratejik Çalışma Merkezi yöneticisi Ali Desuki diyor ki: "Ağır bir güvenlik kuvvetlerine sıklığı verebilir, buraya gelen yabancı sayısında azalma olabilir fakat onlar hükümeti deviremezler. Devlete bütünlük vardır."

Pentagon'un Mısır üzerinde her zamankinden daha çok yoğunlaşmak zorunda kaldığı da bir gerçek. Bir Pentagon memuru

şöyle diyor: "Arap dünyasında Mısır, çok etki sahibi ve ABD için dostluğu çok önemli olan bir ülke." Gerçekten de Kahire Ortadoğu politikalarında ABD için önemli rol sahı. Eğer Mübarek hükümeti radikal dinciler karşısında yenilgi alırsa Arap-İsrail ilişkilerinde ABD'nin kurduğu birçok tezgah parçalanacak. Almanya destekli İran'ın politikaları ile Mısır'ın politikaları bileştirildiğinde ortaya çıkacak manzara ABD'yi gerçekten ürkütüyor. Buna ek olarak Fas'tan Suudi Arabistan'a kadar tüm "ılımlı" ülkelerdeki ABD egemenliğini tehdit altına alabilecek böyle bir gelişme bir Avrupalı emperyalistler atağı olarak düşünülebilir.

İbn Haldun Gelişme Çalışmaları Merkezi yöneticisi Saad el Din İbrahim "Politik tercih yokluğu tehlikeyi artırıyor," derken, bir bakıma devletin politika üretmediğini de açığa vurmuş oluyor.

Herşeyden önce Mısır, Cezayir olmaya-caktır. Çünkü Cezayir'deki islami radikaller Fransız (ve Avrupa) emperyalistlerine karşı ABD tarafından desteklendiği hal-

Cezayirli radikallerle dolu.

de, Mısır'daki radikaller ABD emperyalistlerine karşı Almanya (ve Avrupa) emperyalistleri tarafından destekleniyor.

Seçim arefesinde silahların hük

Dış Haberler Servisi- Yaklaşık iki hafta önce Johannesburg şehir merkezi, 40 bin Zulu'nun söylediği türkülerle inliyordu. Kabile mensupları ellerinde muzrakları, tokmakları ve siyah derisinden kalkanlarıyla 19. yüzyıldaki atalarını andırıyordu. Önemli bir farkla: 19. yüzyılda yaşayan ataları, İngiliz sömürgecilerine karşı savaş vermişlerdi. Johannesburg'u inleyenler ise emperyalizm yanlısı gerici kabile mensuplarıydı.

Bölge, ANC bürosunun ve taraftarlarının yoğun okluğu bir yerd. Hiç kimse ne olduğuna dair tek bir soru bile sormadı. Likat ortalık kan banyosuna döndü. Binaların civarından yapılan pusu atışlarına, Zulu'lar tahsen ve kesici silahlarla yaptıkları atışlarla karşılık verdiler. Hızlıksız yıkılan polis, silahlı güdüğü herkese ateş açtı. Bölgedeki ANC bürosunun muhafızları bir anda 11 Zulu mensubunu öldürdüler.

Gün ötiğinde, çoğunluğu Zulu mensubu 53 kişi ölmüştü.

Güney Afrika esası bir dönüşümün eşiğinde görünüyor. 1 ay önce cesine kadar seçim fitnesi(!) her tarafı alt üst etmiş durumdaydı ve ülke tarihinde ilk kez bir siyah çoğunluk hükümetinin iktidarı geleceği tahmin ediliyordu. Fakat bu fitne, gittikçe artan politik şiddet

dir. Ve seçimler kararlaşırken ta rifte yapılacaktır."

Fakat son çatışmalardan sonra seçimlerin belirlenen tarihte olması bir yana, olup olmayacağı muallak.

Oy tahminleri Mandela'nın seçimleri kazanacağını ve oyları üçte ikisini alarak başkanlığın eşiğindediğini gösteriyor.

YABANCI SERMAYE

Fakat ANC hakkında da endişeler yok değil. Mandela, seçim programında, iktidarı gelirse "yabancı yardım" alacağını duyurdu.

Böylece ırkçılığın işbirlikçisi olan ve aşkın polise beraber çalışan Zulu'ların lideri Buthelezi'ye malzeme sundu. Şimdi Buthelezi seçimleri boykot ederek "emperyalist sömürge ve yabancı yardımlara karşı çıkış"larını söylüyor. Hatta "bağımsızlık" istediklerini belirtecek kadar ileriye geçiyor.

Gelişen süreçle beraber apartheid rejiminin ulusal baskıcı ve açık ırkçı yasaları paramparç oluyor. Azanya halkının 1980'lerde kitlesel bir şekilde ayaklanması apartheidçi egemenleri ve arkalarındaki emperyalistleri iyi bir silkelemişti. Ve şimdi zorbalık yönetimin yöneticilerini "kapitalist reform" adını verdikleri bir şekilde değiştirmek istiyorlar.

Yabancı yatırımların Güney Afrika'ya kalkındıracağına, yeni iş alanları yaratmayacağına en iyi örneği madenler oluşturunyor. Ülkenin maden kaynakları en büyük kârlarla kapitalistlere hizmet etmektedir. Ama bu madenlerde köle gibi çalıştırılan işçiler ülkenin en yoksul insanlardır.

RAKAMLARDAN SOKAKLARA ÇELİŞKİLER

Güney Afrika'nın beyaz azınlığı nüfusun %15'idir. Fakat onlar, ülke topraklarının %87'sini kontrol altında tutuyorlar. Bantustanlardan çalışmaya çıkarılan gittikler madenler, venenli topraklar, fabrikalar hep beyazların bulunduğu bölgede ve bu bölgelere "beyaz bölgeler" deniliyor.

Toprakların eşitsiz dağılımının esas teşkil ettiği ekonomik sorunlar- sosyal eşitsizlik ırkçı rejimin kanlı baskılar bileşimi, Azanya halkını iktidarı almaya zorluyor. Mao Zedung, "İktidar narının ucundadır," demişti.

Fakat Mandela, halk silahlarını bırakmalarını söylüyor.

Mandela halkı sadere silahlarını bırakmalarını söylemiyor. De Klerk'le anlaşarak orduyu konuma ve güçlendirmeye üzerine atılmaya vacyor. Ordunun bantustanlarla baskı yapmasını onaylıyor.

Fakat Mandela bu sefer başarılı olamayacak. Artık kitleler, komünist bir liderlik olmadıkça halde, kendiliğinden de olsa silahlı örgütlenmelere gitmiş buluyorlar.

Geçenlerde New York'ta yayınlanan makaleler Johannesburg'un kabile isyancılarının silahlı olduğu savınına birliktir" oluğu küme ve inkarlarına 1. tuğundan bahsedildi.

Isyancılar yollarında uzen zühri polis araçları ve hendeklerle dursunya durulan araçlar daha son kokteylleriyle saldırıyor.

26 yaşındaki bir "Öz birliği" temsilcisi ker Mandela'nın ne de sokaklardan sökeme iniyor. "Beni silahlı izin vermem. Ku sonra durumumuzun nüçceğini sanmamalı kalacağız, yine erilece"

İrkçi rejimin işbirlikçisi bir zulu'yu eline aldığına 1. çeldiği taşla karşıyan Azanyalı

çylemleriyle kırılmış durumda.

Seçimlere en güçlü muhalefet Zulu Şefi Mongosuthu Buthelezi'den geldi. Buthelezi 26-28 nisan seçimlerini boykot ediyor ve Natal ilinde kırsal boyunca kendi iktidarını geliştirmeğe çalışıyor.

Natal'da ortalama olarak günde 10 kişi öldürülüyor. Bu, son on yılın en büyük çatışması. Mısıllmeler birbirini izliyor. Örneğin yine iki hafta önce ANC'nin Natal Şehri'nde yapacağı yürüyüş, Buthelezi destekçileri tarafından üçüncü kez engellenmişti. Durban'ın liman kasabası KwaMashu'dan minge gelen 3 kişi, Buthelezi taraftarınca katledildi. İrkçi beyazlar ise Buthelezi'nin Inkatha Özgürlük Partisi'nin yönettiği gerilla savaşından övgüyle bahsediyorlar.

İrkçi beyaz azınlık hükümetinin lideri Frederick de Klerk, yaptığı TV konuşmasında ANC'ye karşı beyaz azınlığı koruma taktiklerini terk etmiş gibi görünerek Natal'daki duruma acilen müdahale edilmesini gerektirdiğini söyledi ve binlerce kişiden oluşan ordu birliklerini bölgeye gönderdi. Klerk şöyle diyor: "Hükük ve nizam devam etmekte-

Bu "kapitalist reform" ise bir seçimle sağlanacak.

Nisan sonunda yapılacak seçim ise, Mandela'nın Afrika Ulusal Kongresi (ANC) ile de Klerk beyaz azınlık hükümetinin yaptığı görüşmelerin bir sonucu.

Nisanda tezgahlanacak olan seçim, Azanya halkına "kurtuluş seçimi" olarak gösteriliyor. Bu seçimlerde ANC'nin kazanacağına kesin gözüyle bakılıyor. ANC'nin programına bakıldığında ise apartheidçi de Klerk hükümetinden farklı hiçbir şey yok. ABD hükümeti, ANC'nin serbest pazar ekonomisi ön çalışmalarını takdir ettiğini açıkladı bile. The American Chamber of Commerce ve bir grup ABD çiketi, Mandela'ya, yabancı yatırımlara gelecekte hükümetçe nasıl kolaylıklar sağlanacağını soruyor. Geçen yıl bu yabancı şirketlerle yaptığı bir görüşme sonrası Mandela şöyle demişti: "ANC, sizin temsil ettiğiniz büyük sermaye kaynakları için ülkenizi serbestçi kilmaya azimlidir." Bu yıl da seçimleri kazandıktan sonra beyaz mesajlar verecektir (tabii koltuk kendisine devredilirse).

Bir bantustanın öyküsü

Bophuthalawana (Kisaca "Bop" diye bilinir) beyaz azınlık rejiminin siyahlar için hazırladığı on büyük hapishaneden biri. Bu gettolara bantustan deniyor.

İrkçi rejim Güney Afrika'daki bütün siyahların, ülkenin tahsis edilen özel bir bölümüne gideceğini ve "etnik" kökenlerine göre yerleştirileceğini bildirmişti. 1950'lerin başlarından 1980'lerin ortalarına kadar hükümet milyonlara siyahı kendi evlerinden ve topraklarından kopararak Güney Afrika'nın farklı bölgelerdeki topraklarına dağıtı ve onları çeşitli bantustanlara zor yoluyla yerleştirdi. Bugün 40 milyon insan Bophuthalawana'da yaşamaktadır. Tüm bantustanlarda 12 milyon siyah yaşamaktadır ve bu ülkedeki siyahların tümünün yarısından fazladır.

Haritaya baktığımızda Bophuthalawana 7 parçaya ayrılmış bir tabak gibi görülür. Diğer bütün bantustanlar gibi, Bop da parçalara ayrılmıştır. Çünkü beyazlar en verimli toprakları kendilerine ayırarak, siyahları "kendi evlerine" yerleştirmişlerdir. Sonuç olarak bantustanlar küçük ve parça parçadır. Tüm bantustanların kapladığı alan Güney Afrika topraklarının %13'ü olduğu halde, bütün siyahlar nüfusun %75'idir.

İrkçi rejim Bop'un da aralarında bulunduğu bantustanların "bağımsız ülkeler" olduğunu iddia ediyor. Öyle askerlerin baskısının hiç eksik olmadığı,

1983. Zorla bantustanlara sürgün edilen siyah ailenin

yoksulluk ve açlığın kol gezdiği. Böyle "bağımsız ülkeler"ün hayvanlarını ancak emperyalistler ve işbirlikçileri kurar.

Bop ve diğer bantustanlar Güney Afrika egemenleri ve emperyalistleri için bir ucuz emek cenneti. Çünkü bu hapishanelerde verimsiz topraklar ve işsizlik var. Bantustanlarda Güney Afrika'nın tüm üretiminin sadece %3'ü yapılıyor. Bop'tan

ve diğer bantustanlar emperyalistlere işçi, hizmetçi, topraklıklarına köle b. Bu göçmen emperyalistleri için bir ucuz emek cenneti. Çünkü bu hapishanelerde verimsiz topraklar ve işsizlik var. Bantustanlarda Güney Afrika'nın tüm üretiminin sadece %3'ü yapılıyor. Bop'tan

Bantustan... diyen herkes köledirğini hatırl